

Modet

3
MÄRTS
1936

35
senti

Kodukolle

Meie riikliku iseseisvuse ajal on intensiivselt haritud kirjanduspõldu, kuid mitmed kirjandusalad on meil siiski veel täiesti söödis. Üks selliseid on kodumajanduse ala. Meie haritud perenaistel ja peremeestel puuduvad puhtpraktilised raamatud, mida nad edukalt võiksid kasutada oma igapäevses töös. „KODUKOLLE“ on esimene selline käsiraamatute seeria, kust iga inimene võib omandada vajalikke teadmisi ja neid otsekohes kasustada oma argielu tegevuses. Seepärast „KODUKOLLE“ peab teed leidma igasse praktiliselt mõtleja perenaise majja. „KODUKOLDE“ tulukuses pole mingit kahtlust: nende raamatute ostmiseks kulutatud raha tasub end mitmekordselt, seda enam, et terve sarja (6 raamatu) hind on väga odav — ainult 8 kr. 50 senti.

„KODUKOLDE“ tegevtoimetajaks on naiskütsehariduse korraldaja ja juhataja haridusnõunik pr. mag. Alma Martin, kaastööliseks — meie parimad eriteadlased.

Theodor Brandt: KODUSED REMONTTÖÖD

168 lk. 89 pilti. Hind 2 kr. 20 s.

Aja jooksul kõdunevad elamud ja hooned, saavad vigastada mööbel ja igasugused tarbeasjad. Kuid iga väiksema parandus nõuab oskust. „KODUSED REMONTTÖÖD“ ongi see raamat, mis annab vajalikud oskused ja juhised parandustöödeks, mille pärast ei tasu pöörduda oskustöölise poole.

Lähemalt käsitletakse selles teoses elamu välist (katuse, seinte, müüride) ja sisemist (põrandate, lagede, uste, akende) parandamist, kütteseadise, veevarustusseadiste, elektriseadise, korterisisustuse ja köögiriistade korrastamist ning parandamist. Lõpuks esitatakse valik tööriistu kodusteks remonttöödeks.

Dr. Marie Jürisson-Kleitsmann: RAAMAT NAISELE

188 lk. 31 pilti. Hind 2 kr. 40 senti.

„RAAMAT NAISELE“ käsitleb kõike vajalikku, mida peaks teadma iga naine oma tervise eest hoolitsemisest, veel enam: „RAAMAT NAISELE“ sisaldab palju sedagi, mida peaksid teadma ka mehed, et nad oma oskamatu käitumisega ei teeks halba naisele.

Kui naised käiksid raamatus toodud näpunäidete järgi, siis hoiduksid nad paljudestki meelehärmi tekitavatest hädadest. Siin saadakse vastuseid ka selliste küsimuste kohta, mille pärast otse arsti poole ei pöördata. Et need näpunäited asjalikud ja õiged on, seda tagab juba see, et „RAAMATU NAISELE“ on kirjutanud naine.

Dr. J. M. — „Uus Sõna“.

M. Kask: ELAMU- JA INIMSÖÖDIKUD NING NENDE TÕRJE

96 lk. 38 pilti. Hind 1 kr. 20 s.

Paljudes majapidamistes, eriti maal, suvisel ajal, valmistavad välisparasiidid palju muret. Neil puhkudel osutub dr. med. M. Kase teos kahtlemata suureks abiks, andes tulusaid juhiseid ning õpetusi.

Et raamatus on käsitletud söödikuist tingitud haigusi, esikohal nahahaiguste ja vastava raviga, võib seda teost kui omal alal ainukest ja tõesti hädavajalikku ning ka hinnalt kättesaadavat kõigile kõige soojemalt soovitada. Evides suurt nõudmist eriti maa majapidamises, ei tohiks see raamat puududa üheski maa raamatukogus.

Prof. A. Paldrock — „Uus Sõna“.

Salme Masso: KODU KORRASHOID

104 lk. 19 pilti. Hind 1 kr. 40 s.

Teoses käsitletakse üksikasjaliselt eluruumide igapäevset puhastamist ja korrashoidu, ahjude otstarbekohast kütmist, üksikute esemete eest hoolitsemist ja puhastamist, nagu põrand, ukсед, aknad, laed, seinad, mööbel, vaibad, köögiriistad, sööginõud, väärismetallid, pildid, iluasjad jne. Lõpuks antakse ülevaade veel puhastusvahendeist ja -abinõudest.

„KODU KORRASHOID“ on hädavajalik raamat igale perenaisele, kes väikese vaevaga tahab hoida oma kodu puhtana ning nügusana.

Ella Treffner: LASTE MÄNG JA TÖÖ

164 lk. 154 pilti. Hind 2 krooni.

Lapseiga on mänguiga. Mängust peab kujunema töö. Aga palju on neid, kes asjatundlikult võiksid abistada last? Milline mänguasi osta lapsele? Mis oleks kohane teatavale vanusele? „LASTE MÄNGUS JA TÖÖS“ on püütud lahendada neid küsimusi ja peab ütleva, et praktiliste tähelepanekute ja nõuannete alal vaevalt midagi paremat saab öelda. Tööde materjali suhtes õpetab autor kasutama mitmesuguseid iga s kodus leiduvaid asju.

See rikkalikult illustreeritud teos peaks teed leidma iga lapsevanema juurde, kes suhtub teadlikult mängu tähtsusse lapse elus.

Dr. G. Kornel — Dr. M. Kask: NAHA TERVISHOID JA ILUDUSVEAD. JUUSTERAVI

208 lk. 9 pilti. Hind 2 kr. 60 senti.

Raamat on jaotatud kuude ossa: esimene käsitleb naha anatoomiat, teine naha füsioloogiat, kolmandast saame rea näpunäiteid ihupesemise, saunade, suplus-, õhu- ja päikesevannide kohta, neljas osa käsitleb haige naha eest hoolitsemist, viies kosmeetilisi anomaaliaid ja haigustumisi. Siin on pühendatud mõned leheküljed ka kosmeetilistele vahenditele. Kuuendast osast leiame näpunäiteid juuste tervishoiu kohta.

Kokkuvõttes võib mainitud raamatut soovitada kõigile, kes tahavad oma naha eest õigelt ja otstarbekohaselt hoolitseda.

Kod. remonttööd	168 lk.	89 pilti	2.20
Raamat naisele	188 „	31 „	2.40
Elamusöödikud	96 „	38 „	1.20
Kodu korrashoid	104 „	19 „	1.40
Laste mäng	164 „	154 „	2.—
Naha tervishoid	208 „	9 „	2.60

928 lk. 340 pilti Kr. 11.80

Terve sari (kohemakstavas rahas) Kr. 8.50

K/Ü. „LOODUS“

TARTU

TELEFONID: 4-35, 4-29, 15-51

Posti jooksev arve nr. 2055

Maret

NAISTE JA KODUDE KUUKIRI

Märts 1936

Nr. 3 (15)

ALEKSEI RANNIT

EX LIBRO AMORIS

LUMISTUNUD KATUSE EMAILIL
KASSIKÄPAD ON JÄTNUD JÄLGI...
LÄKSID ÄRA. SU NAERATUS JÄINE
RÖÖVIS NAERUHELGID MU PALGEILT.

AIA RAAMISTUSES VILKLES KUJU,
TUMMALT KRUDISES SAMME KÕLA.
ÕHTUHÄMARUS MAHA SUJUS,
HAIGE KAAREN KRAAKSUS PUU ÕLAL.

TAEVAST LÕIKASID PURPURED VÖÖDID,
VARJUD ROOMLESID LUMIVÄLJAL...
SINU PILT ON MU SEINALE LÖÖDUD
RAAMIS. ÜTLESID: „VISKA VÄLJA!“

JÄ SIIS LÄKSID. ENT HINGE MUL JÄI VEEL
VALUS NAERATUS NUKRAL PALGEIL.
TUISKAS LUND... JA KATUSE EMAILIL
KADUS KASSIKÄPPADE JÄLGI.

Tsüklist „Loobumus“.

Alé Sidabraité – silmapaistivaid kujusid leedu naisluuletajate peres. Valdavama osa tema toodangust võtavad enda alla armastus ja rahvalaulud. Ühilasi on ta ka tuntumaid draamanäitlejaid Leedus.

Alé Sidabraité

Ära naera...

Ära naera, nii naera rõõmus,
Kuigi kibuvits leegiks lõõnd end,
Kuigi udu kaob päikse lõõmas,
Ära naera, nii naera, mu lemb!

Kibuvitsa leek kustub pea taas,
päike pilvede taha saab viid.
Olla igaves! noor sa ei saa,
ajast kortsu jääb palgede siid.

– Mitte naerda, kui õitsemas hing,
põlde kuldab kui päikene eel,
kibuvitsal kui leekide ind! —
kuid teist noorust kes annabki veel?!

Autori loal «Maretile» tõlkinud

ALEKSEI RANNIT

ROOSA T. ASKURAJJK

Jah, midagi pole parata, nüüd tuleb kõne alla üks võrdlemisi kurb lugu.

Proua Ärna leidis oma mehe kuue taskust tillukese peene pitsilise ninarätiku. Heleroosa ja maikellukeste lõhnaga. Proua Ärnal olid ainult valged ja hoopis teistsuguse pitsiga.

Nii-nii, mõtles proua ja mõtted kerisid peas valusasse ummikusse. Ta seisis pisut aega tummalt, rätikukene sõrmede vahel. Siis lõi ta näo kalgiks, surus väevõimuga rahu südame alla ja pistis rätiku sinna tagasi, kust oli võtnud.

Söögituppa astudes, kus kallid teinepool sõi parajasti rõõmsas meeleolus hommikueinet, oli proua alla surunud kõige selle, mis rinnus kees ning kohises, ja suutis koguni naeratada. Lahedasti ning muretult.

„Jõudsid ikka välja magada?“ küsis ta pereemaliku hoolitsusega.

„Enam-vähem,“ vastas härra Kuremaa ja helpis suure mõnuga verivärsket muna, „Tea, mis see kell võis juba olla, kui koju tulin?“

„Eks ta ikka nii hommiku poole juba olnud.“

„Seda küll.“

Härra Kuremaa vaikis hetkeks, naeratles siis endamisi ja sõnas nagu vabandavalt:

„Eks need meeste omavahelised olemised veni ikka pikemaks kui vaja. Pole ju pidurdajaid ega tasakaalustajaid. Ja see Raidla on ju niisugune poissmehetükk, et kui läheb sünnipäeva pidamiseks, siis olgu kära üle terve lokaali. Jäidki minust istuma. Ei viitsinud enam seda madinat ja kärinat kaasa teha.“

„Kõneldakse, et see Raidla... ei olevat just kõige kõlbelisem... naiste suhtes... Räägitakse...“

„Ei tunne teda sellest küljest. Aga noh, eks või ju olla. Poissmehe asi ja raha käes. Aga oma sünnipäevi pühitseb küll alati meestega. Nii palju, kui mina olen neist osa võtnud. Ja peab ütleva, tema jutust ja tegemistest ei saa küll aru, et ta just erilist huvi tunneks õrnema poole vastu. Lõbu ja tärinat, jah, seda küll, aga muidu...“

„Nojaa, eks ta oska end hoida,“ sõnas proua Ärna vaikselt endamisi ja ta tundis, kuidas südame all hakkas hõõguma nagu kuum süsi. Kuid ta surus enese rahulikuks ja valas härrale tulist kohvi.

„Pagana poiss jah...“ oli härra Kuremaa kohe nõus. „Küllap ta teab, mis küljest end kunagi näidata. Soo, nüüd on siis nii kaugel, et võib hakata minema. Täna on kõva tööpäev, asjamehed Tallinnast on kohal.“

2. märtsil s. a. pühitses ilukirjanik ja kriitik Friedebert Tuglas 50-aastast sünnipäeva.

Pildil: Fr. Tuglase sünnimaja Ahjal (kunstnik J. Püttsepa maali järel).

Proua Ärna jäi üksinda laua juurde. Mõtteis ja norupäi, pakitsev valu tuikamas rinnus.

2.

Järgmisel hommikul pistis proua Ärna käe tuntud taskusse: rätik oli alles.

Ta pole märganudki ära võtta, on võibolla unustanud koguni? Või arvab ta, et see on kõige kindlam panipaik? Et tema majas pole kombeks sorida mööda mehe taskuid? Jah, muidugi, ilus see ei ole, aga kui tehakse sääraseid inetusi, alatusi kes teab kellega, kas siis pole ka naisel õigus...

Kui alatu see kõik ometi on! lõi nüüd proua Ärna valusat tuska kubinal täis ja silmi valgusid pisarad.

Nii seisis ta viivu aega. Kogus siis end otsustava sunniga ja oli söögituppa astudes jällegi endiselt naeratlev ning tasameelne. Ainult silmis tuksatles kurbust ning valu, aga kes näeb naise silmade valu?

Mitu päeva järgemööda kulges proua Ärna käsi taskupõhjas ja alati tõmbas ta käe järsu nõksuga tagasi, kui oleks pistnud sõrmed tulle. Rätik püsis oma endisel kohal.

See oli juba talumatu. Nüüd polnud enam mõeldav, et rätik seisis seal unustatuna. Küllap teda vaadeldi üksi olles, võibolla suruti vastu huuli...

Hirmus! ohatas proua Ärna ja ühel hommikul tundis ta, et kui nüüd veel leiab reetliku ninalapi endiselt kohalt, siis... Närvide vastupidamisel on oma mõõt, olgu see siis nii tugev kui tahes.

Värisedes ja üliras ärrituses kobasid ta sõrmed järgmisel hommikul mööda kuue krudisevat voodrit. Leidsid siis tasku, tunglesid sissepoole...

Tasku oli tühi.

Ka mujal polnud otsitavat eset. Oli siiski kõrvale toimetatud. Kellele? Kunas?

Need küsimused löid nii valusalt oimudesse, et proua

Ärna juba soovis: parem, kui rätik oleks olnud endisel kohal. Jah, hoopis parem. Nüüd näis kogu maailm põrmu purunevat, kuidas enam edasi elada?

Ta katsus end koguda, kuid selleks polnud enam lootust. Kähku lipsas ta eeskotta, pugus üleriietesse ja ruttas tänavale. Ilm oli kevadine, päike siratas, rentsleis vulises...

Proua Ärnal olid silmad vett täis.

3.

Paari tunni pärast koju jõudes, leidis proua Ärna eest väikese pakikese. Aadress oli kirjutatud — härra Kuremaa käega...

Mis see's on?

Paber kärises kiiresti ja sõrmede vahele jäi — heleroosa ninarätik peenepitsilise veerega. Juuresolevas kirjas kirjutas härra Kuremaa:

„Andesta, kallis Ärna, et tülitän. Siinjuures olev ninarätik kuulub proua Jakobsonile. Raidla andis ta minu kätte, et laseksin sinu kaudu prouale edasi anda, olete ju suured sõbrad. Kuidagi viisi oli Raidla selle oma kätte näpanud. Nojah, näed, tal ikka nende naistega on küll... Mina unustasin hoopis ära, alles eile õhtul sattus käe alla, kuid hommikul unustasin jällegi. Lugu on aga niisugune, et proua Jakobson, nagu tead, sõidab täna välismaale ja ma ei taha, et see riidelapp jääks meie juurde vedelema. Ole nii kallid, anna talle ära, sa ju saad temaga nii kui nii kokku.“

Proua Ärna istus toolile. Nii... nii... Ja juba oli ta mõelnud, et kohe täna teeb kõigea lõpuarve... Taevas küll, misukesi keerdkäike siin elus on!

Aga ühtlasi tundis proua, et on ikka parem kohe kõik kahtlused avalikult ning otsesüdamlikult klaariks teha, see eneselepidamine võib ainult tühja valu teha.

Päike säras läbi akna, kõik oli nii kevadine!

J u h a n P a h l b ä r k.

Paadid väljajuurida

Ja Hanns Rösler

Vana auväärt paadimees seisis oma paatide juures. Ta oli teiste kalurite seas tuntud heasüdamliku paadimehena, olles ühtlasi tugev sõudja ja kindla käega laevajuht. Need viimased omadused olid teda aidanud ilusa varanduse juurde. Salajased sõidud üksikule merele, sõidud vaiksete kallaste peidetud kohtadesse, kus ta sõitjad kohtusid, ning kuhu ta maha jäi, kuna need üksi minema sõudsid või ka tema juurde sisse astusid, peites end paadis tema seljataha. Need olid ta armsaimad sõidud, mis tõid enam raha, kui selliseilt sõitudelt oodata tohtis. Kuid keegi ei teadnud ta täpsat hinda, keegi ei teadnud, kust tuli see hulk raha, mis paadimees iga hooaja lõpul hoiule viis naaberlinna panka.

Keegi härra astus tema juurde. „Kas teie olete paadimees Benedikt?“ „Ja, härra.“ „Kas olete hetkeliselt vaba?“

„Sõidan juba kolmkümmend aastat.“

„Ma ei tea, kas te mind mõistate — ma mõtlen, kas ma võin toetuda teie vaikumisele?“ Paadimees mõmises:

„Seda ma tahan öelda, härra, — ma ei näe ega kuule midagi, kui seda soovitakse.“

„Ilus — me mõistame üksteist — tahaksin homme meeldi väljasõidu teha ühe noore daamiga, millest keegi midagi teada ei tohi. Meid ei tohi mingil tingimusel näha, veel vähem tohib keegi väljasõidust teada. Usun, olete õige mees selliseks sõiduks. Kas tahate?“ Paadimees noogutas.

Kõneldi veel ärasõidu ajast ning tehti kindlaks, et paat ootab pärastlõunat kell kolm silla juures, võttes pooltunnilise sõidu järele daami seal peale, kus laht avaneb läände kaljuse ranna otseselt mereni ulatudes.

Sõit algas hiilgavalt. Meri oli peegelsile. Päike virvendas tuhandeis värves. Viie minuti pärast peatus väike paat ja võttis peale noore, väga saleda daami. Vaikides võtsid nad härraga paadi tagumises osas istet. Sõna lausumata, vaid sõudja ühtlast takti kuulates, möödus sõit. Järsku langetas paadimees aerud.

„Ma ei või enam,“ ütles ta.

Härra ehmus. „Mis teil on?“

Paadimees pomises midagi arusaamatut. „Miks teie ei sõua? Mida peab see tähendama?“ Jällegi ühtegi vastust.

„Kõnelege ometi — on teil halb? Aerutage meid kohe kaldale tagasi.“

„Ma ei mõtlegi sellele,“ mõmises lõpuks mees, „teie sõuate üksi tagasi — jään siia — olen elust tüdinenud — uputan end siia merre.“

Daam kiljatas ehmunult. Ta saatja püüdis paadimeest veenda.

„Olge ometi mõistlik, mees — miks tahate enda elu lõpetada? — Mis saab siis meist? — Halastage ometi meile — meid kuulatakse tunnistajatena üle — igauks saab teada sellest salajasest sõidust — tagajärjeks on ennekuulmatu skandaal.“

„Jaa, sellest ma ei saa kahjuks hoolida,“ vastas paadimees.

Härra karjus erutatult:

„See on teie ärile kahjulik — kui te end ilmtingimata surmata tahate, siis tehke seda kodus, või sõitke siis jälle tagasi — kuid meie ei taha selle asjaga midagi tegemist teha! Mispärast te tahate üldse elust lahkuda?“

„Rahamured, härra, suured rahamured!“ Härra mõistis silmapilkselt.

„Kui suur summa?“

Paadimees kõneles otsekohe vastutulelikumalt: „See oleneb sellest.“ „Millest?“

„Palju härradel kaasas on. Kui sellest ei jatku, hüppan pigemini kohe merre.“

„Jumalapärast,“ hüüdis nüüd daam vahele, „jääge ellu!“

Ta haaras oma rahatasku järele:

„Palju te vajate siis?“ Vana aus meremees pomises:

„Jaa, kui härrased klappida tahavad — seda, mis härrastel praegu ligi — mõtlen, kolmestsajast kroonist aitaks juba, et mind elus hoida.“

„Siin on teil kakssada. Sellega võite rahul olla.“

„Ei — mitte alla kolmesadat — hüppan pigemini merre.“

„Ära ole ometi väiklane, Adolf,“ sosistas daam ning ulatas paadimehele ülejäanud sada krooni oma kotist. „Sa tead ju, mis seisab mängus.“

Paadimees pistis rõõmsalt raha tasku ning haaras aerude järele.

„Kas härrased tahavad veel edasi sõuda?“ küsis ta.

„Sõitke silmapilk kaldale tagasi, kust daami peale võtsime.“

„Palun väga. Nagu soovite.“

Paat liikus kiirete tõmmetega kaldale poole. Veel ainult paar meetrit oli rannani.

„Õnnestuvad teie jultunud väljapressimised alati?“

Paadimees naeris häbematuult: „Enamikus.“

„Ning ükski ei ole veel teie peale kaevanud?“

„Ei — härrad võivad ju mõelda — diskreetne sõit on diskreetne sõit — daamide au on meile meestele püha.“

Paat sõitis krigisedes liivale. Paadimees hüppas välja ja tõmbas paadi ülespoole.

„Ka teie ei reeda mind,“ kordas ta veelkord, „lõpuks on ju ilus noor daam arvatavasti abielus.“

„Abielus küll,“ noogutas härra, „kuid minuga.“

Paadimees vaatas segaselt üles.

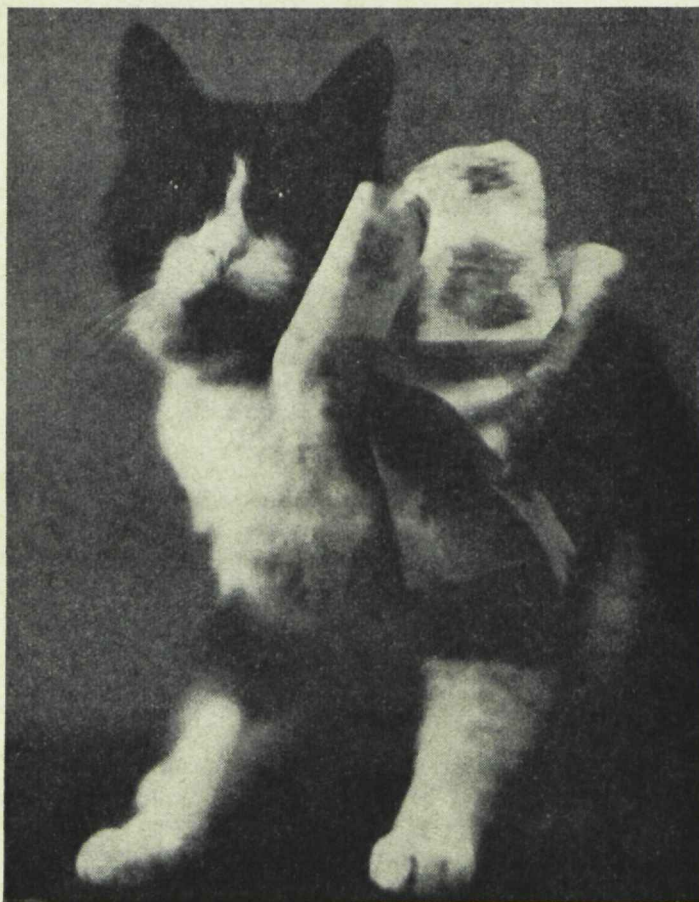
„Teiega? See ei ole ometi õige, — miks te andsite siis mulle kolmsada krooni?“ Härra astus tema juurde:

„Mitte ligimisearmastusest, — ka mitte rumalusest, — vaid, et tahtsin kord lõpu teha teie väljapressimistele. Olen kriminaalkomissar ja selleks siia tulnud, et teid värskest teolt vahistada. Mõlemad härrad, kes mu viipe peale meie juurde tulid ja nüüd teie seljataga seisavad, viivad teid otsekohe ära.“

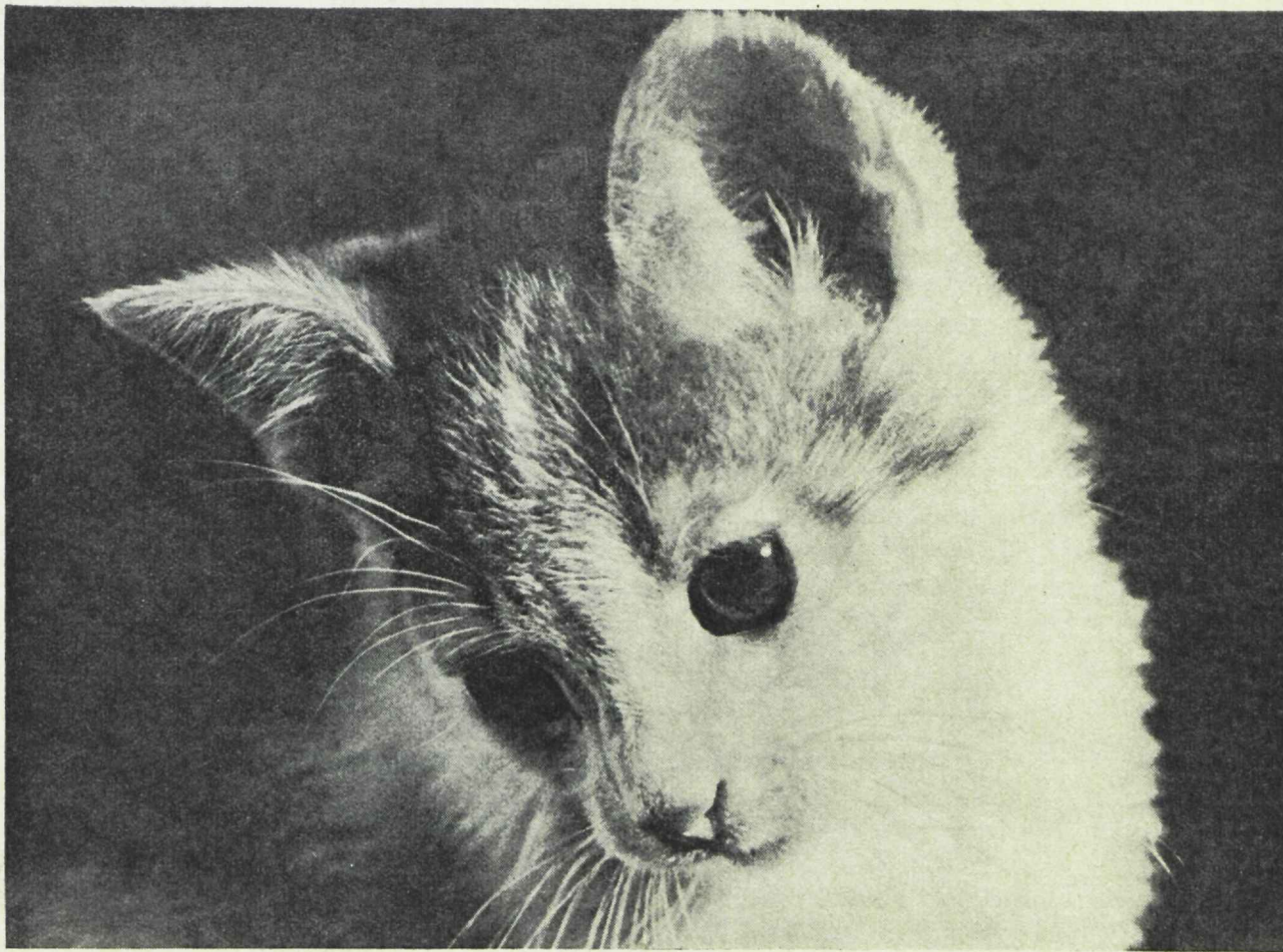
Neli kätt haarasid tugevasti ta käsivartest.

Vana aus paadimees Benedikt torises:

„Seda ei ole minu elus veel kunagi juhtunud — nüüd segavad end juba linlased meie tagasihoidlikusse suveteenistusse ja ei võimalda meile isegi enam lühikest hooaega.“

Majasõber Ants nii

ja teisiti.

FENOMEN

Asja olles niikaugel, et Willibald soolte nurrulöömise tõttu ei kuulnud enam oma südametunnistuse häält, läks ta tugevate sammudega direktor Huschi juurde City-Varietéest.

„Hallo, siin ma olen. John Topnotcher — teie teate!“

„Läheb korda. Teie soovite?“

„Angažementi.“

„Nii võib igäuks tulla.“

„Ma ei ole igäuks. Ma olen meeoleolu töstja. Lõbustustetank. Suurim atraktsioon Himalaja ja Kreutsbergi vahel.“

„Suur kloun?“

„No, sir. Söömiskunstnik.“

„Söömiskunstnik? Oleks parem midagi muud. Mida te teete?“

„Istun laua ääres ja süüa. Esiolgu nagu iga normaalne inimene. Palun, sellel sedelil on söökide järjestus. Alustan itaalia salatiga, järgmiseks portsjon haugi želees, joon kümme toorest muna, siirdun Königsbergi klopsi juurde, millele lähe-tan tagantjärele ühe šnitsli. Nüüd muutub asi koomiliseks. Ma neelan alla ühe elusa maipõrnika, seitse hüppehimulist noort konna, siis kaksteist naela hapukapsaid, kakskümmend kuus tualettseepi...“

„Suurepärane! Kas võime kohe praegu proovida?“

„Palun!“

Direktor Husch vajutas nõobile, käsutades teenrit:

„Tooge paarkümmend värsket muna, tünn hapukapsaid, kakskümmend kuus tualettseepi!“

„Stop!“ katkestas Willibald. „Ma pole sõnagi lausunud paarikümnest munast. Minu kohustus piirdub vaid kümne toore munaga, nagu mäletate. Peale selle lähevad nad mul ainult siis alla, kui enne olen süüa söönud itaalia salatit ja haugi. Juhin teie tähelepanu sellele, et võin töötada ainult oma programmi järgi. Siin on mu söögisedel, palun väga!“

„Heaküül, ilus! Korraldame vastavalt kavale!“

Teener kadus, et saabuda kohe raske kandamiga.

„Teie peate teadma, härra direktor, et mul on rida bio-loogilise studiumi aastaid seljataga,“ jutustas söömiskunstnik, kuna ta samal ajal mõnuga kužistas itaalia salatit. „Selle aja jooksul jõudsin selgusele, milliseid eeldusi on vaja, et üks köht võiks taluda kahtkümmend kuus tualettseepi...“

Kõneleja sõi ära ka haugi ning asus munade kallale.

„Ma olen,“ seletas ta vahepeal, „oma fenomenaalsete või-

mete saavutamisel kõige piinlikuma täpsusega seotud üksikute punktide külge. Kord maharadža von Baroda õukonnas esinedes, ei toodud mulle haugi želees. Selleasemel serveeriti mulle marineeritud klapermadusid. Hästi, püüdsin nendega toime tulla, kuid mõelge, pärast seda sain ainult ühe muna alla!...“

Söömiskunstnik alustas uue portsjoniga.

„Eelkõige on tähtis söökide järjestus,“ tähendas ta näri-des. „Ning kui see ka mu elu maksab, ma ei või eksida. Mis te arvate, mis Jaapani keiser mulle kõneles, ma peaksin pärast mune võtma kohe šnitsli, kuna tal hetkeliselt polevat majas Königsbergi klopsi?! Midagi polnud parata! Minu organism nõuab täpsat rütmi. On söökide järjestuses lüke, siis on mu magu kui blokeeritud.“

Willibald pühkis suud. Paar korda silitas ta üle kõhu, siis asus šnitsli kallale. Ta higistas tublisti töö juures, kuid lõpuks oli ta ka sellega valmis.

„Soo! Nüüd elus maipõrnikas, palun!“ ütles ta hinga tõm-mates.

„Maipõrnikas!“ andis direktor nõude edasi.

Teener kratsis kohmetult lõuga.

„Maipõrnikaid ei ole mul, härra direktor,“ sõnas ta.

Willibald kargas laua taga püsti; meelege viskas ta oma suurätiku toolile.

„Teil ei ole maipõrnikat?“ müristas ta.

„Ei, loomulikult mitte. Praegu on kesktalv; kust peak-sin ma ühe elusa maipõrnika võtma. Olen rõõmus, et sain vähemalt konnegi.“

Tõsine pilv tekkis söömiskunstniku laubale.

„Sel puhul pean kahjatsedes ütleva, et ma ei saa oma kat-set jätkata. Ma loodan, härra direktor, teie mõistate mind.“

„Ma mõistan teid täielikult.“

Söömiskunstnik haaras oma kübara järele ja tõmbus ette-vaatlikult ukse poole. Direktor Husch saatis teda.

„Kas tahate kümme krooni teenida,“ küsis ta.

„Rõõmuga!“

„Siin on raha!“

„Täna! Mida pean selle eest tegema?“

„Minge oma trikiga minu konkurendi juurde. Kuid itaa-lia salati asemel nõudke pool naela kaaviari ja jooge pudel sekki peale!“

G. M. S.

Jaht merel

On merelgi oma suvi ja sügis. Talv ning kevad. Suvi, mis mängleb ta nüansiküllaseil sini-rohelisil laineil. Sügis, mille loojeneva päikese puna kuldab ta pinda, mille metsik torm paiskab raevuhoos vahuseid lained vastu siledaks hõõrutud rannakive. Siis saabub talv leinavärvidega, sinihalli sigimatusega. Ent niipea kui taevast vabaneb udust ja sinine võlv pääseb hallist pilvest, saabub merele kirkas värvus ja kevad. Piki saarte rannikuid lendavad paariviisi valged kajakad.

Ent ajuti tõuseb järsk torme kevadniiskes öös, mis piitub laineid, keerutab luuteil liivapilvi, tormab oiates ja määratsedes läbi pimeduse, püüdes hävitada kõike, mis teel takistuseks, et esimese päikesekiire saabudes süngete pilvede vahelt kaduda sinna, kust tulnud.

Püharanna kaluritele tähendasid säärased ööd suuri kahjusid. Rebenenud võrkude parandamine on raske töö. Õlgkatuste ja teravate kirikutornidega rannakülalad elasid üle metsiku öö.

Jüri Argel elas üksi oma vanas majas. Ta puhtad ja mõnusalt sisustatud toad olid madalad. Kolmekümnenelja aastase, laiapihase, veidi unistavate silmadega mehena armastas ta merd, omi põlde, lõputut, avarat vaadet üle õnnistatud maa ja helevelgeid purjesid.

Kaks korda nädalas sõitis ta lähedalolevasse linna kalu müüma. Pühapäeval käis ta väikeses külakirikus, olles sõbralik, vaikne ja rahulik.

Merel puhus terav, soodne tuul. Ent veelgi vahutasid lainteharjad. Jüri Argel läks merele. Ta tegi lahti kõik purjed. Teravalt üle veevälja vaadates nägi ta kaugel valget jahti.

See pidi olema suur paat.

Jüri sõitis lähemale, kuna talle tundus võõra jahti sõit kummalisena. Viimane ei pidanud mingit kurssi, vaid liikus siia-sinna. Puri langes raksudes ühelt küljelt teisele.

Jüri Argel muutis kurssi. Nüüd nägi ta, et tüüri ei istunud keegi, ühtegi, kes oleks hoidnud nõõri.

Ta sõitis piki külge lähemale ja heitis pilgu sisse. Jahi põhjas lamas naine. Tihedad süsimustad juuksed raamisid kahvatut nägu. Ta kandis sinist seelikut, siidsukke ja veetlevaid kingi.

Oli raske manööver hüpata elavalt lainetaval merel ühest paadist teise. Lõpuks see õnnestus. Jüri Argel seisis saledas paadis ja tõstis võõra naise pingi märgadele patjadele. Siis haaras tüüri, tõmbas purjed pingule ja suundus maa poole.

Ettevaatlikult kandis ta naise tuppa, jäädes valvama tema und. Esialgne täielik minestus muutus lõuna paiku rahutuks, näiliselt piinavate unenägudega uneks.

Jüri Argel nägi, kuidas naise kitsad käed ajuti kramplikult tõmblesid.

Ta katsus pulssi, mis lõi väga kiiresti. Naisel oli kõrge palavik.

Õhtu eel muutus võõra hingamine sügavaks ja rahulikuks ning kui loojenevad päikesekiired läbi akna sisse tungisid, avas ta silmad. Kartlikud, lapselikud silmad.

Ta vaatas toas ringi, vaatas lillepotte, päikest, vaatas aknast välja üle põldude, ning uudistles Jüri Argelit.

„Kus on Eero?“

Küsitav ei teadnud, keda ta mõtles. Kuid ta teadis, et ei tohi teda ärritada. Nii vastas ta siis:

„Eerol läheb hästi, proua.“

Naise nägu selgines, muutus pehmeks ja rõõmsaks. Siis sõnas ta:

„Siin on nii ilus ja vaikne,“ ning uinus taas.

Ent Jüri Argel ei maganud sel ööl. Ta sõitis linna ja teatas seal juhtumist. Telefon ja telegraaf töötasid. Keskoöl sai ta ühenduse Eero Kalliga. Viimane oli öösel suuna muutmisel ettevaatamatult üles tõusnud ning üle parda kukkunud. Öö oli nii pime, et naine, kes ei osanud tüürida, teda ei leidnud. Ta hüüeid sumbutasid laintemäed, mis uhtusid ta randa.

Jüri Argel teatas talle kõik, andes ühtlasi oma aadressi ning kirjeldades teed.

„Saabun kohe autoga.“

Jõudis päev. Taevast muutus aeglaselt punaseks, valades valgust üle mere.

Jüri Argel kuulis auto põrinat. Sõidukist väljus noor mees ja raputas tal õnnelikult kätt.

„Ma ei unusta teid kunagi,“ ütles naine lahkudes. Mees patsutas talle õlale — siis tormas auto minema.

Jüri Argel astus väiksesse, madalasse tuppa. Voodil lamas kirjaümbrik. Avades kukkus sellest paberrahasid.

Ta ei tundnud rõõmu, pigemini kibedust. Nüüd oli ta veel üksikum kui kunagi varem. Ilm oli muutunud talle võõraks.

Raha — andsid inimesed! Raha — suure, ilusa elamuse eest. Ta mõtles mustale metsikule peale.

Siis ta väljus. Istus paati tüüri juurde ja sõitis avarale merele, kus seisis lipukeseid, võrgud. Tõelikkus säilis.

See näis Jüri Argelile järsku väärtuslikuna ja olulisena. Töö, võitlus, tegu oli enam, kui ilusaim unelm, mis möödus.

Ta tõmbas vihase ägedusega võrgud üles. Need olid rasked ja täis siplevaid kalu.

A. O.

Näiteid Ed. Wiiralti ülevaatenäituselt, mis korraldati Tallinnas 3.—13. märtsini s. a. Näitus jõuab Tartusse 19. aprillil ja kestab 3. maini s. a.

Paremal: Palvetaja tütarlaps. (Pliatsijoonis, 1921.) Vasakul: Maa-lijja. (Etsing, 1931.)

Mari-Ann

LoMarx Linder'i romaan

Eelmise osa kokkuvõte. On suur talv, kui Mari-Ann Wieth jõuab Rootsist koju vaiksesse Deltovi metsamajja, kus elavad ta isa Stephan ja ema Gina. Nende naabriteks on lossiomanikud Philipp von Brandenstein ja Carl-Ernst Buschenhagen. Esimene on Mari-Anne vanaisa. Teine aga on noor mees ja ammugi parandamatult armunud tüdrukusse.

Ent nad olid saagiahned nagu kaarnad hoolimata oma rikkusest, mis koduseltskonnas nende ümber teatava kuulsuse. — „Oo, Ann, kui ihaldatav lehvik sul on! Kas sa ei kingiks selle mulle?“ Või: „Kallim, olen ihaldanud endale alati säärast õhtu-käekotti. Kas vajad seda veel? Kui ei, siis mõtle minu peale, — kui heidad ta kõrvale!“

Ja Ann kinkis neile, mis nad palusid, sest talle valmistas rõõmu teha tütarlapsi õnnelikuks.

*

Külm püsis; Brandenstein võis arvestada jaanuaris head jääkalasaaki suurel järvel. Esialgu siiski puhastasid mõisa-töölised igal hommikul tükikese järve maabumissillast kuni lossi luigemajakeseni, et Ann võiks onutütardega uisutada.

Jõule oli pühitsetud väga lõbusasti ja rõõmsasti. Philipp von Brandenstein oli teinud tüdrukuile ja Hubertile rikkalikke kinke ja avanud neist igale üsna suure konto pangas. Vanamees võis seda endale lubada, oli ta ju üks rikkamaid mõisaomanikke maal. Kunagi pärandab ta oma kolm lossi metsade ja majapidamisega Violale, Ginale ja Metterlingi laste emale; ja nimelt nii, et Viola, kes arvatavasti jääb esialgu ühendriikidesse, pärib rüütlimõisa Gelbelangi, kus valitakse juba praegu tubli majapidamine, Metterlingid pidid saama Vana-Brandensteinini ja Gina, kuna tema elas juba kord Deltowis, jääks selle lossi pärijannaks.

Ja, Brandenstein oli alles mees. Temast räägiti palju, kuigi ta ise väljus Deltowist üsna harva või õigemini mitte iialgi. Ainult mõnikord ta sõitis traavelsaanis oma krundi piirini või jälle suvel kerges kaarikus Gelbelangi. Siiski teadis ta kõigest, mis maailmas sündis, sest ta luges kaheksat kuni kümnet eri ajalehte päevas. Ta hoolitses samuti selle eest, et Mari-Ann registreeris end aegsasti ratsutamise- ja hüppeturniiriks jaanuari lõpul Berliinis: oli talle traditsiooniks, et Kaiserdammi näitusel mõnel tema hobusel ratsutas Brandenstein perekonna liikmeid. Enne kui Viola oma saadikuga abiellus, tegi tema seda; peale selle oli ta oma aja paremaid ratsutajaid Brandenburgis üldse; pärast katsus tema järglaseks saada Hubertus Wieth, ent kahjuks ilma tagajärgeta, ja nüüd oli juba kaks aastat Ann see, kes näitas oma ratsutamiskunsti „Rohelise Nädala“ kodades.

Philipp von Brandenstein oli väga uhke oma lapselapse üle; neiu oli ratsutanud mõlemal korral hiilgavalt, ja ta lootis, et ta tänava võidab „kuldse lindi“.

Õieti oli Ann Wieth väga naiselik naine, kes vihkas iga-sugust emantsipatsiooni, puht antipaatiast mehise vastu naisese; väljaarvatud ratsutamine ja jahipidamine, sest need olid tal veres ja mässasid sageli. Ka jumalik Diana oli kord küttinud ja istunud kõrgel ratsul ja jäänud sellele vaatamata kõige naiselikumaks ja meeldivamaks antiik-aja iluduseks, vabandas ta end sageli.

Ja kõike seda toetas Philipp Brandenstein, sest Mari-Ann kehastas temale maa-aadlinaist, keda ta kahjuks oma naisese ega kolmes tütres polnud võinud imetleda.

Kord ta seisis oma raamatukogu akna all ja silmitses all nelja tüdrukut, kes lõbustasid endid pargis suusatades; ta hüüdis John'i, kes kattis kõrvaltoas teelauda.

„Vaata kord mu lapselapsi teravasti. Leiad sa märgata-vaid erinevusi Metterlingide ja Wiethi vahel, John?“

John silmitses kramplikult hullavaid tütarlapsi; hooli-

mata vaevast, mis ta nägi, ei suutnud ta nende vahel avastada ühtki suuremat erinevust, kui et komtessid olid üsna blondid ja kained ja armuline preili Mari-Ann oli imeilus mustajuukseline leedi.

„Eesel“, ütles Brandenstein vihastudes, „sa oled ja jääd lakeiks. Ütlen sulle, John, sinust ei saa iialgi intelligentset meest!“ Mis ta muidu veel mõtles ja eel kõige, kuidas tema tütarlaste erinevust tõlgitses, pidas ta nüüd kangekaelselt endale, ent kui John süüdlaselt välja puges, ütles Brandenstein tasa endale: „Kõik kolm Metterlingi teevad hiilgava partii, seisusevastaseks abieluks puudub neil kindlasti vajalik närv, aga Ann, ohoo, tema juba teeb mulle muret!“

*

Kohe peale uut aastat andis Buschenhagen õhtusöögi ühes koduse balliga. Metterlingide „ristikuleht“ oli valmistatud, Ann siiski puikles.

„Mina meelsamini loobuksin. Kindlasti on mul sel päeval parajasti äge peavalu!“

Ent ema oli järeleandmatu.

„Carl-Ernst on nii võluv: ta saadab sulle iga nädal oma kasvuhoonest ilusaimaid lilli, pealegi oleks jäme viga, kui sa jääksid üksi tulemata, mil ometi igauks teab, et sul pole iialgi migreeni. Ka Gladowerid on kutsutud, sellest saab kindlasti oivaline õhtu!“

Nii sõideti kolme saaniga Buschenhageni, ja õhtu möödus tegelikult väga meeldivalt. Ann oli nii ümbritsetud ohvitseridest, et Carl-Ernst sai temaga tantsida vaid üheainsa tantsu.

„Mis teil minu vastu on, Mari-Ann?“ küsis ta sel lühikesel koosviibimise hetkel. „Ikka te püüate minust eemale hoiduda!“

Kui Ann ei vastanud, surus ta neiu ägedalt enda vastu ja katsus teda lähedal olevasse talveaeda tõmmata.

Mari-Ann tundis tema kuuma hingust oma põsil, ja kohe lõi temas leegitsema piiritu järeustus. Kui kõik mehed on armastuses nii loomalikud nagu see siin, siis ma arvatavasti ei abiellu kunagi, mõtles ta imestades, siiski polnud tal endalgi selge, miks õieti ta tundis seda vastikust Buschenhageni vastu. Tõepoolest, ta teadis, et Carl-Ernstil tema sagedail Berliinis viibimistel oli vahekord ühe blondiks värvitud baaridaamiga; ja ka muidu oli tal siin-seal suhteid teatud „daamidega“, ja ometi — ta oli poissmees ja omas õiguse lõbuseda ja mässata seal, kus see talle meeldis. Ei, ei olnud need tema afäärid, miks ta teda ei tahtnud.

Aga Ann oli nii karske oma mõtlemises ja tundeis, nii puutumatu puhas, et ta otsemaid taipas, kas mees austas temas tema naiseilu või nägi temas ainult naist kui armsamat. Mari-Anne võis armastuse asjus nimetada otse karskeks; erootiline kirg oli talle täiesti võõras. Oli imelik, et Ann polnud lasknud end veel ühelgi mehel suudelda, kuigi ta oli kahekümnekahe-aastane. Võibolla see juhtus sellest, et ta oli veetnud peaaegu kogu oma elu maal, peale nende kahe pansioniaasta Luzernis, kus pealegi kasvandikke valvas äärmiselt vali õpetajanna.

Tookord Svärtas, kui Detlev teda kosis ja tegi talle soojal juuniööol abielu-ettepaneku, Ann oli joosnud naerdes minema, sest ta kartis, et Detlew süleleb teda vaatamata tema eii vastusele, et varastada tema torkjailt huulilt vähemalt ükski suudlus.

Ann leidis olevat kohutava, lasta röövida oma huulte karskus võhivõõral mehel, kellele isegi tema ainuski pulsilööök ei tuksunud kiiremini. Pidi ilmuma üsna iselaadi Keegi, kellele tasus end hoida: mees, kes oli õrn ja hea, kes võttis talle säilitatud kingi vastu hoolitsevi käsi.

Buschenhagen vahtis Mari-Anne nägu üsna hajameelsel ilmel, midagi selles madonna-naos võlus teda. Tema, kellele seni polnud suutnud panna vastu ükski naine, oli hull vihast, et see ilus, õrn neiu julges torkuda nii silmanähtavalt. As-

jatult püüdis Carl-Ernst oma tantsupartneri talveaeda suruda; see tal ei õnnestunud.

„Kas kardate minuga üksi olla, Mari-Ann?“ küsis ta tasa.

Ann nägi leeki tema silmis ja oli valvel.

„Mitte just väga, mu lemmik! — Miks aga teha midagi, mis ärataks ebameeldivat tähelepanu?“

„Nii, nii, väike Ann, nii siis seepärast! — Oo, kas te pole siis veel iial niiviisi käitunud, et see oleks tekitanud pahandust? — Siis alustage kärmesti, muidu hilinete nii mõneski asjas — sest vaid keelatud vili on kõige toredam!“ rääkis Carl-Ernst edasi.

„Vilistan sääraستهle toredustele,“ naeris Ann ja hingas kergendatult, kui viimaks esimene viuldaja pani oma mänguriista kõrvale.

Deltowerid lahkusid kella ühe paiku, neil oli ees umbes tunnipikkune sõit. Ka Weelenzieh'id Hinterbühlist lahkusid kohe pärast neid, kuna Gladoweri omad Buschenhagenitega edasi prassisid.

„Imeilus naine, see preili Wieth,“ ütles üks noor ohvitser vaimustatult ja tühjendas peekri.

„Ilus kui patt, aga ligipääsematu kui pühaku maal“, naeris Buschenhagen kibestunud. „On olemas kolm jumalust, kelle poole Mari-Ann palvega pöördub: jaht, hobused — tema enda karskus. — Proosit, Buschenhagen, ärgem rääkigem enam tollest külmast daamist Wieth'ist!“

*

„Oli üsna hurmav õhtu!“

Gina Wieth vaatas oma tütre otsa, kes istus vaikides tema kõrval saanis ja vahtis üles tähtede poole. „Carl-Ernst oli võluvalt lahke; seda sa pead siiski tunnustama, Ann?“

„Võibolla, ema. Ent koigele vaatamata ma ei abielluks siiski temaga.“ Mari-Ann Wieth näitas oma kõrki palet.

Ema oli kohkunud.

„Kas ta tahtis sind kosida?“

„Veel mitte.“ Ann naeratas. „Siiski arvan, et seda lähemal ajal teeb.“ Ta pöördus seljataha Bredow'i poole, kes juhtis kutsari-istmelt hobuseid. „Kas loomad olid Buschenhagenis soojas? — Mul tuleb ette, nagu nohiseks Dur liiga kõvasti; vaadake, et ta ei saaks tiire! Kõige parem oleks, kui hõõruksite ta tallis veel kord tublisti üle, Bredow!“

„Nisugune on ta alati,“ mõtles Gina Wieth vihaselt. Vastumeelsest jutuajamisest loobutakse lühidalt; ikka on hobused tema huvi keskuseks. „Niisiis, sa tahad talle tööpostest korvi anda?“ küsis ta edasi.

„Mul ei jää midagi muud üle! — Loodetavasti peetakse veel kord jahti, kuni Hubert on kodu.“

Proua Wieth loobus Carl-Ernstist edasi rääkimast; ta vihastas tõsiselt Anne üle.

*

Metterlingid olid taas ära reisinud; Winfried isegi pisaratega, ta ei tahtnud kuidagi Annest lahkuda, vaid kinnitas neile enam kui sada korda, kui väga ta tema küljes ripub. Ann pidi töötama, et kohe pärast kevadpühi Wilkenit kulas-tab. — Kui hea, et Hubertuse puhkeaeg kestis veel kuu lõpuni, muidu Ann oleks jäänud Deltowi liiga üksi.

Ühel hallil, kaunis nukral hommikul järgmisil päevil teatas metsavaht Plüschow, olevat märgatud metssigu, all peaveski juures lepikus. „Neid peab olema terve hulk, härra metsaülem. Jäljed viivad männitihnikusse.“

Stepnan vieta ei oelnud algul lounalauas sellest sõnagi. Alles kui toodi magustoitu ja ta tohtis läita oma sigareti, tähendas ta usna muuseas: „Nii siis, Hubert ja Ann, kui see teeb teile nalja, siis peame homme hommikul metssigadele jahti!“

Mõlemad olid vaimustatud, ainult ema oli selle vastu, et Ann võtab jahipeost jällegi osa; siiski hiljem kuuldes, et jahikulaliste keskel viibib ka Buschenhagen, ei olnud tal selle vastu enam midagi. — Ah Jumal, neid emasid!

Täpsalt pool kaheksa järgmisel hommikul hüppas Ann voodist; kõrval Hubertuse toas ei liikunud veel midagi. Kolm korda pidi ta põrutama seinale, enne kui vend ärkas.

Ann rõõmustas pööraselt esimese selle-aasta jahi üle, sest Svärtas Karini juures polnud tal kunagi võimalust rahuldada oma jahikirge.

„Maituuled puhuvad, Mari-Ann! Pead vähemalt kolm paari sukki jalga tõmbama, kui sa ei taha oma kuulmatu ilusaid jalgu külmetada!“ laulis vend teispoole seinale ja vilistas see peale laulukest rohelisest nõmmest.

„Valmis!“ hüüdis Ann vaeu kahekümne minuti pärast. „Lähem juba einale. Ole kärmem, Bert! Sõidame täpsalt veerand üheksa!“

„Ja-jah, tulen kohe järele. — Sina, Ann, tee minu neli saiakest valmis, hästi palju võid ja õige pisut mett. — „Kui kena, Ann, ma tänan sind. — ... Ent punased on roosid, kui nad õitsevad!“

Ikka ta oli lustakas, see Hubert; eriti sellest ajast, kui ta õppis Eberswaldi metsa-akadeemias, tõi ta suvepuhkusele kaasa hea tuju ja nakatavalt lõbusa meeleolu.

Kui Ann vaatas elutoa aknast välja, nägi ta parajasti mööduvat kahte saani. Esimeses küürutas paks Pahlen mõnusasti kasukasse mässitult, teine näis kuuluvat Derfflingile, otsustades hobuste ja kutsari järgi, kes arvasid end kandvat salajasi kroonikesi, — nii uhkelt nad hoidsid oma päid! Derfflingenist endast oli näha vaid roheline kübar kitsehabelega, mis isa arvates oli hirmuäratavalt kole.

„Derfflingen peletab mult iga jahilooma, kui ta oma à la Luitpold'i kõue- ja dooriakübaraga nende silmi ette ilmub,“ oli Stephan Wieth kord ühel sokujahil oelnud.

Ann neelas kaks tassi kakaod alla ja valmistas Hubertile eine.

Isa arvatavasti oli oma kohvi juba ammugi joonud ja rääkis väljas büroos ajajatega, kes pidid valvama leparaiesmikus. — Viimaks, pärast seda kui arundja Hubertus Wieth kerkis esile viie-minutilise hilinemisega ja mõnusate magus-hapu varahommiku naljadega, võidi sõita.

Öösel oli sadanud hullupööra lund, nüüd rippus õhk ja sügav sinine jaanuaritaevas klaasselgelt maa kohal. Libi-seti ilma aisakelladeta üle valge, neitsilikku lume piki Oruveski teed.

„Sa näed välja, Ann, nagu too ilus Artemis, kes läheb vibu ja noolega meestejahile. Noh, Buschenhageni eest mina juba ei vastuta; tema ei taba kindlasti ühtki siga ja selle asemel viib ta koju vaid noolest haavatud südame!“ Hubert torkis meelsasti, kuigi öde-venda muide teineteist hästi mõistsid.

Sügav-kuldsena tõusis päike silmapiirile, heitis sädelevat valgust lumiseile põldudele ja põõsaile, nii et kogu loodus nagu teemantides helkima hakkas.

Kahekümne-minutiline tee kuni Oruveski juurde — seal tahtis jahiseltskond kohtuda. Dur ja Mol sõitsid traavi, nagu oleks neile sõidu eest maksetud.

Mitte väga kaugel, kus veskikorstnast tõusis hõre suits, liikus lumes kari tumedaid kogusid — jahikulalised koos ajajatega ja metsavahti Plüschowiga.

Anne silmad särasid; olles jõudnud rühma juurde, ter-vitas ta rõõmsasti igale poole, ja väljus esimesena saanist.

Seal oli Lintzower ja väike Günther Varnhagen, tüse Pahlen kooris end parajasti poolest tosinast kasukast, ja Derfflingen vajutas oma kõue- ja dooriakaabu veel pisut julgemalt paremale kõrvale, kui avastas Mari-Anne. Naabermõisast, Vana-Mattenist, oli tulnud Stanislaus, ja otse praegu saabus Ernst Buschenhagen.

„Noh, nüüd oleme siis kõik koos. Küttide terviseks, mu härrad!“ kõlas Stephan Wiethi sügav hääle.

„Kas ei ainustki, kes paneks su südame valjumalt tuksuma, Ann?“ aasis Hubert tasa.

Mari-Ann tegi, nagu ei kuuleks ta midagi; ta jälgis isa sõnu.

„Nii siis, minge nüüd jalgsi leparaiesmikku. Metsavaht Plüschow saadab teid ja näitab teile teie kohad. Mina aga piiran selle männitihniku, mida seal viiekümne meetri kaugusel näete! Kui puhun pasunat, algavad ajajad tihniku tagant rünnakut. Juhin veel kord teie tähelepanu sellele, et tulistada tuleb ainult väljapoolt. — Ja nüüd, elagu kütid, mu härrad!“

Kütid asusid teele, Ann hoidis end tihedasti Plüschowi kõrvale, kes kandis endaga linasse mässitult mõlemat lasukindlat kilpi. Talle järgnes Lintzower vältimatu savipäibuga ja jutustas väikesele Varnhagenile igasuguseid jahimuistendeid.

Leparaiesmikus seisis Pahlen esimesena vahipostil. Stephan Wieth oli pakkunud talle selle koha, sest ta teadis, et tihnikut ümbritseval teel oli töö kaunis pingutav ja tema jaoks liiga raske. Stanislaus Mattern asus temast viiekümne meetri kaugusel valvel. Anne koht oli ülal tihniku lõpul. Ann teadis, et see oli kõige lugupeetavam koht ja noogutas isale tänades. Temast paremal oli valvel Plüschow koertega. Wieth oli tahtnud, et metsavaht võiks võimaliku õnnetuse korral kiiresti appi tõtata, mis aga polnud sugugi vajalik, sest Ann ometi polnud täna esmakordselt jahil.

Kestis veel tükk aega, enne kui asjaga saadi hakkama, sest Buschenhagen, Derfflingen ja Hubertus olid veel kohatada. Ann seisis kõrge männi tüve taga, mis ei suutnud teda siiski täiesti varjata, hoolimata tema poisilikust saladusest. Hommikupäikesed kiired pagesid nüüd juba aeglaselt läbi männi kuivanud pindude. (Järgneb.)

Meie perekondade
väikesi käskijaid.

HURMI,
majandusministeeriumi laenu-
osak. juhataja R. Muremaa
poeg.

IVAR,
postiametniku B. Viréni poeg
Tartust.

MARET HELLE,
Tartu Tööstuskooli abijuhataja
Läte tütar.

ALIDE,
K. Saarmanni tütar Sangastest
oma sõbra Linda Simsoniga.

RICHARD,
kullasepp Alfred Niitjärvi
poeg Tallinnast.

Last ümbritsegu rahu ja lihtsus

Suurte meeste elulugusid lugedes võime imestada nende inimeste lihtsaid kasvamistingimusi. Karjamaa, kitsas kingsepatöötuba, väike lagunenu talumaja paari lehma ja kanaga — tähendas neile maailma. Siin vanaema, seal vana sulane, olid ainsad inimesed, kes neid vaimselt äratasid. Rebenenud kalendrist, piltidega piiblist ammutasid kirjanikud, riigimehed oma esimesi mõtteõisi. Kirjutustahvli tükkikestele kritseldas hilisem suur maalija oma esialgseid katseid. Kingitusi? Neid ei olnud pea kunagi! Jeesuslaps tuli tavaliselt vaid paari tihedalt koetud villaste sukkadega. Reisud, külaskäigud olid nii haruldased, et neid mäletati veel kõrgeski vanuses. Väike, tagasihoidlik ja vaikne oli nende elu. Ent ükski neist meestest ei kaeba selle üle. Kellegile ei tule mõttesse toda lihtsat ümbrust nimetada pigistavaks kingaks või takistuseks kuulsusele. Loomulikult ei hoidnud tollal vanemad lapsi sihilikult, kasvatuslikel põhimõtetel nii lihtsalt. Tollal ei osatud teisiti. Võibolla mõjustas seda ka puudus ja isa, ema töö ülekoormatus.

Kui hoopis teisiti on see tänapäev! Möödub küll nüüdki veel mõne lapse noorus maal võimalikult lihtsalt ja tagasihoidlikult, ent mida lähenema linnale, seda enam muutub pilt. On lapsi, kes omavad kalendris vaid „punaseid“ päevi: sünnipäev, kingitushelde tädi külastus, sisseostud linnas, lastepeod, noorteendused, pühapäeva väljasõidud, suvereisud ja jälle sünnipäev. Mänguasjade riiul või kapp on tulvil mänguasjadest, seinäärne pink ei suuda kuidagi enam mahutada neid paljusid nukke ega riidest loomi ning sahtlis seisab üks pildija muinasjuturaamat teise kõrval. Alati ollakse lapse juures, hoitakse, õpetatakse, kasvatatakse, hellitatakse teda. — Ent millega vastab laps sellisele poolehoiu üleküllusele, armastus-avaldustele, kingitustele, lõbustustele, erutustele? Sääraste laste juures valitseb oht — kasvada jonnakaks, pealiskaudseks ning hoolimatuks. Kui küsida niisugustelt vanematelt, miks nad õieti omi lapsi nii kasvatavad, saame ikka ja igalpool ühe ja sama vastuse: „Armastan oma last väga. Ma pean talle

tegema rõõmu ning kõike andma, mida ta tahab!“ Järelkult on see armastus, mis sunnib vanemaid nii toimima? Kes aga tõesti soovib oma lapsele hääd, see ei tohiks käituda nii. Last ümbritsegu rahu ja loomulikkus.

Tavaliselt rahu antakse lapsele kergesti liig vähe, ent kunagi mitte liig palju. See on eelkõige maksev noorimate suhtes, keda pea alati arvatakse vajalikuks hoida ja lõbustada. Mõtlemata, et seega kammistatakse lapse iseseisvust. Üldiselt võime olla muretud. Kloostriulikult lihtne, väikekodanlik ja vähenõudlik noorusaeg oli varem võimalik. Tänapäev on ta vaevalt mõeldav. Nii täielikult eluvõõralt ja eraldatult ei saa küll tänapäeva moderniseeritud elus ükski elada, et aegajalt mõni lõbus pildiraamat, tahvel šokolaadi, külaline, aias õhku tõusev lennuk või lasteendused ei tooks lapse vaiksesse maailma rõõmu ja vaheldust.

Arusaaja ema püüab oma lapsele kindlustada säärast rahu alati. Ta äratub lapse nii varakult, et viimane võib rahulikult riietuda ja kooli minna. Esimene, mis ta emalt kuuleb, on sõbralik sõna, võibolla koguni salapärane tähendus eelseisvast väikesest rõõmust. See võimaldab lastele üleminekut vabadusest kohustustesse palju kergemini, eriti väikestele, kes pole harjunud veel igapäevsuse kibedustega. Tuleb laps koolist koju ja asub mänguasjade juurde, siis ei tohi teda sealjuures segada, kuna mängimine pole isegi mitte suuremale lapsele ainult ajaviide, vaid tõsine tegevus, loomine, õppimine. Suudaksime asetuda lapse seisukorda, siis ei tuleks meile kunagi mõttesse teda otseselt ja sõnatult mänguasjade juurest sülle võtta ning kallistada. Pigemini peab vaikselt rõõmustuma laste edusammude, naljaka tähenduse ning tarkade mõtete üle. Oleme aga tõesti sunnitud lapse mängimist lõpetama, siis teatame talle sellest enne, andes mängu- ja loomistuhinale võimalust veidi jautuda ning kutsume teda alles siis lõunale, jalutuskäigule või õppima. — Nagu esimene sõna hommikul, nii väljendagu ka viimne sõna õhtul sõbralikkust ja rahu.

Kas last võib jätta üksinda

Isegi vanematel, kes ennast täielikult pühendavad oma laste kasvatamisele, on tihti peale vajadus minna kodunt lapsi kaasa võtmata. Nad tahavad kas veeta õhtu sõprade pool, minna koos kontserdile või vajavad lihtsalt tunnikese asjade korraldamiseks väljaspool kodu. Alati ei ole käepärast inimest, keda jätta lapse juurde, mispärast tal tuleb jääda üksinda. Nii kaua, kui laps on väike ja enamiku ajast magab, on see lihtsam, on ta aga juba 3, 4 aastat vana, hakkavad sagedemana kurvad stseenid pisarate ja nutuga. Laps pole harjunud ükski olema, või ta kardab. Lapsed kardavad vahest isegi päispäeva ajal, kui nad on teadlikud oma üksilduses. Viimasest hoidumiseks teevad paljud vanemad vea: nad ei ütle lapsele, et lahkuvad, kadudes salaja, lapse mängides või magades. Laps taipab seda varsti, muutub umbusklikuks, valvab ema iga sammu ja ripub ta seeliku küljes. Ja küllap siis karjumist ja

nuttu, kui ema läheb kas keldrisse või sahvrisse. Laps on kaotanud usalduse.

Hoolikad noored emad näevad oma suurimat õnne võimaluses järjest lapse voodikese juures olla, vesteldes temaga, kinni hoida ta käekesest ja laulda talle unelaulu. Nad on imestunud, kui neid hoiatatakse selle harjumuse halbade tagajärgede eest. Juba algusest saadik peab laps harjuma ka üksinda olema. Ta võib lamada voodis ja mängida oma väikeste varvastega või istuda põrandal ja vestelda puuplokikestega.

Üldteesideks emadele olgu: harjutage last rahulduma iseenda seltskonnaga ja uinuma üksinda. Otsekoheuse lapse vastu loob usalduse õhkkonna ja kõvendab tema iseteadvust. Juhtub aga väljenduma ebakindlus ja kartus, võiks sunni ja järsu pilkava märkusega kaotada kõik saavutatud tagajärjed.

Tervis vähestes ridades

KUIV NAHK. Paljud kannatavad sügis- ning talvekuudel kuiva naha all. Et seda vältida, on tarvis eemaldada kõik põhjused, mis naha rasvasisaldavust veel enam vähendavad, esmajoones vesi. Ööseks tuleb nahk reeglipäraselt kahjutu ning mitte ärritava rasvasisaldava nahakreemiga sisse hõõruda. Halvematel juhtudel ka päeval. Kuna naha kuivus on sageli päritav ning ravimine igakord tagajärgi ei anna, siis on soovitatav tarvitada seesugustel kordadel ainult indifferentsideid salve ja rasvasid, vastasel korral võib tekkida naha ärritusi ja ekseeme.

PUNANE NAHK. Ebameeldivamaid ja esteetilisest seisukohast lähtudes piinavamaid häireid on naha punetus, mis on tingitud vereringe muutustest. On tuntud joodiku

punane nina, kuid samas on ka palju haigeid punase nina ning plekiliselt punetava näoga, kes kunagi alkoholi tarvitanud pole. Sisemistest põhjustest on mao-, soole- ja vereringe häired, välistest — külmus, soojus, valguskiired ning liig rasvarikas nahk, mis näiteks tingitud teravatest seepidest. Mitte harva ei põhjusta ka põletiku protsessid ninas või hambahaigused samu nähte. Paranemine on võimalik. Kohalikeks raviks tarvitatakse Ichthyoli, sisemiseks organpreparaate. On enesestmõistetav, et ainult hoolikas arstlik läbivaatus võimaldab põhjuste kindlakstegemist.

Peana naha kõõmendamine ja liigvarajane juuste väljalangemine. Juuste väljalangemine on ikka veel raskemaid peatükke arstiteaduses. Põhjused on nii-

võrd mitmekesised, ühtlasi ka nii raskesti kõrvaldatavad, et ravi tulemus jääb sageli problemaatiliseks. Kuid igal juhul saab niisugustel kordadel, kus pole kindlaks tehtud päriuslike momente, juuste väljalangemist vähem takistada. Põhjusteks on tavaliselt — kui akuutsed tingimused kõrvaldada, nagu tüüfus, gripp — liigne alkoholi tarvitamine, vaimline-hingeline ülepingutus, sisesekretsiooni näärmete häired, ummistus, liig kitsad vere juurevoolu takistavad peakatted. On enesestmõistetav, et esmajoones tuleb kõrvaldada põhjusi ja alles siis asuda lokaalse ravi juurde. Üldiselt on soovitatav järgmist teha: hommikul ja õhtul teha peamassaaži, kastes sõrmi külma vette ning masseerides tugevasti sõrmeotsadega süstemaatiliselt peanahka. Pead tuleb 1—2 korda nädalas pesta kuumaga vee ja üsna pehme seebilahuga ning pärast seda peene juukseõliga sisse hõõruda. Liig kuiv peanahk nõuab rik-

kalikult rasva. Hoiduda vaseliiniga sissehõõrumisest, kuna see vees ei lahustu. Eeskujulikumaid vahendeid on searasv. Kui on tegemist kuiva kõõmendamisega, siis võib searasvale lisada juurde veidi värvlit, nimelt viis osa värvlit sajale osale rasvale. Ka annab häid tulemusi peanaha kiiritamine loomuliku päikese või kõrgustikupäikesega hoolikalt valitud annustes. Mõnikord poolduvad juuksed pikisihis. See nähe esineb peamiselt naistel. Ravimine on samane, lisaks tuleb juurde vaid üldine organismi tugevdamine, võimlemine ja toorained. Rabedaid juukseid ravitagu riitsinusõliga.

Eriti tuleb hoiduda liialdatud peapesemistest alkoholi sisaldavate peavetega. On eksitus uskuda rasvaste juuste kuivaks muutumist alkoholi läbi. Nad muutuvad vaid kergesti murduvaks ning peanaha ärritamise tõttu soodustatakse seega veel kõõma tekkimist.

Kuidas hästi ja odavasti riietuda

Enne sisseostmisele asumist tuleb selgusele jõuda, mida õieti osta tahetakse. Seepärast on vaja sisseostukava juba kodus valmis teha. Esmajoones vaadata kappi, mis seal vanade kleitide juures end muuta laseb ning milliseks juukseks vajatakse tingimata uut garderoobi. Ka peab teadma, milliseks otstarbeks on vaja kõige enam kleite. Ametisolev naine vajab näiteks enam lihtsaid kleidikesi. Sellevastu suuremate seltskondlikkude kohustustega naine vajab enam pärastlõuna- ning õhtukleite.

Alati tuleb sisseostmisel kohanduda majapidamisraha järgi! Raha peab jaotama otstarbekohaselt! Mitte valida liig kallist kübarat, kui mantlit ja kingi tuleb osta keskmist kvaliteeti, et saavutada majapidamiskassas tasakaalu.

Võiks soovitada mitte nii palju kulutada väikestele moodsatele esemetele. Viimased on ainult siis praktilised, kui nendega tahetakse uuesti elustada juba kantud kleiti.

Osta tuleb ainult seda, mida tõesti vajatakse! Mitte, et minnakse kauplusesse kavatsusega ilusat kostüümi osta, ja väljutakse selleasemel kalli õhtukleidiga.

Ka vähese rahaga on võimalik sisse osta! Kel on tarvitada vaid vähene taskuraha, peab enne sisseoste eriti kaalutlema. Esemest, milliseid ei või enesele lubada, lihtsalt mööduda.

Esmajoones ei tohi end uusimast moejoonest väga eksitada lasta, vaid „omale“ truuks jääda. Kui ei ole võimalik muretseda enesele mitmevärvilisi kleite, siis võimalikult alati valida „oma“ värv. Ainult viimast mitte liiga silmatorkavat valida, kui üht ja sama kleiti tuleb kanda korduvalt. Silmaspidada: praktilised on must, tumepruun, tumesinine. Neid saab meeldivalt elustada värviliste moepisiasjadega, nii et nad näivad alati uutena.

Riie

Riide ostmisel on väga tähtis rõhku panna riide kvaliteedile. Ostes esmaklassilisi riideid, hoiatakse kõige enam kokku! Valida võimalikult vähepleekivaid riideid, milliseid ise pesta võib.

Üldiselt on riie sama mõduandev kui lõigegi. Riie otsustab, kas kleit on teatud otstarbeks sobiv või ei. Ostetakse väga dekoratiivselt mõjuv riie, siis ettevaatust kaunistustega!

Iga naine armastab siidi! Ei ole ka ainustki sobivamat riidet, kui siid. Eriti praktiline on ta pesuks. Siiditrikoo, crêpe de chine, crêpe lavable lasevad end pesuna hästi kanda, kui nendega ettevaatlikult käituda. Siid püsib kõige kauemini puhtana, kuna ta vähem tolmu külge võtab kui puuvillane riie.

Peale mainitute tulevad pesuna kõnealla veel järgmised sordid. Charmeuse ning crêpe satin, igatahes vaid väga elegantseteks juhtudeks. Kunstsiidist pesu on sellevastu palju odavam ning siiski ka kaunis vastupidav.

Viimastel aastatel kantakse ka siidist päevakleite. Selleks otstarbeks kasutatakse ainult mattsiide, enamasti segariideid, nagu marocain, klokee, ripssiid jne. Suve pesukleidiks on väga ilus šantung ja bourette.

Kõik läikivad ja metalliselt mõjuvad siidid on celistatud õhtul.

Villastest kangastest on samuti palju sorte, nagu: kalle, kašmir, cheviot, tweed, covercoat, villane trikoo.

Kergeteks suvekleitideks ning pluusideks sobib puuvillane. On olemas ilusaid puuvilla liike, näiteks organdi, krepisordid jne. Särkpluusideks ja sportkleitideks on puuvillane riie praktiline. Pahe seisab vaid ta kiires määrdu-mises. Sellepärast on soovitatav enne töötamist riie läbi pesta.

Kingad

Kingade sisseostmisel peab tundma mitmesuguseid nahasorte. Vasikanahast kingad on eriti vastupidavad. Lakkkingad juba vähem vastupidavad. Tundeliste jalgade puhul valitagu chevreau (šavroo) kingad. Viimased kaotavad aga oma pehmuse tõttu liig kiiresti vormi. Alati soovitatav on seemishahksed kingad. Kingade külge kuivanud pori eemaldada väikese metallharjaga. Iga kolme kuu tagant värskendada neid sama värvi vedelikuga. Pulbriga puhastamine pole soovitatav, kuna ta määrab kergesti riideid ja sukki. Inetud, ebamugavad kingad rikuvad kergesti kleidi hääd muljet. Ostmisel hoolitseda, et kingad sobiksid jala kujuga. Garneeritud kingad mõjuvad sageli silmatorkavalt ning lasevad jalg suuremana näida. Kes omab vähe raha, ostku pigemini selliseid kingi, mis sobivad iga kleidiga, s. t. lihtsaid ja soliidseid.

Kübarad

Tänapäev kantakse iga kleidi juurde sobivat kübarat. Parem osta paar odavat kübarakest, kui üks kallis. Esmalt osta kleit ja kõik sinna juure kuuluv, siis alles kübar. Sageli on kübarad väikesed, põhjustades kandmisel laubal punase joone. Kübara valimisel silmaspidada, et viimane istuks mugavalt. Hoolikalt valitud kübar muudab vananeva naise nooreks, sellevastu liig nooruslik kübar võib seda veel enam toonitada.

Viltkübarad on kandmisel väga mugavad, nad on nii lõpmata kerged! On olemas väga pehmeid vilte. Nendest valmistatud kübaraid võib muretult kokku rullida ja kohvrissi asetada. Sellisel on neid võimalik reisule rohkem kaasa võtta. Soovitatav on osta hääd vilti. Hääd vildisort kannatab ka vihma, ilma et säiliks vihmaplekid. Odav vilt vihma ei salli!

Kübarale paari paelagarnituuri ostes, võib teda mitmesuguste kleitide ja mantlite juurde kanda.

Tähelepanuks

1. Kunagi ei tohi teha sisseoste, kui on vähe aega, lihtsalt selleks, et midagi leida. See on pillamine.
2. Päevaseid kleite valida päeval, õhtukleite ainult tulevalgel.
3. Sukkade ostmisel nimetada müüjale täpne kinganumber. Sellega välditakse liig suurte või liig väikeste sukade ostmist.
4. Parim sisseostu aeg on ennelõunat. Õhtul on kõik ärid rohkem inimesi täis ning personaal enam tegevuses.
5. Müüjate vastu olla armastusväärne. Meelespidada, et nad ei ole masinad, vaid inimesed.

TINA ZUCCHY,

noor itaallanna, mängis hiljuti Berliinis kaasa ühes värvilises filmis. Et sõna võtta värvilise filmi üle, olin uudishimulik näitlejatri arvamise suhtes.

„Peaaegu tunnistama,“ jutustas Tina Zucchy, „et töötamine selles värvilises lühifilmis mulle vägagi meeldis, kuna see on tõesti huvitav tegevus. Igatahes põrgatakse alul veel nii mõningatele raskustele; näiteks pole hästi talutav suur valgusküllus, mida vajavad ülesvõtted. Mingi tehniline ettevalmistus on hoopis isesugune — siin vaevu minnitakse ennast — esinetakse peamiselt oma loomulikes toones.“

„Ja teie partner selles filmis?“

„Harry Gondi. Kuid olen esinenud ka mõnes teises filmis, viimati filmides „Igatsen sinu järele“ ja „Päikeselaul“ itaalia lavastuses Volpiga.“

„Ja nüüd?“

„Nõustusin mõningate laulude ettekandmisega ühes Berliini suuremas variitees. Loodan menu oma lõbusatele lauludele.“

„Jah, edu... kuid seda pole vist alati kerge saavutada?“

„Muidugi, aga kui temasse uskuda?“

„Ja teie usute?“

„Jah,“ on kõik, mida vastab Tina Zucchy. Need sõnad kõlavad kui väike pihitamine. Ja sealjuures ei ole see muud kui esimene samm — Olli.

TINA ZUCCHY.

CARL LUDVIG DIEHL

Diehl ei kuulu nende hulka, kes, kus ja kellega nad ka ei oleks, lasevad kohe kõnelda oma näitlejasklikul küljel. Võiks arvata, et Diehlil on selja taga inseneri- või sõjaväelase karjäär. On tervitatav, et film pakub 'ka tüüpe, kellele pole otse näkku kirjutatud — ma olen näitleja. Vahepeal näis, et Diehli tüüp võib kaduma minna n. n. ilusate meeste kõrval. Kuid pööre maitsevalikus päästis seisukorra. Diehl muutus aktuaalseks. Tema aus, otsekohene mehelikkus, soojendatud küpse südametunnistuse lepitava mõjuga, nihkus äkki üldise huvi esirinda.

Alati kindel, isegi kui mängus on tunded, esitab ta distsiplineeritud kultuurikandjat. Ta liigub ohjeldatud enesevalitsemise õhkkonnas. Harva süttib selle mehe sillerdavates silmades väike soojuselöke, kuid ainult niipalju, et mitte lasta külmetada kõrvaloleval inimesel. See on suurim tema mõjudest. Tõmme suunurgas kõneleb enam kui valehabe. Tema silmade terasjäine löke võib olla pahatahtlikum, kui seda suudab kujutada enne- ja pealesõjaaegne intrigandihabemekene. Loodame Diehli näha ka edaspidi tema aumehe osades.

CARL LUDVIG DIEHL.

KÄTHE von NAGY ja WILLY EICHBERGER uues "Terra" filmis "Pompadour".

U
U
S
I

FILME

LIDA BAAROVA ja ALBRECHT SCHOENHALS uues Ufa filmis "Üks üleliigne laevalael".

JENNI JUGO noore kuningannana uues filmis "Ühe kuninganna noorusaastad".

KEV. ADJ. NE MOEKJRJ. 1936. A.

Kevadel esineb peaaegu muutmatult talvise hooaja moe-joon. Talje on sile, varrukad hästi laiad ning aastaajale vastavalt üsna lühikesed või poolpikad. Seelikud hoiuvad puusade ligi ning kukuvad sirgena alla. Isegi siis, kui nad on plisseeritud või alt väga laiad, hoiuvad keha ümber. Erandi moodustavad suured öhtu- või pealelõunakleidid taftist või muareest.

Ennelõunaks riietatakse lihtsalt ja sportlikult. Domineerib kostüüm mitmekesiste jakivormidega. Väiksed jakikesed on väga sobivad ja veetlevad, neid kantakse sageli ruudulise seelikuga. On ilmunud uus riideliik, pehme viltriie tumedates toonides ning mitmekesistes pastellvärvides, milliseid töötatakse väikesteks jakikesteks. Välisõmblusi tehakse käsitsi, nagu seemisnahksetel kinnastel. Samast vildiriidest tehakse ka lühikesi, väga avaraid mantleid, millised on kostüümide kõrval väga armastatud. Siingi eelistatakse värve ja mustreid.

Pärastlõunal esineb väga palju plisseed, mitte üksi seelikuil, vaid ka varrukail, vöödel, garnituurosadel, eriti kraedel jne. Materjalidest on eelistatud kunstiid ning organdi suurte elevate lillemustrite, punktikeste ning väikeste geometriliste kujutustega. Siidiriideid toodetakse hiina ning persia mustritega. Ka pealelõunakleitidest võib kohata jakikeste vormi, pehmendatud drapeeritud kraede ja revääride, kui ka huvitavate varrukavormidega. Varruk on pealelõunakleidi juures eriti tähtis — ning enamikus kaunis raske välja töötada. Teda drapeeritakse, antakse igasuguste voltide ja krookide abil vastav kuju. Ta eraldub järsku passest, omab sageli kimonokuju, on lõhestatud, plisseeritud, lühidalt igal viisil üllatav ja vahelduv. Samasuure tähtsuse kui varruk omab kaeluski. Päämiselt omab ta pehmeid, drapeeritud väl-

jalõike ääri, ees kõrgelseisev, taga väikese väljalõike moodustades. Ka plisseeritud, juurelõigatud püstkraed, valged kõvad garnituurid glasbatistist jne. elustavad suvelikult heledaid ning kirjuid kleite. Uus ja tähelepanu vääriv on rikkalikkude käsitikandite kasutamine kleitidel ning jakikestel.

Õhtul armastatakse väga õhulisi, naiselikke kleite, rikkaliku reastusega või plisseedega. Sageli ülisuurte varrukate ning rohkete drapeeringutega. Neid täiendatakse väga efektsete boleroode, jakide, lühikeste mantlite või kapedega. Eelistatuim materjal on taft või kerge siidisamet.

Mõni sõna veel värvidest: esikohal on sinised ja lillad toonid, eriti pealelõunal ja öhtul. Pealelõunal kantakse palju meresinist, sinna juure — nagu musta juuregi — valgete garnituuride asemel sageli elavalt kontrastseid värve.

Õhtuvärvidest on: safiirsinine, kõik lilla toonid, punakad sinised toonid, kollakasroheline ja palju teisi rohelisi toone, kollane, merevaigukollane, valge jne.

Päevavärvidest: ploomsinine — harvem ka lilla, meresinine, hall, beež, oliivroheline, kollakasroheline ja punane.

Riietest. Peen, karedapinnaline puuvillakrepp, siidi ja villane voile, jäme marocain ja öhtul ka tüll.

Väga moes on siidi ja villase kombinatsioon, näit. kombineedeks: tumedapõhjalised, kirjustrilised marocainid ühevärviliste (tumedad) villaste mantlitega, millised vooderdatud kleidiriidega.

Garnituurid, nõöbid on erinevate värvidega. Nõöbid ja klipsid emailist, kuld- ja hõbevärvil metallist. Sageli asendavad huvitavakujulised klipsid ka nõöpe ja esinevad igal võimalikul drapeeringul ilustustena.

L.

113

114

115

116

117

118

119. Valge siidpluus, millel ette on pandud plissee-tükid. Ees väikesed värvilised nõöbid. Seelik küljelt kinnitikitud voldiga, mis alt $\frac{1}{3}$ seeliku pikkuselt lahtine. Nurgal all hele vooder.
120. Lihtne triibuline särkpluus pesusiidist või puuvillasest riidest. Selle juures kõrge seelik villasest riidest, millel kitsad õlapaelad on ees kinnitatud nõöpidega.
121. Sportlik pluus kreemvärvi siidilinasest. Pluusile võib teha ka pikad varrukad. Juurdekuuluv moodne seelik on suletud eest tõmbelukuga.
122. Moodne siidpluus diagonaaljoonelisest materjalist. Ees kolm pikka nõöpi. Kõrvalt lõhestatud seelikul on all kas nõörvolt või teppkaunistus.
123. Passepluus valgest siidpikkest, läbiõmmeldud voltidega ja tumeda seosega ees. Seelik on diagonaalriidest huvitavate sisselõigetega.
124. Nägus pluus klokeest. Lai krae on eest kokkuvõetud ja näib seosena. Seelik on mustast siidist.
125. Krae, kätsed ja žaboo on sellel nooruslikul siidpluusil tepitud värvilise siidiga.
126. Huvitava lõikeline pluus pastelltoonilise siidist. Erilist tähelepanu väärib pluusi esiosa.
127. Soos-pluus triibulisest pesuriidest. Reväärid ja kätsed valgest pikeest.
128. Elegantne puhvvarrukatega siidpluus. Ees ja krael ilustavad klipsid.

Praktiline kostüüm pealeõmmeldud taskutega. Seljal vöö. Seelikul ühel küljel lai völv ja nõõpkinnis.

Kraeta kostüüm ruudulisest materjalist. Ees kaks rida ilusaid metallnõõpe.

Pähklapruunist siidkrepist pealeõunakleit, rikkalikult drapeeritud kraega. Ees ja vööl strassilustused. Lõige I lõikelehel.

Raglanlõikeline kleit mustast villasest riidest. Laiad varrukad on vooderdatud triibuvärvide violet, roheline ja kuld-kollase läikiva siidiga ning läbi tikitud. Samuti tikitud on vöö ja raglanjooned. Ees kaelusel mustad tsellofaan- või värvilised siidililled.

Pluus ruudulisest taftist. Lõige II lõikelehel.

Loomulikke värvi panamakübar kitsa roheline ja lai punase sametpaela kaunistusega.

Pealeõunakleit kollakasrohelist siidist. Kroogitud osadele on pealetikitud samast materjalist kuni 3 sm. laiused paelad. Must seemisvöö.

Kergelt vateeritud ja nägusasti tikitud lillelisest siidist hommikujakk.

Vasakul: Viltkübar väikese looriga kostüümi või kevadmantli juurde.

Paremal: Nooruslik kleit sinisest angooravillasest.

129

130

131

132

132-a

133

134

135

136

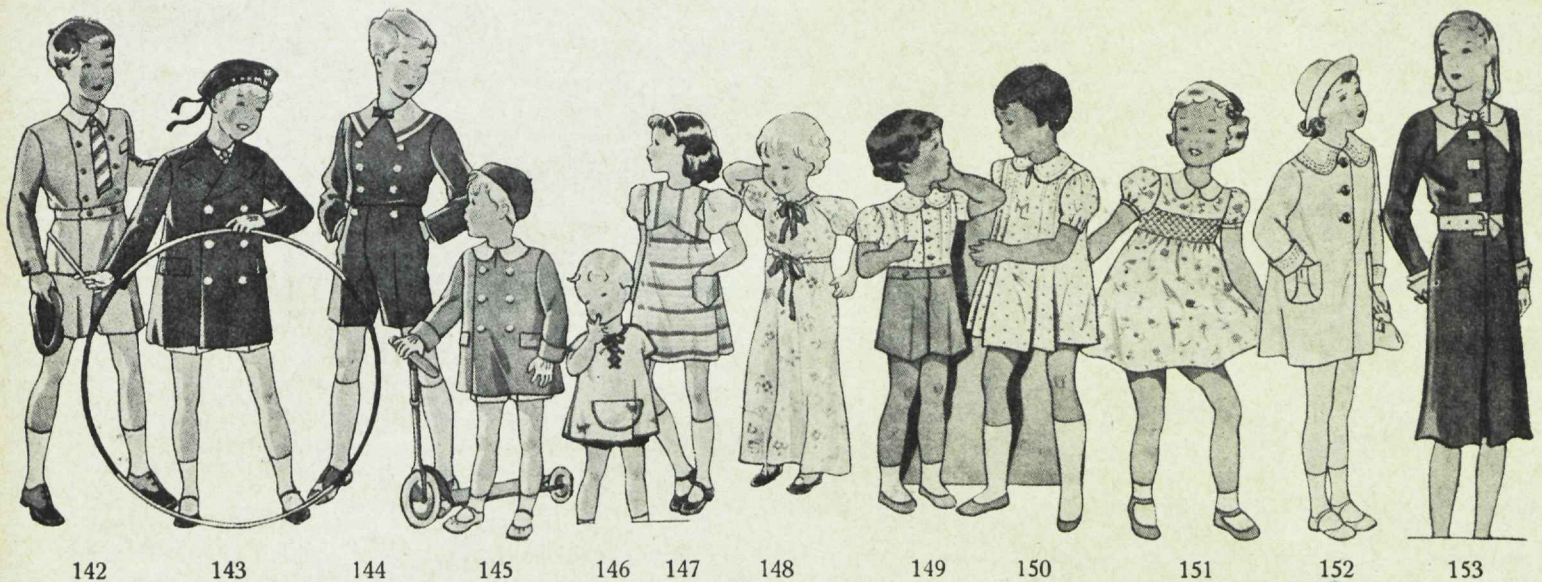
137

138

139

140

141

113. Moodne kevadkomplee, mis koosneb kleidist ja kolmveerand-mantlist. Materjaliks meresinine villane. Kleidi plisseekaunistused valgest siidist.
114. Elegantne kostüüm helehallist materjalist.
115. Huvitavalõikeline kevadmantel.
116. Lihtne, nägus teppkaunistustega kevadmantel.
117. Meeldiv raglanlõikeline mantel paksemast villasest. Reväärid on huvitavalt tikitud raglanõmbluste vahele.
118. Sportlik kevadmantel vööga. Vähe teppkaunistus.
129. Nägus kleit helesinisest georgette'ist. Varrukail, ees- ja tagatikil olevad plisseeosad on ristisihis läbitikitud.
130. Nooruslik kleit pastellrohelist mattkrepist, huvitavalõikeliste kimonovarrukatega. Seelik alt hästi kukkuv. Kaunistusteks kerge kuldtkand ja pannaal. *Lõige lõikelehel 92 sm rinnamõõdule.*
131. Õrnvärviline suvekleit kergest kunstiidist on nägusalt kaunistatud laiade sammaskäsitludega. Vööl ja väljalõikel samast materjalist seos.
132. Lihtsa tegumoega suvekleit linasest riidest plissee kaunistustega. Vööl lihtne tikandus.
- 132.-a Eelmise kleidi juurde kuuluv lühikene jakk valge linase sallkrae ja käitistega.
133. Huvitav kleit linasest või toorsiidist kaunistatud rikkalikult piludega. Lõhestatud varrukaid hoiavad kahel pool olevad nõõbid. Vööl lai pannaal.
134. Raglanlõikeline kleit muustrilisest kreppsatäänist või marocainist mõjub hästi just oma lihtsusega. Nahkvöö on kinnitatud nõõpidega.
135. Nooruslik suvekleit kreemist linasest või siidist. Ees pilukaunistus. Värvilised nõõbid ja vöö.
136. Teppkaunistustega suvekleit. Ees valged läbiõmmeldavad nõõbid.
137. Huvitavalõikeline kleit ruudulisest puuvillasest või siidist.
138. Moodne pealelõunakomplee punktilisest siidist. Komplee koosneb kleidist ja lühikesest keebist, mis kinnitatud kleidi krae alla.
139. Nägus suvekleit ühevärvilisest siidist. Kaunistuseks sammaskäsitlud ja tume sametvöö.
140. Lihtsa tegumoega diagonaaljooneline suvekleit.
141. Eestnõõbitav kittelkleit ruudulisest puuvillasest riidest.
142. Ülikond kuni 7 a. poisile. *Lõige IV lõikelehel.*
143. Poisikese kevadpalitu.
144. Poisikese ülikond.
145. Kevadpalitu väiksemale poisile.
146. Põll poisile või tüdrukule. *Lõige V lõikelehel.*
147. Põll suuremale tütarlapsele. *Lõige VI lõikelehel.*
148. Öösärk kuni 7 a. tütarlapsele. *Lõige VII lõikelehel.*
149. Ülikond 3 a. poisikesele. *Lõige IX lõikelehel.*
150. 3 a. tütarlapse kleit. *Lõige VIII lõikelehel.*
151. Tütarlapse suvekleit smokk-kroogetega.
152. Tütarlapse kevadmantel. *Lõige X lõikelehel.*
153. Villane kleit suuremale tütarlapsele. Raglan lõige. Sobib koolikleidiks.

Mina ja mu kleit

Vist ei raatsi salata ükski naine, et tema kapis on kord rippunud nii öelda — tema suure menu tualett. Tõesti, mõni kleitidest on kui loodud kooskõlalisel sobivaks oma kandjaga. Kuna teine tualett elab oma iseseisvat elu, suhtudes kandjasse kiusakalt ja jonnakalt, kuni talle kartlikult ja ebakindlalt allutakse.

Enesestmõista pole need ülevuse ja alanduse tunded mitte peidetud kleiti, nad ainult tõmmatakse ühes temaga selga. Väga paljudel naistel on eriline peen vaist tualettide sobivuse suhtes. Kuid mood ja järeltegemise tung võrgutavad naise eemale õige instinkti radadelt. Neil mõjudel nad võib-olla valivad oma isikuga niivõrd vastuolus seisva kleidi, mis põhjustab neis halva ja ebamugava enesetunde, nii et isegi selles kleidis ettevõtetud sooritused näikse ebaõnnestuvat.

Menurikas naine on enamasti ka hästiriidetud naine, kuid sellega pole öeldud, et tal peab olema tualette kapitäid. Hoopis vastupidiselt — juba üks lihtne seelik ja selle juure sama lihtne pluus võivad täiendada isiklikku võlu. Peanõue on, et kleidi kandja ise tunneks end hästirietatuna: ei saa veenda selles teisi, millesse ei usuta ise. Naine, kes juba kodus leiab, „ma ei näe täna millegi järele välja,“ sugereerib üksi selle tunde vastavat arvamist ka teistele. Sageli imetletakse mõne naise paljukiidetud ilu, kes tegelikult polegi ilus. Ta ainult oskab sundida maailma ennast nägema ilusana.

Riietel küll ei ole hinge, kuid nad ütlevad, kas nende

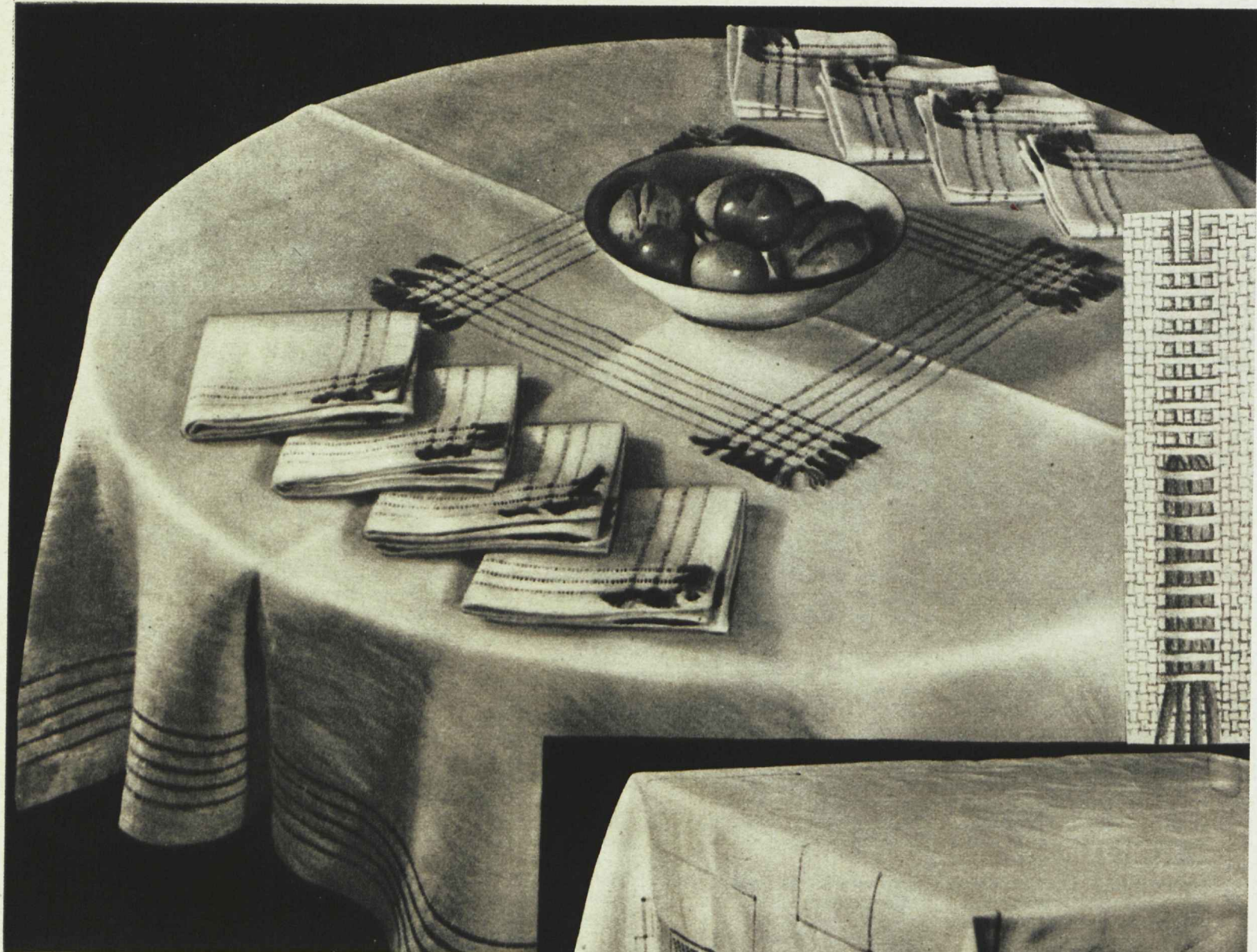
kandjal on südant. Oma uues kleidis lõunainakut tegeval naisel pole südant ega armastust uue asja vastu. Ka kleit võib näida kurnatud, samuti kui ületöötanud inimene. Aga nad lõövad mõlemad õitsema, kui neil lasta mõni aeg puhata. Ilusal kombel, mis enne asumist perekondlikku lõunalauda eeldab töökleidi vahetamist pidulikuma vastu, on kindlasti sügav ja sümpaatne mõte: ühes töökleidiga heidetakse enesest kerge liigutusega päevaväsimus ning astutakse uude, värskesse ja rõõmsasse olemisse.

VILLATÖÖSTUS „EKSTRA“ VALMISTAB MOODSAID MÖÖBLIRIIDEID.

Uudisena hakkas villa- ja värvimistööstus „Ekstra“ omanik A. Träss valmistama moodsaid ja huvitavate originaalsete muustritega käsitsi kootud mööbliriideid. Nimetatud mööbliriideid valmistatakse ka eritellimiste peale kuppõngide viisi.

Juba see asjaolu kinnitab nimet. mööbliriide nägusust, et riiete kavandid on valmistatud prl. Anita Obst'i poolt.

Jälgige villatööstus „Ekstra“ kuulutust „Mareti“ käesolevas ja järgnevates numbrites, kus on nimet. tööstuse kohta üksikasjalisemad andmed. „Ekstra“ villatööstus asub Tartus, Narva tän. 31, Tallinna osakond S. Tartu mnt. 8.

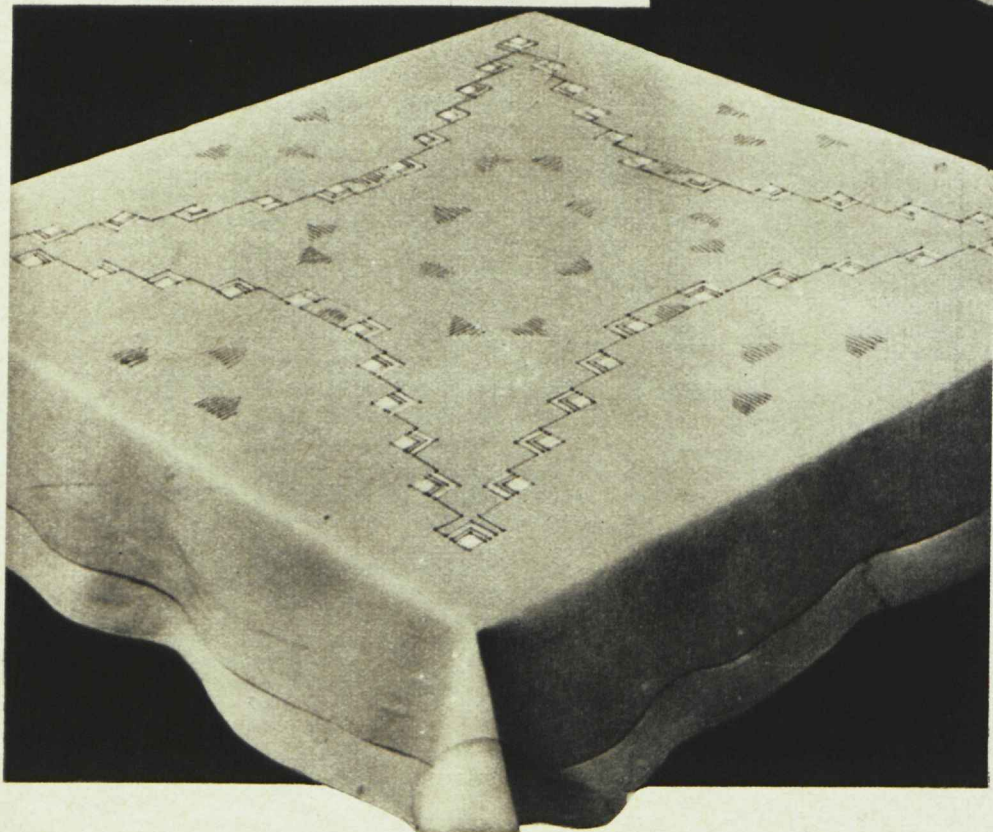
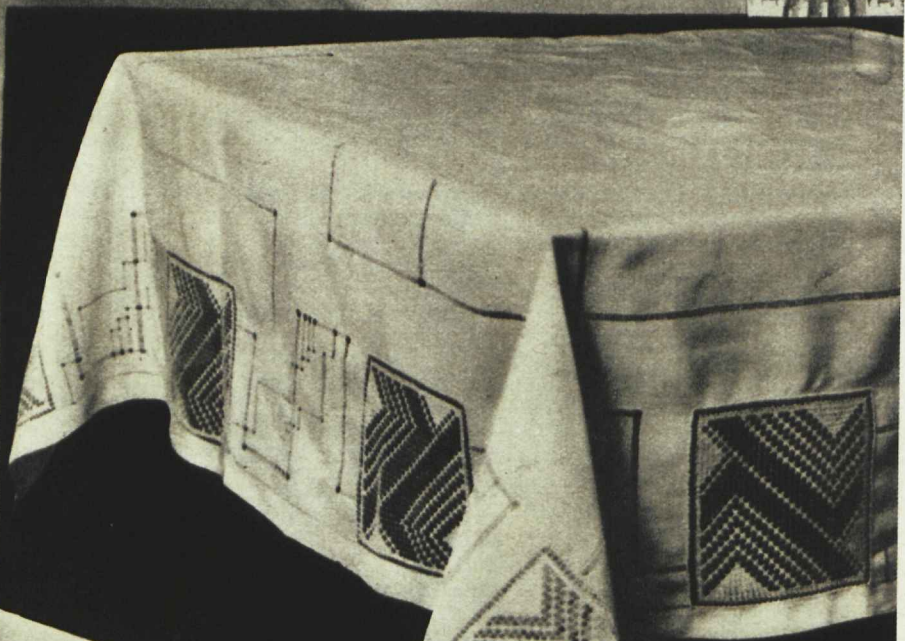

Nägasaid moodsaid laudlinu.

*Lihne valgest või pleekimata linasest laualina ühes suur-
rättidega. Kaunistatud väljakistud lõngade asemele tõm-
matud perlenniitidega, nagu näha tööproovil. Iga joon
võib olla ise värvi.*

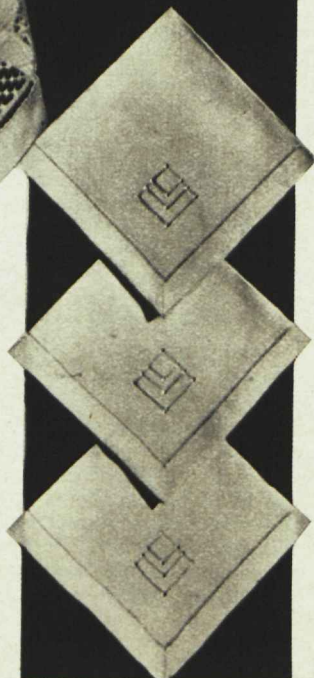
Paremal:

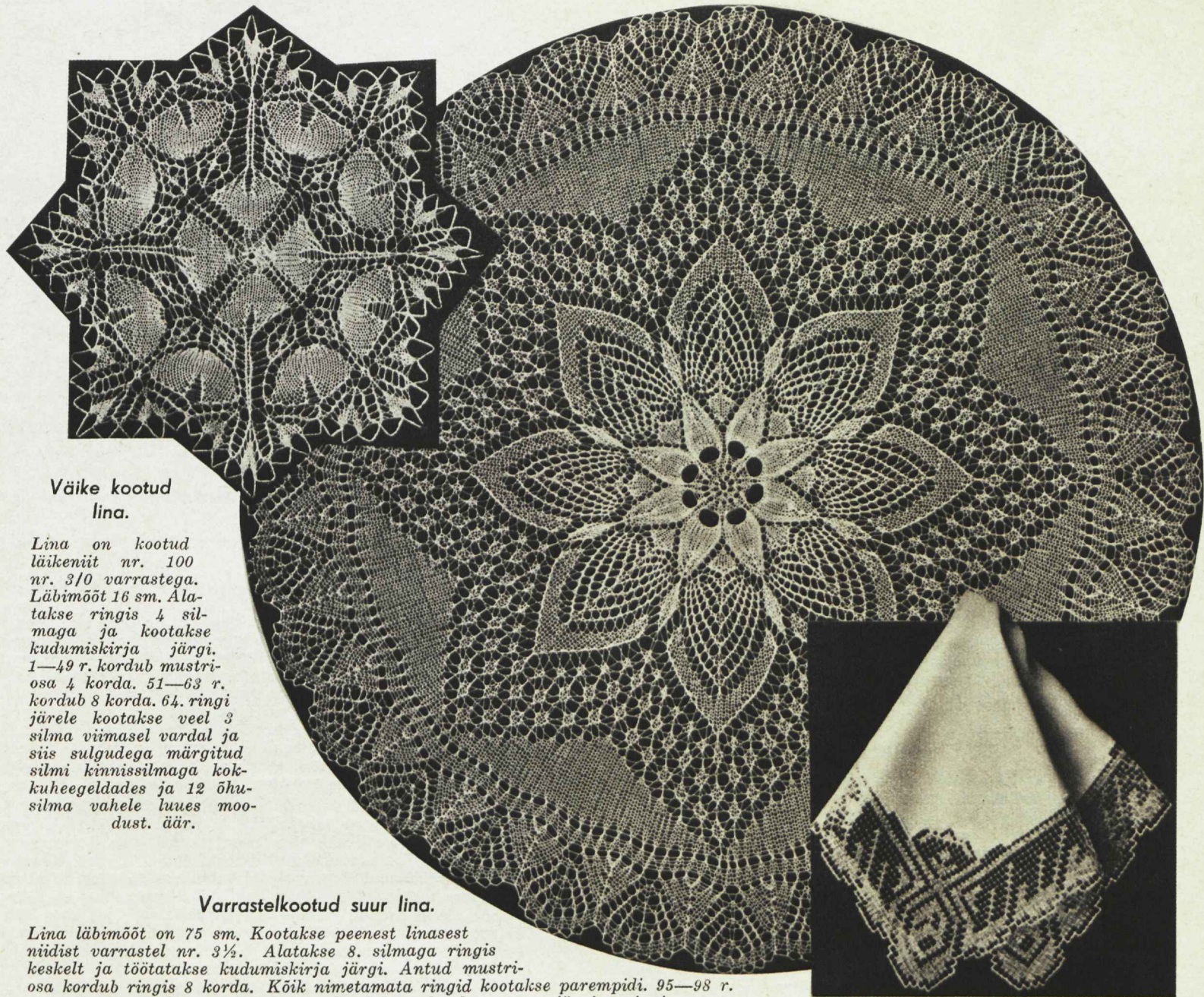
*Moodne fileeruutude ja piludega kohvilaua-lina. Suurätid
lihtsa piluga. — Muster mustri-
lehel.*

Vasakul:

*Pihu ja valgeti-
kandiga lina. —
Muster mustri-
lehel.*

**Väike kootud
lina.**

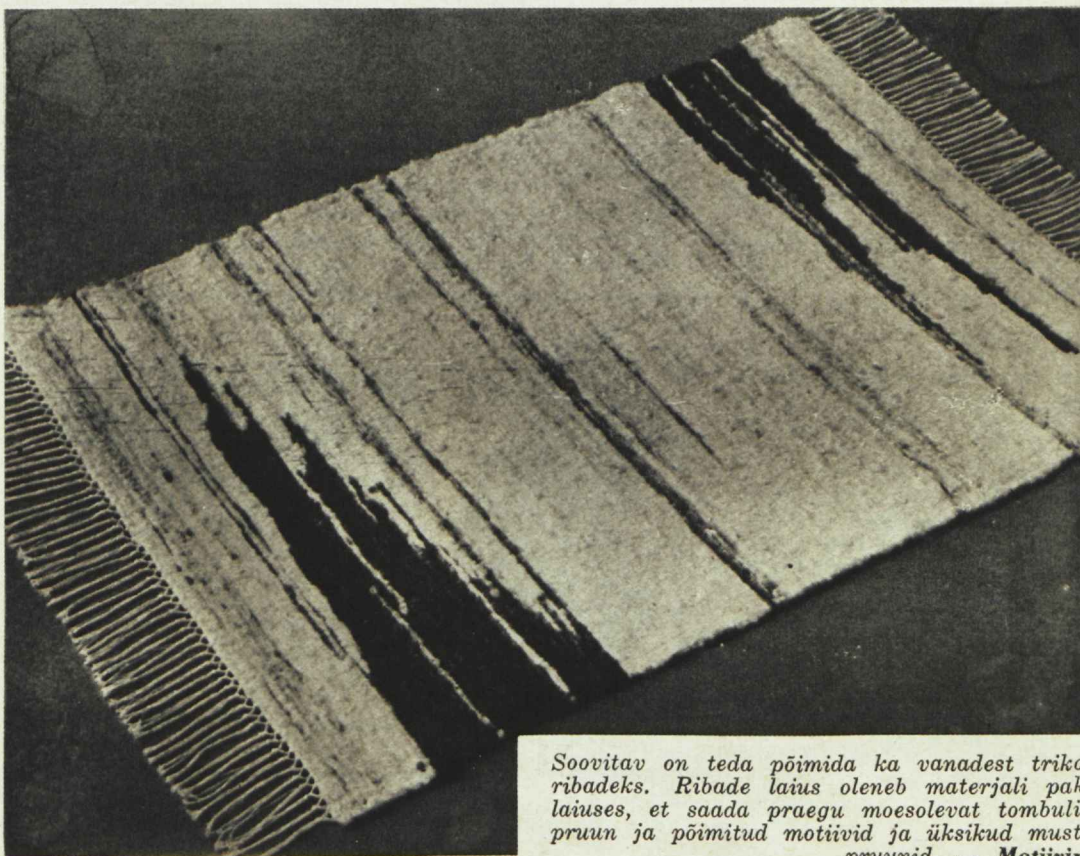
Lina on kootud läikenüit nr. 100 nr. 3/0 varrastega. Läbimõõt 16 sm. Alatakse ringis 4 silmaga ja kootakse kudumiskirja järgi. 1—49 r. kordub mustriosa 4 korda. 51—63 r. kordub 8 korda. 64. ringi järele kootakse veel 3 silma viimasel vardal ja siis sulgudega märgitud silmi kinnissilmaga kokkuheegeldades ja 12 õhusilma vahele luues moodust. äär.

Varrastelkootud suur lina.

Lina läbimõõt on 75 sm. Kootakse peenest linasest nüdist varrastel nr. 3½. Alatakse 8. silmaga ringis keskelt ja töötatakse kudumiskirja järgi. Antud mustriosa kordub ringis 8 korda. Kõik nimetamata ringid kootakse parempidi. 95—98 r. samuti parempidi, 99 r. mustriosa kordub 32 korda. 113 r. järgi 3 ringi parempidi ja siis kudumiskirjal sulgudega märgitud silmade arv heegeldada kokku ühe kinnissilmaga ja vahele luua 5 silma. — Kudumiskiri muustrilehel.

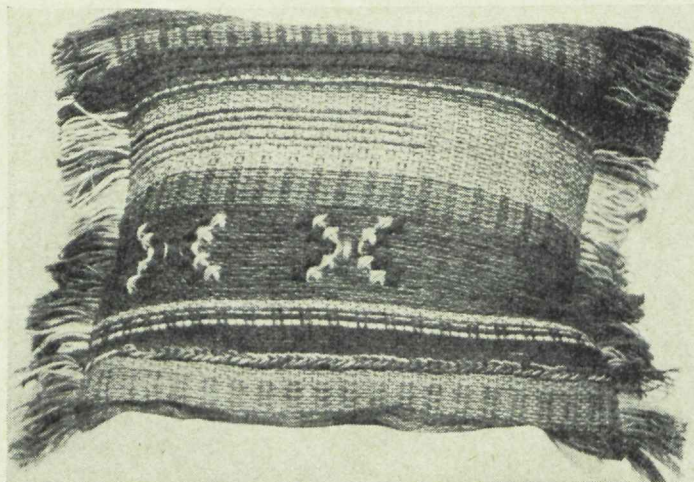

Laiä äärepitsiga taskurütik või väike linake — Muster muustrilehel.

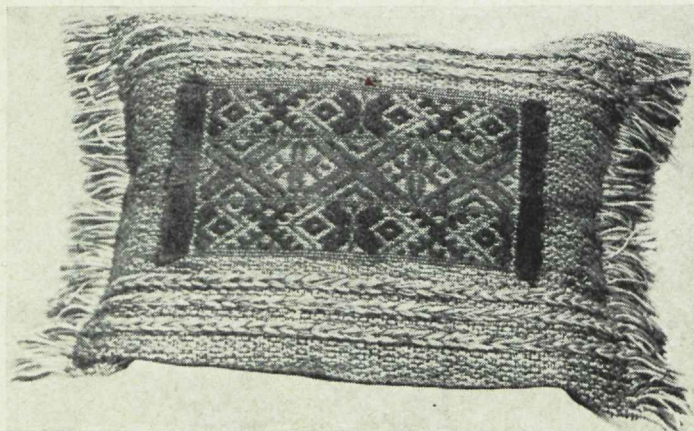

Moodne vaip.

Vaiba suurus 150×200 sm. Käärida 300 lõnga, suga 20/1. Vaip sobib hästi moodsa mööbliga. Teda võib põimida ja õmmelda igasugusel täitepistel. Materjaliks sobib villane vaibalõng. Soovitav on teda põimida ka vanadest trikoosemetest, nagu pesu, sukad jne., mis lõigatud ribadeks. Ribade laius oleneb materjali paksusest. Ribasid võib lõigata ka ebahühtlases laiuses, et saada praegu moesolevat tombulist pinda. Värvid: Põhi on segatud beež-kuldpruun ja põimitud motiivid ja üksikud mustri- esinevad ebakorrapärased jooned on tumepruunid. — Motiivmuster muustrilehel.

TRIIBULINE PADI.

VÖÖKIRJADEGA PADI.

KAKS KOOTUD PATJA

Anita Obst

Patjade materjaliks on kodumaa villane käsitöölõng ja peenikene inglisevillane.

Lõimeks pruun lõim nr. 16, suga 65/1, kanga laius soas 375 lõnga. Krepp sidus. Tallata otse läbi, väljaarvatud 2 viimast tallalauda, neid tarvitatakse vöökirja põimimisel, kus nad koovad labast põhja. Padja elustamiseks on tarvitatud kuld-karda.

VÖÖKIRJADEGA PADI.

Padja pinnaks on tarvitatud 1 lambavalge ja 1 beez lõng ühte poolitult. Sama padja ahelpõimeks on võetud sama segu 3-me-kordselt. Ahelpõime tehniline joonis asub mustri-lehel. Samuti on vöökirjadeks tarvitatud käsitöölõng 2-kordselt võetud. Vöökirjad mustri-lehel.

Vöökirja värvid: 1) rohekas sinine tume ■, või roostepruun, 2) hele roostepruun ■ või rohekas sinine, 3) hallikas rohekas sinine ⊠ või roostepunane. Kudumisel jätta padja külgedele narmad.

Kudumise järjekord:

- 6 sm pinda, 1 rida ahelpõimet üle terve padja.
- 2 sm pinda, 1 rida ahelpõimet üle terve padja.
- 2 sm pinda, 1 rida ahelpõimet üle terve padja.
- 3 sm pinda, nüüd kududa veel 2 rida pinda 2-hel viimasel, s. o. labastel tallalaudadel.

Algame vöökirja põimimist padja keskkohast, enne vasakule, siis paremale, et põimitud koht jääks hästi padja keskele. Vöökirja korjamine toimub mustri-lehel oleva kirja järgi ilma vahelikuta, võttes pisteks kaks lõimelõnga. Põimelõng võtta nii pikk, et põime lõpule jääksid 3-me sm pikkused narmad. Samuti tuleb lõng asetada vahele võrdlemisi lõdvalt, et ta hästi kataks.

Põimitud kohtadel kududa põhja nii, et padja äärtesse, kus põimet ei ole, tallata krepptallalaudadel vahelik, kuna põimimise kohal vahetada vahelik labaseks (2 viimast tallalauda). Kirj parajalt ligi luua.

Lõpetatud vöökirja korjamine, kududa padi edasi alguses tähendatud järjekorras, kuid vastupidi. Padja teine pool kududa sama lõnga seguga kui päälmine pool.

TRIIBULINE PADI.

Ka selle padja materjaliks on villane kodumaa käsitöölõng ning peenikene inglislõng. Padja elustamiseks tarvitatud kuld-karda, mis on ebakorrapäraselt paigutatud vahelikku koelõnga ajal.

Värvid: 1) segu — 2 pruuni ja 1 beez inglislõng, 2) hele kuldpruun, lühend, kuldpruun, 3) hele roostepunane, lühend, roostepunane, 4) hele kollakas beez, lühend, beez.

Kudumisel tallata otse läbi, välja arvatud kaks viimast tallalauda, missuguseid ei lähe üldse vaja. Kudumisel jätta padjale äärtesse narmad.

Kudumise järjekord: 4 sm segu, 3 sm vahelduvalt, 1 kuldpruun, 1 segu, 2 sm kuldpruuni. Järgneb ahelpõime, milleks on võetud segu kahekordselt, 1 kuldpruun, 1 roostepunane ja 1 beez lõng, 4 sm roostepunast, 1 4-kordne beez lõng asetada I-se tallalaua ajal vahelikku, 2 lõnga roostepunast, 1 lõng segu, 1 lõng beez I-sel tallalaua, 2 lõnga segu, 1 sm beez, 2 sm segu.

Algab väikese motiivi põimimine, mille tehniline joonis mustri-lehel, samuti asub sääl joonis, mis selgitab ristikestega põimimise tehnikat. Lõng põimimiseks võetud 4-kordselt. Täidetud ■ ruut tähendab roostepunast värvi, ⊠ ruut beez ja kuldpruuni segu. Põimimise piste suurus on 8 lõimelõnga. Jälgida tehnilist joonist, sääl on näha, et igal pistel on 2 lõngaharu. Kumbki lõngaharu on märgitud ise värviga, et näidata, kuidas läheb kummagi lõnga suund. Iga piste vahele kududa niipalju koelõngu, et need saaksid neljakandilised. Motiivid on ristide asemel keskel tehtud sambad.

Põime lõppenud — edasi kududa: 1,5 sm segu, 3 sm 1 l. kuldpruuni, 1 l. segu vahelduvalt, 1 sm 1 l. beez, 1 l. segu vahelduvalt, 1 sm beez. Järgnevad jooned — need asetsevad põimete kohal ja ulatavad padja keskkohani. I joon, 6 korda beez ja kuldpruuni segu pandud vahelikku esimese tallalaua ajal ühes koe lõngaga. 1 sm beez. II joon, sama värv kui I joon., kuid pandud vahelikku teise tallalaua ajal ühes koe lõngaga. 1 sm beez. III joon. — kuldpruuni ja segu võetud I-se ja II-se joone jämeduselt ja asetatud esimesse tallalaua ajal ühes koe lõngaga vahelikku. 1 sm beez.

IV joon. — sama värvi kui III, kuid asetatud teise tallalaua ajal vahelikku 1 sm beez.

V joon. esimese tallalaua ajal asetatud vahelikku hästi jämedalt võetud segu 1 sm beez.

VI joon kui V, kuid asetatud II tallalaua ajal vahelikku. 1 sm beez, 2 sm vahelduvalt beez kuldpruuniga, 1 sm vahelduvalt kuldpruun roostepunasega, 1 sm roostepunast, 1 4-kordne beez lõng pandud I-sse vahelikku, 2 sm 1 segu, 1 roostepunane vahelduvalt 1 rida ahelpõimet üle terve padja 5-kordse roostepunase lõngaga, 3 sm roostepunast, 1 rida ahelpõimet üle terve padja 5-kordse roostepunasega, 2 sm roostepunast, 3 sm 1 l. roostepunane, 1 l. kuldpruun vahelduvalt, 2 sm 1 l. kuldpruuni, 1 l. segu vahelduvalt, 3 sm segu. Siin lõpeb padja päälmine pool. Padja teist poolt kududa samades triipude järjekorras, nii et otstes olevad narmad värvilt ühte langeksid.

MARET

**Daamide üliiriideid,
kostüüme, mantleid,
kasukaid**

▼

soovitab maitsekas valikus

A. KÖST,

TALLINN, Niguliste 16, telef. 429-81

Mida dikteerib Pariis hooajaks

Uusi siidkangaid.

Kõige mitmekesisemaid materjale kooskõlastav fantaasia, annud talihooajaks võrratuid resultaate, näib suveks süvenevat joonistesse. Milline suur efektide kuhjumine ühesainsas kangas — sissekootud karvaniidid juba iseenesest kirjus koos, ühtaegu tikitud ja gofreeritud materjal!

Suurima üllatuse pakub kirjatrükk, selle süžee ja värviküllus. Esirinnas on krepp ja etamiin. Matt või vägagi läikiv materjal.

Pariisi riidevabrikantide fantaasial ei näi olevat piire. Suvistel siidkangastel näeme teemasid ja motiive, mis osalt hulluseni huvitavad, lõbusad ja uued, kuid paiskudes pahatihti ka üle maitsekuse piiride. Kahtlemata mõjuvad nägusana ja suvisena pääsukesed, liblikad ja värviküllased kellukesed tumedatel siidkangastel; lõbusad on pealetrükitud armastuskirjad punaste pitsatitega ümbrikel, inglipead, valged põrsakesed, kokteil-klaasid jne.

Vanade gobeläänide värviliselt ilusad motiivid, kasutatult õhtutualeti kangasteks, lisavad rasketele siididele kunsti-pärasust. Lilletrükitud suurtest üksikutest lillekimpudest või ornamentidest koosnedes, katavad nägusates kirjudes toonides riide kogupinna, meenutades lillepeenraid ja suviseid metsaniite.

Joonise reljeefsust tõstab esile kirjude trükk guaši ja lakiga. Paljud trükikangad on palistatud tumedate, ühevärviliste bordidega, kuna ühevärvilistel kangastel bord vastupidi on kirju. Kahepoolega koed toovad ühel küljel must-valge ja teisel küljel valge-must kirja.

Täpid ja punktid igas suuruses on kui hernerid ja pallid lõbusalt mööda lõpmatut kangast laiuli pillatud. Noobil õhtutualetil esineb ka taevas päikese, tähtede, komeetide ning ilutulestikuga. Väikesekirjalised, hiina kunstist mõjustatud joonised kaunistavad enamvähem kindlate moodide jaoks valmistatud riiet.

Eriliseks uudiseks on trükitud georgette-riided. Et sillerdavale värvile anda pehmet vahelduvat tooni, on pahem külj üle kleebitud värvilise hiinakrepiga.

Uudiseks on „marcanza“ — targeldatud markisett — tihti trükitud kašimirkirjas. Üldiselt palju on organdit ruudulises kirjas, kus ruudud esile tõstetud kunstiidi läikivate niitude abil.

Siis uus, tihe, popeliinitaoline organdi oma kõige mitmekesisemais toones. Samuti osutuvad uudiseks puuvillasena mõjuvad puht- ja kunstiidi riided.

Siididest näeme veel palju ilusaid sillerdavaid taftet tikitud punktidega, šoti taft ülevates värvitoonides, hiina šantungsiidi taolisi ripssiide, samuti trükitud šotikirjas, flamingo, georgette ja väga õhulisi šiffoone, mis tualetiks mitmekihiliselt üksteise peale kombineeritavad.

Villane.

Ka villastest kangastest on esikohal samuti krepid ja etamiinid, lodevad koed, imiteerides antiikseid ja primitiivseid kudumisviise. Neil peenetel, lõtvadel kudedel reljeefe määravad karvaniidid on enamikult ühe-, vahest ka kahe- ja enamvärvilised. Need enam või vähem selged reljeefid leiavad väljendust kõige mitmekesisemates ebareeglipärasates koe-kirjades: pressitud, joonelised, diagonaalsed, murtud või lainelised ja nelinurgad... Palju tillukesi laiailuistatud sõlmekehi ja jämedaid villanoppeid, mis sageli toonilt kangast tumedamad. Ebareeglipärasus tugevuses ja kirjas. Väga palju kahekülgeid riideid. Mitmesugustest segavilladest on eriti huvipakkuv võrgutaoline trikookoeline materjal.

Kostüümiriideiks osutuvad enamikus siledad, meesriiete sarnanevad, ühevärvilised ja segavärvid. Mantliriielet näeme aga väga jämedaid reljeefkudesid.

Värvitoonid.

Kõigis uutest kangastest märkame suurt värviküllust. Villastel esinevad: pastelltoonid, loodusvärvid, beež, banaanikollane, vaskne, hall, punane, sinine kõikides nüanssides, esijoones aga „roosipuu“ — roosakas punane.

Siididel domineerivad paljude õrnade pastelltoonide kõrval kolm vanahiina tooni: lakkpunane, lakkiline ja lakkroheline.

Peegel seinal

Kahtlemata on peegel üks ilusamaid ruumikaunistuse esemeid — kui ta on osavasti kohandatud ruumi kogumööblile. Pahatihti aga asetatakse meil peegleid niiviisi, et nende ülesandeks kujuneb ainult ruumi rahuliku ilme rikumine.

Peeglil on paljudele maagiline külgetõmbejõud, mis ei pruugi kaugeltki baseeruda edevusel, vaid lapselikul vaatlemisrõõmul, mida tunnevad vastuvõtlikud meeled peegelduva ümbruskonna pildist. Prantsusmaal näiteks väga eelistatakse peegleid, nii et Pariisi kodanlikus korteris võib leida mitu peegelkaminat. See komme põlvneb paleede toredusest, kus suuri peeglipindasid kasutati ruumisuurendava arhitektoonilise elemendina. Peegel, kui mõjuv petlik vahend, aitab suuresti avardada korteri kitsast eestuba. On peegel asetatud akna vastasseina, raiub ta seinaga, kust avaneb pilk kaugusse. Et säilitada ruumimõju kodusust, peavad peeglid alati olema asetatud selliselt, et neile langeks küljevalgus või jälle akna-seina vari. Viimane asend on hädatarvilik, kui peeglit tahetakse kasustada päev läbi.

Tahame end peeglis hästi näha, ei pea valgus langema peeglile, vaid tema ees seisjale. Et end näha seinapeeglis

kogusuuruses, ei olegi vaja väga suurt peeglit. Jatkub peeglist, mis on 125—130 sm kõrge ja 45 sm lai ning ripub 55 sm põrandast kõrgemal. See kõlab võibolla uskumatult, kuid lugeja katsetagu kodus. Selline peegel on kui loodud noortele daamidele, kes oma kodu sisustamisel on piiratud ruumi poolest. Elektrivalgus langegu peegli mõlemalt poolt. Ei ole tingimata vajalik, et peegel oleks viltu lõigatud servaga-fassetiga, nagu see eriti oli moes varemalt. Poleeritud lõikeservadega seinapeegel mõjub palju rahulikumalt kui läikiv fassettlõige.

Vastandina suurele tarbepeeglile iseloomustab väikese ilupeegli dekoratiivset otstarvet tema ilus raamistik. Kui hästi on näit. biidermeieri ajastul osatud kokkuhoidlikult lõigatud klaasikesest arhitektoonilise puuraami abil leida mõjuv seinakaunistus. Just biidermeieri ajastu oli osav kalli materjali kokkuhoidlikku kasutamist asendama vähem väärtuslikuga, ilma et end tunda annaksid puudus või kõhnus. Näit. võib ruumile anda toreda mulje juba ainult 40×45 sm suure kristallklaasist peegluga, ilma et ta oleks raskes kuld- või hõberaamis, rippudes seinal koguni vaikselt, tagasihoidlikult, enesesse toa üht nurka peegeldava vaateaknana.

Raamiks võetagu lihtne, umbes 5 sm

sügava profiiliga tagasihoidlikult matiks lakeeritud puuraam. Kuna elavhõbe oma tervisvastase mõju tõttu on tarvitamiseks keelatud, siis kaetakse praegusaja peeglid õhulise korra hõbedaga. Kvaliteedivahed tekivad just peegliklaasi kõvadusest ja puhtusest. Peegli esteetilise mõju ja praktilisuse seisukohalt ei ole ükskõik, kas tarvatakse õhukest, lainelist aknaklaasi või kristallklaasi. Viimast on puhtuselt olemas mitmes headuses. Ilupeegli jaoks valitagu muidugi hea kristallklaas. Kuna kristallklaas on raske, siis oldagu tema seinale riputamiseks või lauale asetamisega ettevaatlik, tarvitades tugevaid kinnitustahendeid. Sest kukub peegel nõrga naela või halva kruvi tõttu seinalt ja puruneb, on see ebausklikule omanikule suureks hooibiks.

Vanad, plekiseks muutunud peegliklaasid lasevad end hästi värskendada hõbetamise teel, muidugi, kui klaas ise ei ole liiga kriimustatud. Nii võetakse praegu ruutmeetri hõbetamise eest 10 krooni, kaasa arvatud peegli väljavõtmine raamist ja tagasiasetamine. Tahame, et meie peeglid oleksid selged ja puhtad, peame nende eest hoolitsema, esijoones klaasi hoidma päikese eest. Päike pimestab klaasi ja pime peegel juba räägib enese vastu.

Praktiline ja nägus lillelaud.

Lillevaasi

vorm ja sisu.

Ajakohaselt ja maitsekalt loodud elava lille panikoht peab arvestama temasse asetatava sisuga. See on tänapäeva käsitöölise-keramikude ideede ja maitse vili, mis loob nägusasti silmale meeldiva lillevaasi. Teadmises, et kuju ja sisu moodustavad ühiku, loob ta pikavarreliste lillede jaoks kõrged, sihvakad nõud. Erilist rõhku tuleb panna vaasi kaelale ja avausele, et temasse asetatavad lilled ei pressitaks kokku vihta, või jälle ei langeks vormitult laiali. Eriti suurt kaalumist nõuavad lille-kausside kavad; lameda kausi juures on mõjuandev eseme materjal, nagu portselan, iluklaas, kirjaline kristall, et see ei takistaks säravate lillevärvide esiletungimist. Tihtipeale võime näha, et paljud kaunid lilled, nagu seda on tulbid, kannikesed, varakevadised sinililled, ülased ja teised, on sunnitud

oma peakesi langetama üle vaasi ääre, mis ei sobi nende suursugususega! Kas ei näe nad palju nägusamad välja kausikestes?

Otseses rippuvuses kuju käskudega seisab lilleanuma õige dekoratsioon: kas peab lillepani kandma ilustusi või olema lihtne, monotoonselt mõjuvast ühevärvilisest klaasist või portselanist. Peab häämeelega au andma tänapäeva moele, et ta on lihtne ja omapärane, ega püüa egoistlikult oma kirjadekoratsiooniga haarata tähelepanu lilledelt endale. Siledale valgele vaasile valitagu meelsamini värviküllaseid lilli.

Seevastu värvilistes vaasides pääsevad mõjule valged lilled. Näiteks oliivroheline vaas ja temas valge sirel või hortensia, kullavihm, mõõkliiliad. Šokoladi-pruunile portselanile sobivad kirjud põllulille kimbud, millesse paigutatud üksikud viljapead.

Kõik sordid kevadlilli, alates kannikestest kuni hüatsintideni, võivad täita lameda kausi. Sile valge kaus, maitsekalt temasse paigutatud apelsinikollaste tulpidega – mis võiks olla kaunim?

I. M-s.

Huvitav keramikavaas.

T E E T U N D

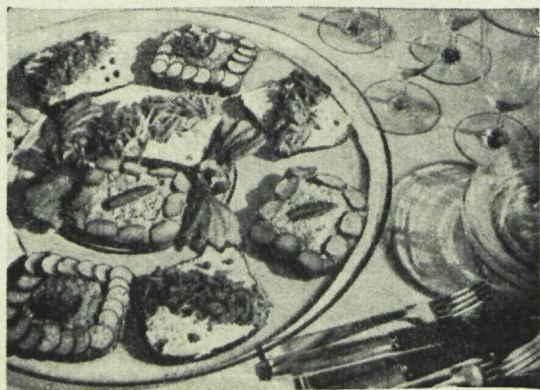

Nägus teelaud.

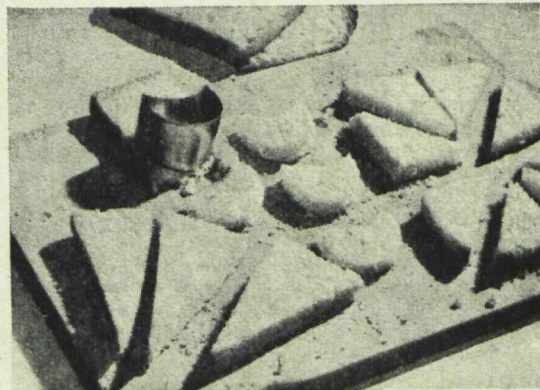
Mõnusaks vestlemise ja mugavaks omavaheliseks mõtetevahetuse võimaluseks kitsamas ringis on — tee- või kohvitund, olenevalt mida pakutakse. Lauda katavad peenemaiseline portselan, tuleehne klaas või kaunivormilised keraamika-tooted. Rikkalikud lilledekoratsioonid ei kuulu siia. Piduülikust toonitab mõni üksik lõigatud õis väikeses madalas lillekausi-keses või vaasis. Leivakesed ja koogid asetatakse lauale, et külalised saaksid end ise teenida. Ei ole osavõtjate arv liiga suur, valab tee tassidesse perenaine ise, ja elektrikeetja olemasolul keedab selle isegi säälsamas külaliste juuresolekul väikesel, vastavalt asetatud serveerimislaual.

Mida just tee juure pakkuda — on maitseasi. On teenautijaid, kes väidavad, et selle kullase joogi juurde ei sobi midagi paremini kui värskelt röstitud sai mageda võiga. Teised eelistavad tee aromaatselt maitse tõstmiseks pikantseid või-leivakesi, soola- ja juustuküpsiseid. Kolmandad näeksid heameelega teekooke ja magusat peenküpsist. Kõige selle juures peetagu meele järjekorda: kui pakutakse leivakesi ja magusat, siis alustatagu võileivakesega ja juustuküpsisega.

Perenaisele on suureks meelitususeks tunnustus, kui elavalt ja huvitavalt ta oskab korraldada oma tee-olenguid. Need on sõbraliku külalislahkuse katsekivid. Nad ei sallí suurt välist toredust ega ülekuhjamist, ei ka vaimset kohmakust. Ohkõrnadest tassidest tõusva kuldkollase joogi aroomi juurde sobib ainult see, mis on kerge, peen ja mugav.

Kaunistatud võileivad tee juurde.

VÕILEIVAD.

Tee juurde pakutavad võileivad peavad olema väikesed, mitmekujulised ja nägusalt kaunistatud. Võileibade katteks ja kaunistuseks tarvatakse sinki, praadi, juustu, kilu, mune, kurke, peete, tomateid, tarrendit jne. Leidlik perenaine valmistab üsna lihtsaist ja vähestest ainetest väga nägusaid ja maitsevaid palasid. Küpsistest sobivad suurepäraselt tee juurde iga-sugused juustuga valmistatud küpsised. Allpool mõned retseptid:

JUUSTUKÜPSISED.

1. Täidetud juustukoogikesed.

Lihtne tainas valmistatakse 100 g juustust, 100 g võist, 100 g jahust ja vähesest soolast juba eelmisel päeval ja lastakse seista. Teisel päeval rullitakse ½ sm paksuselt välja ja lõigatakse 3 sm suurused rattakesed. Poolled neist rattakestest määratakse muna-valge ja piimaseguga üle ning küpsetatakse kõik tugevas kuumuses kiiresti helepruuniks. Kui jahtunud, siis kaetakse määrimata rattakesed seguga, mis valmistatud 60 g võist, 60 g riivitud juustust, mis maitsestatud soola ja vähese paprikaga ning asetatakse teine määritud rattakene peale. Maitsevad hästi soojalt.

2. Kiiresti valmistatud lusikabiskviit.

100 g võid hõõruda vahule 5 muna-kollasega. 5-le vahustatud munavalgele segatakse juurde 100 g riivitud juustu, soola. Nüüd lisatakse või ja muna-kollased ning segatakse kergelt segi. Küpsetusplaat määrada rohke võiga ja riputada jahuga üle. Plaadile vormitakse väikesed lusika-biskviidid ja küpsetatakse palavas ahjus pruuniks.

3. Juustukeeks kõõmnega.

Valmistusviis on üsna lihtne. Ained: 200 g sõredat jahu, 100 g võid, 50 g riivitud juustu, 50 g riivitud mandleid, üks munakollane ja nootsa täis soola. Antud ainetest valmistatakse sile taigen, mida mõni tund seista lastakse. Siis rullitakse jahugariputatud saialaule ½ sm paksuselt välja ja lõigatakse 4 sm suurused ruudud. Määratakse pealt munavalgega ja tiputatakse üle kõõmnete ning jämeda soolaga. Küpsetatakse võiga määritud plaadil helepruuniks.

4. Juustu tuuletaskud.

Keedetakse ¼ l piima ja 2 spl võid. Lisatakse 200 g jahu ja soola, segatakse niikaua, kuni mass nõre küljest lahti lööb. Kui mass jahtunud, sega-

takse juurde 2 tervet muna ja 50 g riivitud juustu ning lastakse mõni tund seista. Määritud ja üleriputatud plaadile vormitakse väikesed pätsikesed, määratakse munavalgega ning küpsetatakse helepruuniks. Pärast jahtumist lõigatakse küljelt lõhki ja täidetakse kõva vahukoorega, kuhu lisatud riivitud juustu, soola ja õige veidi paprikat.

5. Pärima aigna küpsised.

Leigele piimale lisatakse 20 g pärimi, 200 g võid, kuni 400 g jahu, veidi suhkrut, 100 g riivitud juustu, soola ja valmistatakse tainas. Sellest vormitakse väikesi 5 sm suuruseid kringlikesi, sarvekesi, rullikesi jne. Asetatakse määratud plaadile ning lastakse tõusta soojas kohas. Siis määratakse munavalgega, riputades üle muist köömetega, muist soolaga ja küpsetatakse palavas ahjus.

KREEMIGA TÄIDETUD KOOGID.

Magusatest koogikestest on eriti

maitsevad ja armastatud kreemitordikesed. Et ära hoida kreemi imbustumist koogisse ja maitsevust veelgi tõsta, selleks tuleb koogikeste sisemus, kuhu täidised tuleb, määrada üsna õhukeselt šokolaadiga, mis jahtudes tõmbub kõvaks ning takistab täidise imbustumist koogisse. Selleks on tarvis ainult vesi kastrulis keema ajada, klaaspurk sisse panna ning sellesse tükeldada šokolaad. Soovitav on võtta mitte väga magus, keskmise hädusega šokolaad. Tilgutada juurde üsna vähe vett ning lasta šokolaad alalise segamise juures pehmeks minna. Et mass pidevalt vedel oleks, selleks hoida klaasi ka pärast veel kuumas vees, kui koogikesi seest šokolaadiga määratakse. Koogikeste põhju määrada pintsliga või kokkukeeratud, pintslikuliliseks lõigatud, pergamentpaberi lehekstega nii, et kiht ei oleks väga õhuke. Ka äärt kaetakse veidi ülespoole šokolaadiga, kuna ülemine äär aga täiesti vabaks jääb. Jahutunult on seesugune kate rahuldaval määral kõvaks tõmbunud.

Niisuguste tordikeste juures peab silmaspidama, et mitte iga täidis ei sobi maitsest šokolaadiga. Puuvilja tarretised kui ka puuvilja kreemid ei ole nii soovitatavad, kui sidruni-, apelsini-, veini-, vanilli- ja pähklikreem. Eriti sobiv on sidrunikreem, milliseiga tava-

liselt šokolaadipätsikesi kaunistatakse. Et talle veidi enam kõvadust anda, lisatakse massile juurde vähe viinakivihapet. Valmistamine sünnib muidu harilikul viisil. Munakollased hõõrutakse suhkruga vahule, sulatatakse kergelt soendatud sidrunimahlas vähe želatiini, segades seda munadega ning lisatakse lõpuks juurde hästi kõvakslõõdud munavalge ning veidi lahustatud viinakivihapet.

Pähklikreemi jaoks võtta ½ liitrit piima, 100 g suhkrut, veidi soola ja vanillisuhkrut ning ajada keema, 50 g jahu hõõruda külmas piimas pudruks, lisada keevale piimale juurde ja lasta veidi aega edasi keeda. Sellesse segusse panna umbes 100 g hakitud pähkleid ning võtta kohe tulelt, kuna pähkliid ei tohi keeda, vaid ainult läbi tõmbuda.

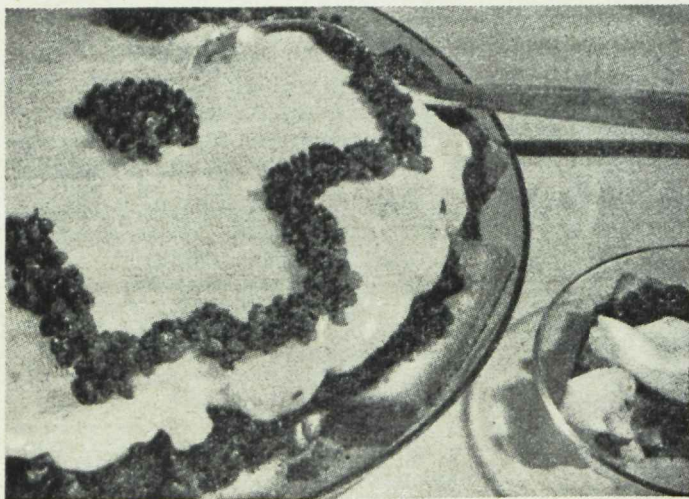
Kohvikreemi valmistatakse umbes samal viisil, ainult võetakse kaalutud pähklike asemel hästi tugevat kohviekstrakti, kuna vanillisuhkrut üldse ei võeta.

Katsetage meie köögiga

Kreemitoit palukakeedisega.

Selleks toiduks tarvitatakse väike biskviit-kook, mis valmistatakse järgmiselt: 3 munakollast ja 50 g suhkrut hõõrutakse 20 min. vahule, segatakse juurde 50 g jahu ja vahus-

Kreemitoit palukakeedisega.

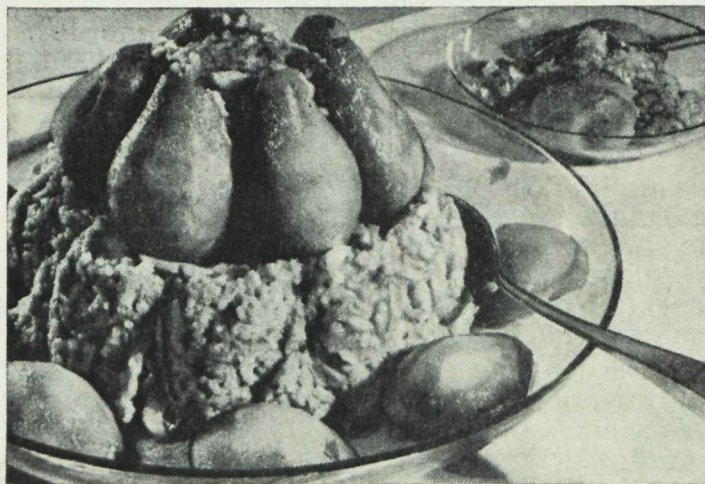
tatud munavalget ning küpsetatakse vormiga parajas ahjus. Kui kook on jahtunud, lõigutakse ta viiludeks ja laotakse lamedale vaagnale. Peale asetatakse palukakeedise või marmelaadi triibud. Nüüd keedetakse ¼ l piimast, 60 g tärklisest ja 50 g suhkrust paks kreem, kuhu lisatakse 2 hõõrutud munakollast ja maitseks vanilli ning riivitud sidrunikoort. Antud kreem valatakse palukakeedisega kaetud biskviitviilude üle ja kaunistatakse jahutamise järele pealt keedisega.

Leivakissel.

500 g kuupideks lõigatud leivatükid ja õunad või rosinad panna keema 2 l palavasse vette kaneeli ja suhkruga. Lasta keeda 10 min., siis lisada pruun suhkur ja 2 spl. vees lahustatud kartulijahu. Kui kõik keema tõusnud, valada liuale ja riputada suhkruga. Süüa soojalt või jahtunult rõõsa piima või koorega.

Riisivorm pirnidega.

250 g riisi keedetakse 1¼ l piimaga paksuks pudruks. Lisatakse veidi peent kaneeli, maitse järgi suhkrut. Lõpuks lisatakse pudrule veel punasesõstra siirupit või želeed, et

Riisivorm pirnidega.

omaks ilusa roosaka värvi. Lusikate abil vormitakse klaasvaagnale ilus kuhi ja sellele veel väike kuhi, kuhu ümber asetatakse vekitud pirnid. Antakse lauale marjamahlaga. Riisipudrule võib lisada veidi peenendatud pähkleid, korinte ja apelsini- või sidrunisukaate.

Tummine maksasupp.

½ kg maksa, 1 l kartuleid, 3 l. vett või lihaleent, 1 sibul, 100 gr. võid, 3 spl. jahu, pipart, soola, veidi riivitud muskaati, 2 munakollast, ½ kl haput koort.

Ükskõik millise looma maks ajada läbi hakkmasina ühes sibula ja keedetud kartulitega. Kallata juurde 1½ lt. lihaleent või vett ja lasta 10 min. palavas seista. Siis hõõruda läbi sõela. Või pruunistada katlas, millele segades juurde lisada jahu ja 2 kl. lihaleent või vett. Läbi keeta. Nüüd lisada maksasegu, maitseained ja lasta veel kord keema. Munakol-

lased ja koor kloppida leemevaagnas vahule ja keev supp segades peale kallata.

Vasika peaaigusupp.

2 l vasikalihaleent, 2 vasika aju, 50—100 gr võid, 3 spl. jahu, 2 viilu sidrunit, pipart, soola, 200 g haput koort ja ½ l kartuleid.

Ajud pesta, panna keema veidi soolasesse vette. Või ja jahu lasta keedunõus pruunistuda, lisada kuum lihaleem segades juurde, siis peeneks lõigatud kartulid, ajud, sool ja pipar. Koor asetada leemevaagnasse ja supp juurde kallata. Antakse lauale röstitud juustuleibade või juustu kangidega.

Täidetud räimed.

1—2 kg värskeid räimi, 2 sibulat, sinepit, pipart, soola, 2 spl. riivsaia, kalamarja või niiska, 1 tl. sidruni mahla, ¼ kl. piima, 1 muna, 1 kl. jahu, 1 kl. riivsaia, võid või rasva.

Puhastatud räimedel võtta luud välja, nii et selg terveks jääb. Täitmiseks hakkida sibul, hõõruda mari ja niisk peeneks, lisada juurde ½ tl. sinepit, pipart, soola, riivsaia ja sidruni mahla ning segada hästi segi. Üks räim katta täidisega, teine vajutada peale. Kasta lahtiklopitud munas, jahus ja siis riivsaias. Süüa kartulipudru ja hapukurgiga. Samuti võib valmistada ka soolaräimi, mis leotatud kooritud piimas.

Kalakotletid.

1—2 kg mõnda suuremat kala, 100 gr. saia, 2 muna, ½ kl. koort, 50 gr. võid, 1 sibul, 1 spl. kartulijahu. Kūpsetamiseks võid või rasva, siis veel soola, pipart, veidi sidrunimahla ja riivitud muskaat-pähklit.

Kala puhastada luudest, nahk ära võtta ja liha läbi masina ajada ühes sibula ja leotatud saiaaga. Lisada vahustatud või, munad, piim, jahu ja maitseained. Hõõruda tainast umbes 15 min., vormida kotletid, kasta jahus ja praadida tasasel tulel. Süüakse kartulite ja tomati- või koorekastmega.

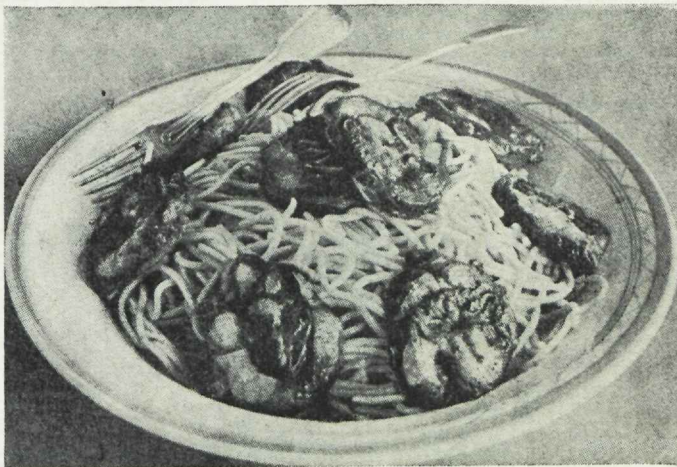
Beefsteak.

1 kg looma seljaliha, 100 gr. võid, 1 spl. jahu, 1 kl. hääd rammuleent, veidi soola, pipart, mädarõigast.

Liha lõikuda 2 sm paksusteks viiludeks, kloppida mõlemalt poolt läbi, tõmmata üle võise noaga. Üle riputada soola ja pipraga ja kūpsetada pruunis võis mõlemalt poolt pruuniks. Kaste valmistada jahust ja lihaleemest. Maitseks tükike võid ja soola. Lihaviilud katta riivitud mädarõikaga ja kaste üle kallata. Kastele võib lisada ka marineeritud seeneviile.

Nuudlid vasikaneeru lõigetega.

Kergesti valmistatava maitseva toidu saame nuudleid või makarone soolases vees pehmeks keetes. Siis lasta nõr-

Nuudlid vasikaneeru lõigetega.

guda, lisada juurde võid ja asetada sooja kohta. Järgnevalt praetakse õhukesed vasika neeru lõigud võis pruuniks, riputatakse üle veidi soola, asetatakse vaagnale nuudlite peale ja valatakse üle praadimise või. Toit sobib hästi õhtusöögiks.

Köögi valgustus

Valguse mõjustades meie meeleolu ja töötahet, oleme rõõmsad helkivate päikesekiirte tuppa paistes. Vaistlikku rusuvust tekitab meis ähmane ja pilves taevast. Ülendavalt ei mõju üksi päevavalgus, sama võib öelda ka kunstliku valguse kohta. Päikese- ja päevavalgust suudame korteris korraldada vaid vähe akende ja eesriiete kaudu. Kunstlik valgustus aga allub täielikult meie omavolile, ja seepärast kahjuks käiaksegi temaga ümber kui võõrlapsega.

Hea valgus laseb ruumil paista suuremana ja kaunimana, halb valgustus soodustab ebamugavust, ruum näib väike ja lambist langeva valgusrõngaga piiratud. Muidugi, me oleme niivõrd harjunud oma korteriga, et mälu kergendab suuresti

silmade tööd; me tunneme iga tooli ja lauda, iga pilti ja iga lillevaasi, oma korteri iga nurka, ka ilma seda eset täpsalt vaatlemata — sellest on aga vähe, kui selles ruumis peame töötama.

Perenaise tööruum on köök. Vaevalt on üheski teises ruumis nii puudulik valgustus kui köögis. Millest see tuleb? Ei ole tagasihoidlikumat olevust majas kui perenaine, kes hea meele ja armastusega on valmis teiste huvides loobuma paljustki. Kuid igal tagasihoidlikkusel on omad piirid, eriti siis, kui see on tarbetu, nagu peab nimetama kokkuhoidu vajaliku valguse juures. Tavalisti on kombeks kööki valgustada ühe lae alt rippuva lambiga, mida katab taldrikutaoline vari. Selline lamp andes sügavvalgust, heidab seda täpsalt määratud valgussõõri, kuna valgusrõngast puudutamata ruumiosale lasub hämarus. Köikides tööpaikades, mis asetsevad seinä ääres, töötab perenaine iseenda varjus. Iga enam valgust nõudva töö peab tooma lambi alla, kuid pea iga kodune töö nõuab teravat nägemist, peent eraldamist värvilt ja kujult. Armetu köögivalgustuse juures ei saa teha korralikku tööd. Mitmesugustes töökodades hea ja halva valgustusega sooritatud katsed on näidanud, et viletsa valguse abil tehtud töö oma headuselt palju soovida jätab. Miks peaks see olema teisiti koduses majapidamises? Tuleb liigselt pingutada silmi, tekib väsimus, ebamugav ja ärritatud meeleolu, mille all kannatab paratamatult ka ümbruskond.

Seepärast — kööki hea valgustus! Väiksele ruumile jätkub valgust hästi laiasti saatvast üldvalgustajast: ei teki varjusid ja valgus ei pimesta. Suure kööki laua, pliidi ja pesu-seadeldise kohale kuulub veel eri valgustus. Kõige parem on valida köögi, sahvri, pesuköögi ja teiste kõrvalruumide jaoks kinnised klaaspallid, millised on vastuvaidlematud nii valgustehniliselt kui ka väljanägemiselt. Nad on hästi puhastatavad, kusjuures neid ei küüni kahjustama ka köögi ving ega keeduaur. Peale kõigi mõnususte on perenaisele uhkuseks, kui ta kuuleb öeldavat: „Milline valgusrikas, rõõmus köök!“ Seda ka kunstliku valgusega.

Kokkuhoidu, puhtust, mugavust võimaldab AIVAZ'i odav

KEEDUPLAAT

— asetatud pliidile, pliidirõngaste asemele

Müügil igas rauakaupl. ja vabr. laos

A.I.V.A.Z

TALLINN, Soo 27

Eeskujulik juuksetööstuse äri daamidele ja härradele Tartus

Küüni 1. 3, telef. 6-60.

Kestvad **aurulokid** ilma elektrita kuulsal originaal GRIESER aparaadil. Veel pole ilmunud aparaati, mis ületaks originaal GRIESER ilma elektrita kestvusloki aparaadi. Eht GRIESER kemikaalid ja suur praktika kestvusloki alal kindlust. töö võistlemata häduse. Lokkide kestvus kindlustatud 8—10 kuud.

Austusega **J. LUKSEP.**

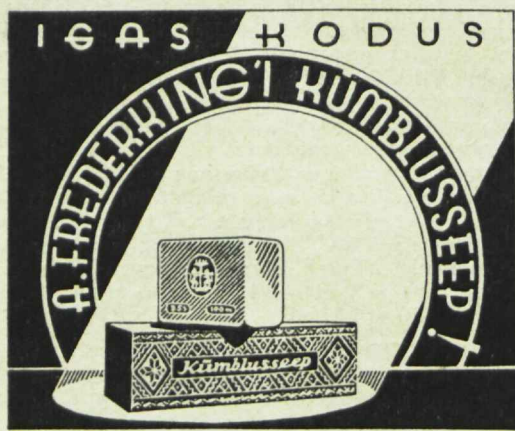

Peegleid, mööbli- ja ehitusklaasi *ostate soodsamalt*

PEEGLI-, KLAASI- JA SILDITÖÖSTUSEST

A. Loderaud

TARTUS, UUTURU TAN. 11, TELEF. 501

Raamat — parim sõber

Friedebert Tuglas: KRIITIKA V. „Noor-Eesti Kirjastus“ 1936. a. Hind kr. 3.—. See osa Fr. Tuglase kriitilistest artiklitest ja esseede seeriast sisaldab rea kirjutisi, mis on sün-

dinud viimase sõja-aasta jooksul ja käsitlevad poliitika, kirjanduse- ning kultuurküsimusi. See oleks nõnda siis päevik, mis peegeldab autori ühiskondliku mõtte lainetust Maailmasõja ja revolutsiooni ummikute keskel.

Ainete ja käsitlusviisi erinevusest hoolimata ühendab ometi üks joon peaaegu kõiki neid kirjutusi. See on meie rahvuskultuurilise ja riikliku iseseisvuse mõte. Ilmudes siin sünni järjekorras, kajastavad need artiklid ja kõned selle mõtte orgaanilist kasvamist.

ÜHE VANA „TUULETALLAJA“ NOORPÕLVE MÄLESTUSED I. Teine trükk. (A. Kitzbergi mälestused I osa). O. Ü. „Noor-Eesti Kirjastus“ 1936. a. Hind kr. 2.—. Millise pehmelt muigava huumoriga A. Kitzberg ikka lahke, ikka sõbralik inimene kaaskonda ning ümbrust kohtles, sellest annab parima näite ja tõenduse tema eluõhtu veetlev kingitus „Ühe vana tuuletallaja noorpõlve mälestused“. Neid lugedes tekib mulje, nagu ei oleks A. Kitzberg pika eluaia jooksul ainustki paha kaasanimest kohanud; igal pool näeb ta vaid elu häid külgi, igas inimeses oskab ta leida selle, mis temas väärtuslikku. Ja kui ta vahel ometi sunnitud on arvesse võtma ka seda halba, mille ta maine olemasolu pole mõeldav, mäherduse arusaaja, isalik-andeksandva naeratusena ta siis reageerib sellele halvale.

O. Luts: „Väino Lehtmetsa noorpõlv“. E. Järve kaas. O./Ü. „Noor-Eesti Kirjastus“ Tartus, 1935. a. Hind kr. 2.—

Selles teoses noorsoojutu vanameister O. Luts käsitleb ühe noore edasipüüdja noormehe igapäevset elu. Ta astub teenistusse ühe maalt linna asunud kaupmehe juurde, kus oma agaruse ja tööhoolega suudab omale tõmmata tähelepanu.

Peale kõige muu on raamatus esitatud rida huvitavaid kujusid ning iseloomustatud neid Lutsule omase tabavuse ning selgusega. Teos rikastab meie kirjandust hea noorsoojutuga.

Mart Raud: Kirves ja kuu. Roman. F. Sannamehe kaas. „Noor-Eesti Kirjastus“ 1935. a. Hind kr. 4.50.

Autor arendab selles teoses üpris koomiliste olukordade kaudu meie kirjanduses täiesti uudset teemi. Romanis kujutatakse ainult aneliste huvidega vana sootaluniku vahelkorda oma kunstnikust pojaga, „neurasteenilise hingearistokraadiga“, kes juba lapsepõlves pagenud laia ilma ja alles peale paarikümneaastast eemalolekut saabub tagasi isatallu.

Siin arenevad sündmused viivad lõpule vana soeraku, tema kunstnikust poja ja rabase ning söödise Taadermaa talu saatuse.

Autor, esinedes selle suurema proosateosega peale pikemat vaheaga, on „Kirve ja kuu“ sündmused jutustanud hooliga viimistletud sõnastuses ja elavalt kaasakiskuva hooga.

Eerik Laidaar: Noorsõdur Pension. Jutustusi sõdurielust. O./Ü. „Noor-Eesti Kirjastus“, Tartus, 1935. a. Hind kr. 1. — Rahvaraamat nr. 6.

Eerik Laidaar oma esikteoses jutustab rea huvitavaid humoristlikke juhtumisi sõdurielust. Sündmuste peategelaseks on inseneripataljoni logardivõitu ajateenija Jüri Pension, kelles aga leidub võrratult rohkesti leidlikku vaimu ja teravat huumorimeelt.

Kõik sündmustikud on esitatud lihtsalt, kuid selgesti ja seepärast on kogu teos nauditav.

Dr. med. K. Lellep: Individuaalpsühholoogilise kasvatusese põhijooni. Eesti Vaimuteravisehoiu Ühingu toimetised I. O./Ü. „Noor-Eesti Kirjastus“, 1935. a. Hind kr. 1.25.

Oma teaduslikus töös autor käsitleb mitmeid individuaalpsühholoogilise kasvatusese küsimusega seoses olevaid küsimusi.

Teoses on käsitletud järgmised eriküsimused: Isiksuse individuaalpsühholoogiliselt vaadatuna, alaväärtusetunne ja enesemaksmapanemistahe vahenditena isiksuse arenemisel, elundite alaväärsuse teooria ja järeldused sellest, hingeelu arengu olenevus sotsiaalseist ja majanduslikest tegureist, perekond ja perekondlik ühik, sugu ja iseloom, kasvatusese tähtsus isiksuse arenemises, neurooside tekkimine ja põhjused, psühhosidid individuaalpsühholoogiliselt vaadatuna, hinge tervishoiust, haige hingeeluga laste kasvatamisest, vabasarvast.

Prof. J. Piiper: Pilte ja hääli kodumaa loodusest. E. Kollomi kaas. O./Ü. „Noor-Eesti Kirjastus“, Tartus, 1935. a. Hind kr. 3.—

Puhtast õhust tubades

Ebameeldivalt mõjub, kui toas hõljub veel sigarisuits eelmisest õhtust. Pannakse aga ööseks ämber külma veega tupp, siis hommikul pole märgata enam mingit tubaka ega sigari lõhna. Vesi imeb lõhna enesesse. Mõju muutub veelgi tugevamaks, kui veele lisandada ülimangaanhapu kaaliumi. Ka õlivärvi lõhna võib sel teel tubadest kõrvaldada.

Haigetubades hõljub sageli ebamääraseid lõhnu puudulikust õhutamisest, kui ka tarvitatud arstimitest. Sellest saab vabaneda, kui kühlvile asetada kuume süsi ja neile tilgaviisi veiniäädikat valades lasta see ära aurata. Mainitud abinõu on kasutatav ka värskest tapitseeritud ruumides, mis lõhnavad tugevasti klištri järele. Suurepäraselt mõjub tubade õhu puhastamine lavendelõli ammoniaagiga, kusjuures esimest võetakse üks osa ja ammoniaaki 10 osa. Segu valada rätikule ning lehvitada seda toas.

Tubade ebapuhast õhku põhjustab kõige sagedamini köök, kus keetmisel tekivad aurud, mis tungivad läbi uste. Selleks on vaja köögis aurudele ja suitsule võimaldada väljapääsu läbi avatud akna. Keeva kapsa ja naeriste inetut lõhna võib kõrvaldada ühtlasi kotikese sees leivasisu keetes. Samuti tõmbab lõhna enese külge keedes tükike puhast puusütt. Kui piim on ülekeenu, siis kandub ta intensiivne lõhn kindlasti kõikidesse ruumidesse, isegi trepikotta. Tollal on soovitatav otsekohe pliidirauale või keeduplaadile valada teravat äädikat, põlenud massi lahti hõõruda ning vastavale kohale soola riputada. Kui teha veel veidi tõmbetuult, siis on pahe eemaldatud. On piim ainult veidi põhja kõrbenud, siis valada ta otsekohe teise nõusse, kuhu lisada veidi soola ja panna nõu külma vette.

Kui lõunasöök on kõrbenud, siis saab lõhna kõrvaldada nõud mõlema käega 10 minutit külma veega täidetud kausis hoides. Ajast tuleb täpsalt kinni pidada ning mitte mõelda, et jätkub ainult nõu vette kastmisest.

Paljudele perenaistele on talumatu kalalõhn. Viimast võib pehmenada puhastatud kaladele suhkrut riputades. Kui suhkur on sissetõmbunud, hõõruda kalu äädikaveega. Merekalu, mis eriti tugevasti lõhnavad, loputada mitu korda värskes vees, milles sulatatud veidi ülimangaanhapu kaaliumi. Tahe-takse pannidelt, millel on kalu küpsetatud, kalalõhna eemaldada, siis puhastada neid soolaga hõõrumisel ja loputada hästi külma veega. Sel viisil kaotab pann üsna kiiresti kala lõhna. Heeringa lõhnast pesemisel vabaneb, kui pesemisveele juurde lisada tükk sidrunikoort. Samuti võib köögiriistadelt kalalõhna kõrvaldada, kui neid sisse hõõruda sidrunikoorega ja pesta kuuma veega. Ka kohvipaks kaotab kiiresti heeringalõhna.

Uutes köögikappides, mis on seest lakeeritud, omandavad kööginõud ja toidud peagi lakilõhna. Sellest ebameeldivusest võib vabaneda, kappi kausiga kuuma piima pannes. Piim tõmbab lõhna enese külge.

Parim abinõu halbade lõhnade kõrvaldamiseks on ülimangaanhapu kaalium, mida lahustatakse vees, kuni see omab roosa värvuse. Kui lihal on suvel tuim lõhn, siis pesta selle lahuga.

Ka vanu, halva lõhnaga korke võib panna ülimangaanhapu kaaliumi lahusesse, kui ei eelistata nende keetmist ja hästi leotamist. Ka mustavee reservuaaridest, öökappidest ja pesunõudelt eemaldab ülimangaanhapu kaaliumi lahu halva lõhna. Nimetatud vahendit saab igast rohukauplusest.

Akna puhastamisest

Kõige odavam ja kättesaadavam akna puhastamise materjal on ajalehpaber. Ajaleht kortsutatakse kokku, niisutatakse veega, pigistatakse palliks ja hõõrutakse sellega klaasid puhtaks, misjärele poleeritakse kuiva ajalehpaberiga üle. Niipea kui paber hakkab klaasile karvu jätma, võetakse uus ajaleht. Kuna kuivanud kärbejäljed ei taha kaduda klaasilt hariliku puhastamisega, niisutatakse neid kohti piiritusega. Lubjapritsmete vastu tarvitatakse äädikat, õlivärviplekkide eemaldamiseks tärpentiini. Peale selle on olemas mitmesuguseid rohukaupluses müüdavaid klaasipuhastamise vedelikke. Need hõõrutakse õhukese korrana klaasile (mitte väga mustale) ja pühitakse peale kuivamist puhta lapiga ära. Klaas muutub kristallpuhtaks.

Nägus, praktiline ja odav kink

on alati meeldivaks üllatuseks.

Nõudke igast parimast raamatu- ja kirjutusmaterjali kauplusest

G. Pihlakas'e

tööstuse kaupsid:

Kirjaplokid,
mapid ilupaberiga

kaunistatud pühade ilustustega,

kirjaalused, nahast ja paberist

albumid nahast,

jõulupostkaardid,

kirjaümbrikud.

Tööstus Tallinnas, Vaksali pst. 2.

Jga praktiliselt mõtleja daam

kannab kevadniiskusele vastupidavaid **kestvuslokke**, mis on tehtud naiste lemmik aparaadil VELLO'1. Juustele jääb loomulik läige ja värv. Kestvus kuni väljakasvamiseni.

A. Reitsnik,

meeste- ja naistejuuksur.
Tartus, Jul. Kuperjanovi 9.

Ilmus trükist, peente kommete ja viisakuse käsiraamat

EDU KÕIKJAL

Kogukas raamat, hulk häid pilte, värvitrükis kaas jne. **Hind ainult 2 krooni.** Pälaladu „Postimehe“ raamatu-kauplus Tartus. Müügil igal pool paremates raamatukpl. Kirjastusele hinna ettesaates postmarkides või rahas, saadame raamatu postikuludeta.

Kirjastus „RADA“, Tartu, Aia t. 22, postk. 145. (Tel. 14-72).

RISTSÕNA

1	2	3			4	5	6		7	8	9			
10				11	12				13	14				
15				16					17	18				
19			20						21		22	23		
			24						25			26		
27	28								29			30		
												31	32	
33	34											35	36	37
38														
48	49													
53														
57														
60	61													
65														
69														

Paremale: 1. Tark, 5. Napsivabrik, 8. Vahest noor, vahest vana, 10. Eesti kunstnik, 11. Kuninganna ajaloost, 13. Kaartide kogu, 15. Seeme, 16. Mage, 18. Jõgi Lätis, 19. Keemiliselt lihtne ollus, 21. Tapmiskatse, 24. Seda olla seitse maailmas, 25. Omadus, 27. Kihelkond ..., 29. Müsitiöstus Tallinnas, 30. Naisnimi, 31. Maitsev, 32. Sina, 33. „Vanemuise“ liiklemisjuhte, 35. Rahaüksus — lühend, 36. „Estonia“ naisnäitleja, 38. Tööriist põllul, 40. Vana naine, 42. Toiming, 45. Küsimus, 46. Kinnitusselts Eestis, 48. Naisnimi, 52. Kiltmaa, 53. Jõgi Venes, 54. Juudi rahva esiisa, 56. Hüüe, 57. Loomulik, 58. Teatud ühiskond, seisund, 60. Riidesort, 62. Kolm vokaali, 63. Võõrapärane meesnimi, 65. Sidesõna, 66. Kinotähe eesnimi, 67. On igal elusal olevusel, 68. Läheb vahest tarvis, 69. Pole paras, 70. Jäi Eestis püsima.

Alla: 1. Tegelane naisliikumisest, 2. Auguke, 3. Peal olev asi, 4. Köida, 5. Konarlik, 6. Teadlane, 7. Tänav Tallinnas, 8. Ei saa lõigata hariliku noaga, 9. Selle pärast on paljud surnud, 12. Ei muutu ükski surnu, 14. Tarvitati vanast

rahadena, 16. Rahaüksus piiblist, 17. rohi — antakse haigetele, 20. päev, mil austame oma vanemaid, 22. Heategu, 23. Südamelöök, 26. Elab saarel, 28. Sõnad Kristuse ristil, — algtähed, 34. Tume, 37. Tuleb vahest läbi pisarate, 39. Purjerõhtpuu, 41. Tähelepanelik, 43. Pöördejark, 44. Veekogu, 47. Antakse hädasolijale, 49. Vald Põhja Eestis, 50. Prantsuse revolutsionäär — ajaloost, 51. Riidesort, 52. Naisnimi, 55. Avanss, 59. Ühed vanemaist, 61. Välismaa rahaüksus, 64. Võõrapärane naisnimi, 65. Duur.

Ristsõna õieti lahendajate vahel loositakse 1 fotoaparaat Zeiss-Ikon, 6×12.

EELMISE RISTSÕNA LAHENDUS

S	E	I	K	L	U	S	E	D	T	I	I	B	E	T	I	S
H	E	L	J	U	M	A	I	L	A	R	E	A				
E	L	L	A	B	A	T	S	I	L	L	A	H	E	L		
N	I	I	M	E	D	T	S	A	A	R	N	E	E			
S	S	L	S	E	N	S	A	T	S	I	O	O	N			
T	K	I	T	Ä	I	I	S	A	L	P	I					
O	R	A	S	L	I	P	P	I	A	O	A	D				
N	A	T	A	L	S	U	L	V	A	M	B	O	L	A		
E	N	A	M	U	S	A	I	T	M	U	G	G	U			
I	N	A	H	I	M	N	V	A	N	I	K					
K	A	I	A	S	E	E	V	A	L	D	A	M	U			
Ä	M	M	A	E	T	T	E	L	I	S	A	U	U			
S	Õ	E	L	U	M	A	R	G	E	E	N	I	U	S		
K	I	S	T	A	R	T	I	M	A	N	G	S	A			
I	S	A	T	U	D	M	E	M	O	R	I	A	A	L		
J	A	N	E	E	L	V	I	A	H	O	I	S	U			
A	N	R	P	A	A	N	A	V	A	N	S	S				
N	S	U	K	Ä	R	B	E	S	E	L	A	T	I	S		
N	K	R	E	E	K	A	L	O	R	D	A	S	I			
A	V	A	R	V	A	D	E	R	U	R	I	N				

TEIE KÜSITEL - MEE VASTAME

Lugeja 13. Põhjus seisab organismi ülitundelikkuses teatud ainete suhtes.

Leeni. Neis küsimustes on väga raske anda nõu. Maitset on erinevad ja isikupärased. Alati meeldivad on sirelite ja maikellukeste lõhnad. Võiksite siiski katsetada mõne orhidee liigiga. Mehele sobib enamasti „chypre“.

Lugeja Suure-Jaanist. 1) Rahustuge, haigusliku nähtega siin küll tegemist ei ole. Ka ei mõju ta tulevikus abielule.

2). Kui Teil on olemas parajas suuruses voodilina, siis kasutage tingimata neid, sest üht lina üle kahe voodi ei ole mingit mõtet teha. On ju igal voodil oma madrats ja teiseks on suurte linade käsitamine hirmus tülikas pesemisel. Ka magamise tekke võib olla kaks. Kui aga Teile isiklikult peaks meeldima üks tekk, siis tuleks Teil oma valmisolevatele linadele kuni 0,5 mtr. laiusele juurde õmmelda. Moes on mõlemad moodused. Padjad meeldivuse korral kasutada ainult magamiseks ja päevaks peita kappi. Võite teha umbes 60 kuni 70 sm, et mugav oleks magada. Päevatekk tingimata üks. Katsume võimaluse korral avaldada pesumotiive järgmises nr.-is. Ilmunud on meil nr. 4 — 1935. a. heegelmoitiividega kaunistatud voodipesu ja nr. 1 — 1936. toleedo muster.

T. H. Tõrvast: Teie küsimus jäi hiljaks. Anname läiketriikpesu käsitlemise õpetuse järgmises nr.-is.

Mareti lugeja Tapalt. Vankriteki tööproovi saadame koju kätte. Teie monogrammid avaldame aprilli nr.-is, nüüd jäid hiljaks.

Ahju ukse ette võite teha varju samuti mustade raamidega, nagu toamööbelgi ja võimalikult lihtsakujulised, ilma mingisuguste pulkadeta jne. Kõrgus võtke sobivalt toa kõrgusele ja ahjule 1 m — 1,5 m. Kui ahi pole nägus, siis kõrgem, ja vastasel korral madalam. Vari võiks olla kahe või kolme raamiga. Üks ristipistemuster on käesolevas nr. muustrilehel. Nn: pesulauagarnit. jaoks. See sobiks Teile üsna hästi, võite õmmelda risti üle sirmi, kui see ei meeldi, teatage, katsume avaldada edaspidi mõne veel.

M. Tallinnast. — Kõiki nr. 2 — 1936. a. tikitud kleitide mustreid saab toimetusest 40 sendi eest.

Lugeja Rakverest. Teie kaktus vajab hädasti ümberistutamist, väiksemaid ja nooremaid kaktusi istutatakse igal kevadel ümber, vanemaid aga iga 3—4 aasta järele. Järjest suuremaks kasvades kaktused vajavad ka suuremat potti. Mulda segage järgmiselt: 1/3 nõmmemulda, 1/3 lehemulda ja 1/3 liiva, tampige natuke kalki, savi ja sütt sekka. Ümberistutamist toimige nahkkindas. Õied võib pärast õitsemist ära lõigata. Putukaid hävitage põletis-piirituse sisse kastetud vatitükiga.

„MARET“ ilmub kord kuus. — Tellimishinnad: 12 kuud Kr. 3.50, 6 kuud Kr. 1.80, 3 kuud Kr. 0.90, üksiknumber 35 senti. — Kuulutusehinnad kaantel: viimane välimine külj Kr. 120.—, seesmised á Kr. 100.—, tekstis 1 mm üle lehekülje 25 snt., tekstikirjaga 30 snt. Kuulutajatele võimaldatakse koha valik võimaluste piires. Kuulutuste väljatöötamisele ja viimistlemisele pannakse erilist rõhku. — Väljaandjad: V. Kask ja R. Puusepp. Vastutav toimetaja: R. Puusepp. Käsitöö, moe ja majapidamise osak. toimetaja: Linda Puusepp. Keeleline korrektor: Eti Sirg. Toimetus ja talitus Tartus, Lossi tän. 7, telefon 15-20, postkast 22. Posti jooksevarve nr. 2201. — E. K. Ü. „Postimehe“ trükk, Tartus, 15. märts 1936. a.

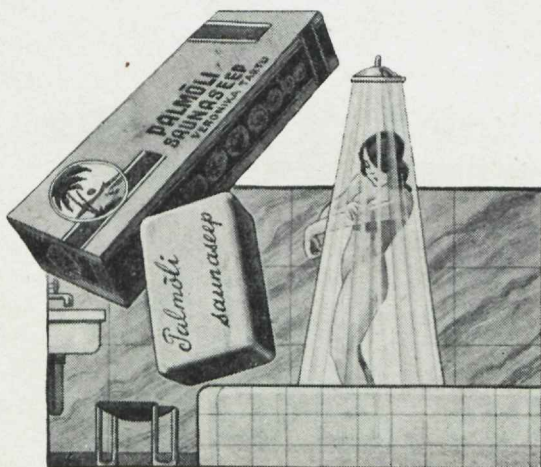
«Regina»

Eau de Cologne * Lõhnaõli

Puuder * Kreemid * Kiiinelakk

o n k ö r g e k v a l i t e e d i g a !

A.-s. Prov. J. Lill, Tartus

„Veronika“

PALMÖLI SAUNASEEP

on parim parimatest!

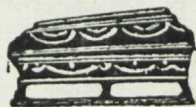

Praktilisi kinke,

vajalikke majapidamistarbeid jne. **ei põlga keegi.**
Seepärast külastage meie ärisid ostude tegemisel.

A.-S. D. MIRVITZ & POJAD

Tallinn, S. Tartu maantee 13, telefon 306-81. Tartus, Raekoja 6.

A. ONNI

UUESTI AVATUD

suurem matusetarvete äri

Tartus, Riia t. 2, telef. 10-34.

Alati saadaval: tamme, saare ja
igasuguseid teisi puusärke

Malm- ja puuristid, metall- ja kunstpärjad

Pitaajalised
järelmaksu
tingimused
- Soodsad
- Puumaksud

Singer õmblusmasinate ühisus
Oma kauplused igalpool

Mitte unustada!

Mõelge aegsasti

O. KIKERPILLI

kaasabile.

Ostan kulda ja hõbedat.

Oma tööstuse saadustest soovitame:

rikkalikus ja maitsekas valikus käsitsi kootud

mööbliriideid

Eritellimistele igasuguseid moodsaid mööbliriide kuponge.
Asjatundlik ja maitsekas nõuanne mööbliriiete valikul.

Mööbliriiete kavandid prl. Anita Obst'ilt.

Head kodumaa villast riidet.

Kõrges kvaliteedis vaiba- ja käsitöölõnga igas värvis.

Kraasimise, korrumise ning riidevärvimise, vanutuse ja pressimise tööd
tehakse kiirelt ja korralikult võistlemata headuses.

Ostetakse maalamba villu.

Villa- ja värvimistööstus „EKSTRA“

A. Träss

*Tartus,
Narva t. 31, tel. 10-07*

*Tallinnas,
Suur Tartu maantee 8*

RIIETURITE
ÜHISKAUBAMAJA

TALLINN, SUUR KARJA TÄN. 19. TELEFON 455-77

SOOVITAB
RIKKALIKUS
VALIKUS
IGASUGUSEID

meester. ja naister. riideid ja manukseid.

Suurim riidekaupade ladu Eestis.

SOODSAIM OSTUKOHT IGALE!

MÕE, PUDU- JA PESUÄRI

VENNAD
Lepp

TARTUS, KAUBAHOOV 2 JA 3, TEL. 4-81
MÜÜK SUUREL JA VÄIKSEL ARVUL

Alati

UUTES JA
MOODSATES
MUSTRITES

*Südi ja villaseis
kleidiriideis*
walmistab

A.S
TALLINN

RAUANIIT

PÕHJA
PUIESTEE 7

S A A B U N U D U U S S A A D E T I S V Ä L I S M A A

moodsaid aknakardinaid

Ilusas valikus **esimesi kevaduudiseid** kodu- ja välismaa

mantli- ja kostüümiriietest

ning osaliselt siidi- ja vuaal- **suvekleidiriideid**

M. Jänese suuräri

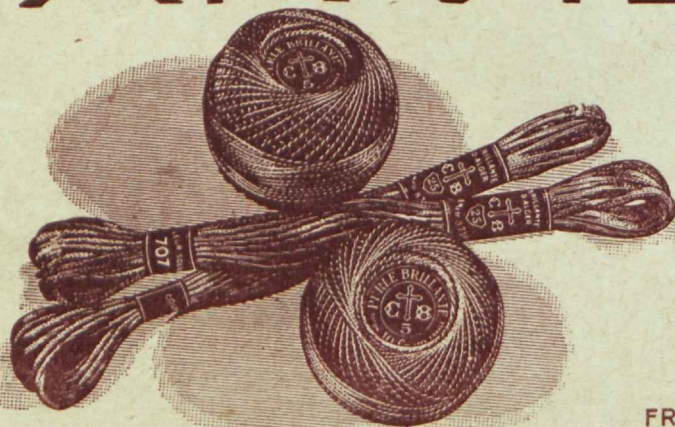
TARTUS, KAUBAHOOV 9-12, KÖNETR. 5-91

CARTIER-BRESSON

puuvillane käsitööniit

PESUKINDLAD VARVID

PARIS

FRANCE

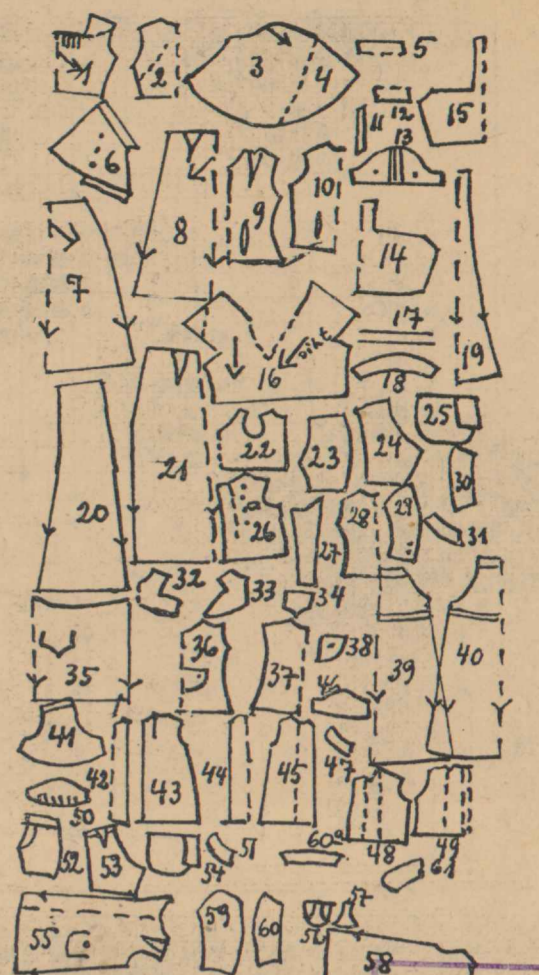
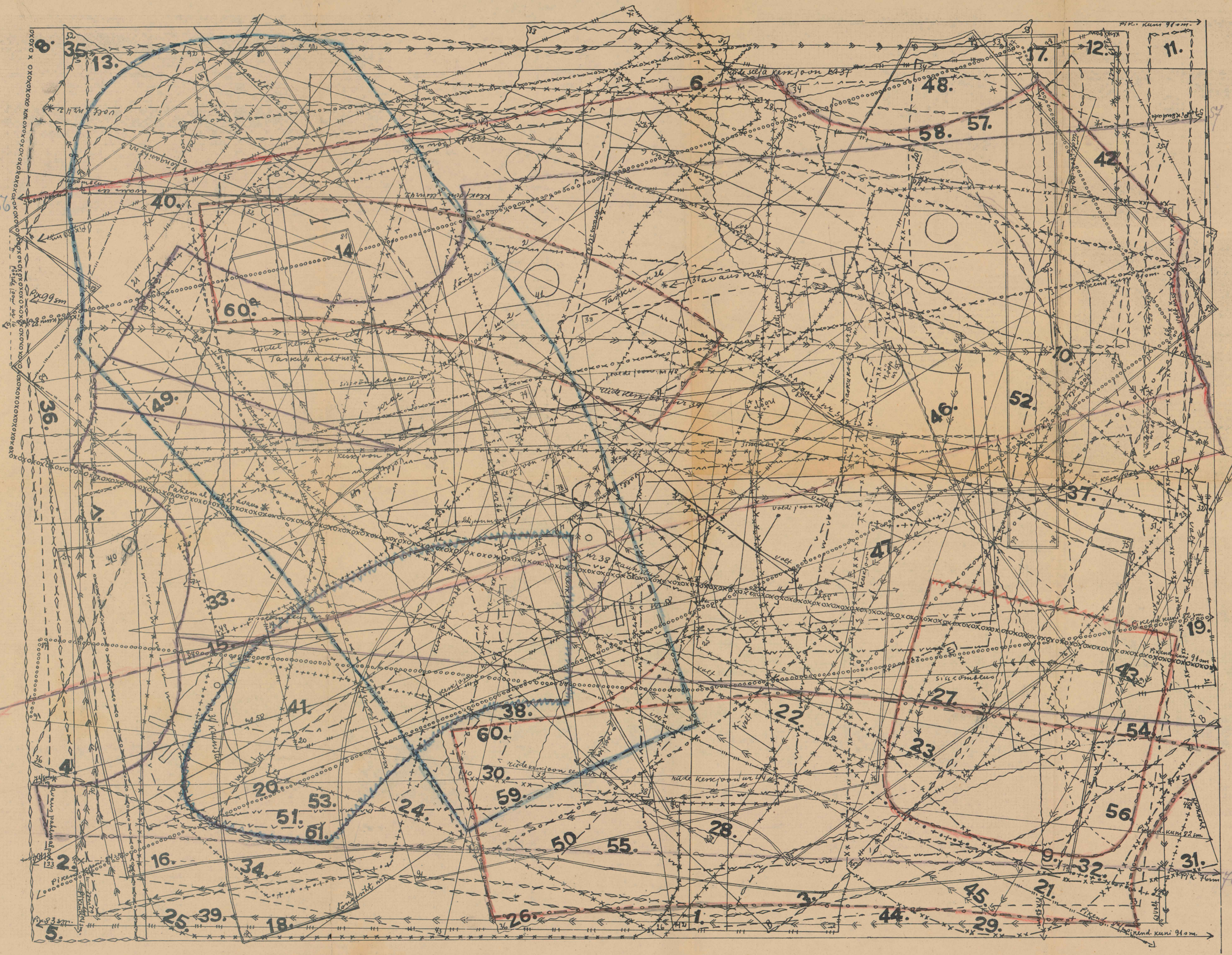
PARIM PARIMATEST

**Nõudke !
kõikjalt !**

Ainuesindajaks Eestis on

Erich Kordes

Tallinn, Kloostri-Kooli 7-6,
postk. 373, telefon 450-26

ESTI RAHVUS-RAAMATUKOG

Maret

Naiste ja kodude kuukiri.
Märtsikuu lõike- ja mustrileht 1936. a.

Lõige I. Moepilt nr. 3. rinnaumb. 102 sm.

- 1. Esitükk
- 2. Seljatükk
- 3. Varrukas
- 4. Mansett
- 6. Krae
- 7. Esilaid
- 8. Tagalaid

Lõige II. Moepilt nr. 9. rinnaumb. 88 sm.

- 9. Esitükk
- 10. Selg
- 11. Kinniseäred
- 12. Krae
- 13. Varrukas

Lõige III. Kleit 92 sm. rinnaumbõdule.

- 14. Esitükk
- 15. Seljatükk
- 16. Varrukas
- 17. Käite osad
- 18. Esilaid
- 19. Tagalaid
- 20. Vöö pikkus on 85 sm ja laius 6 sm
- 21. Vöö pikkus on 85 sm ja laius 6 sm

Lõige IV. Poisikese ülikond 6-aastasele.

- 22. Pihak
- 23. Pükai esipool
- 24. tagapool
- 25. Tasku
- 26. Kuu esitükk
- 27. Kuu selg
- 28. Varrukas
- 29. Krae
- 30. Krae
- 31. Krae

Lõige V. Põll tütarlapsele kuni 7 aast.

- 32. Esitüki passe
- 33. Seljatüki passe
- 34. Tasku
- 35. Põlle alumine osa

Lõige VI. Põll 3-aast. tütarlapsele või poisile.

- 36. Esitükk
- 37. Seljatükk
- 38. Põll tasku

Lõige VII. Öösärk 6-7-aast. tütarlapsele.

- 39. Esitükk
- 40. Seljatükk
- 41. Varrukas

Lõige VIII. Kleit 3-aast. tütarlapsele.

- 42. Esitükk
- 43. Seljatükk
- 44. Seljatükk
- 45. Varrukas
- 46. Krae
- 47. Krae

Lõige IX. Ülikond 3-aast. poisile.

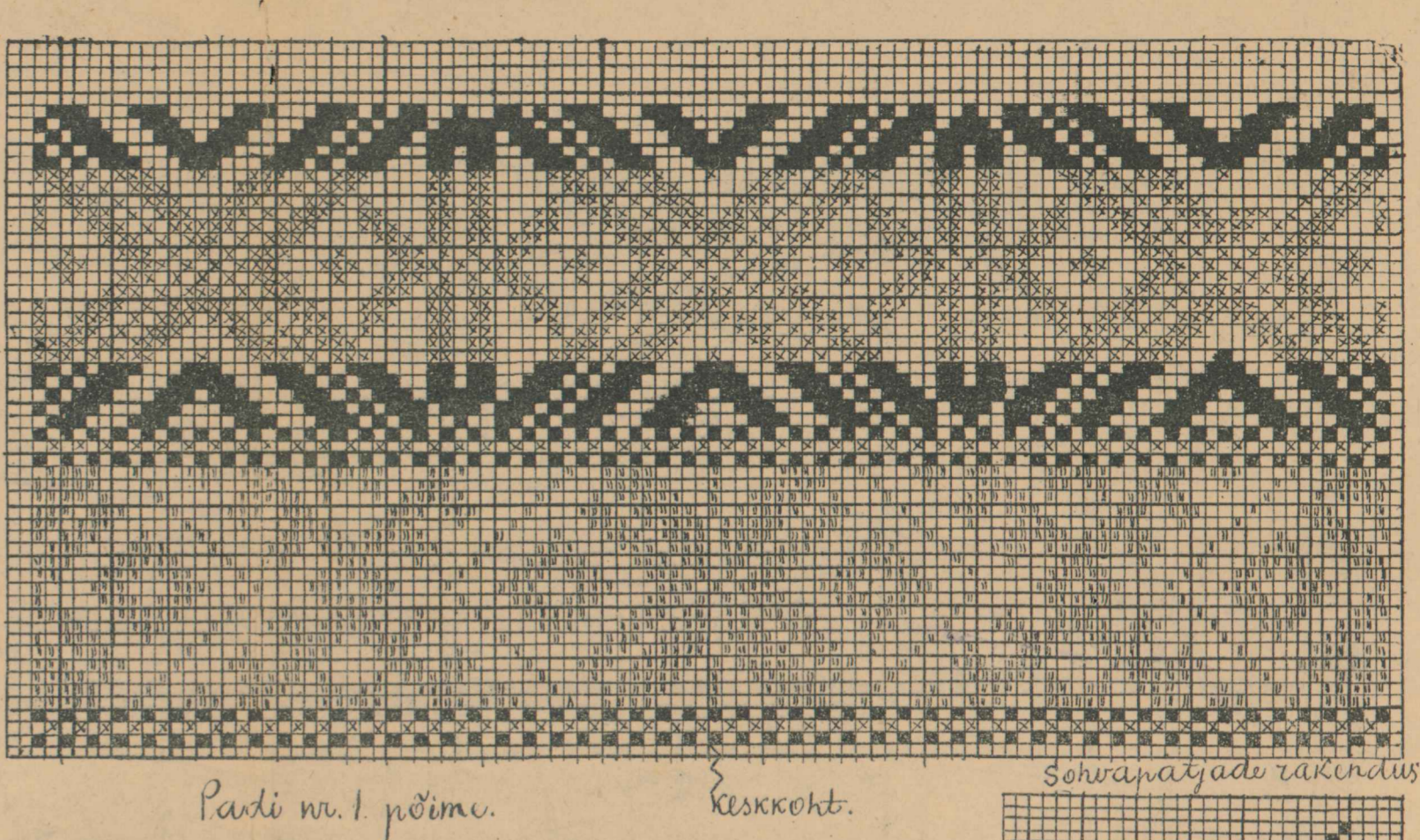
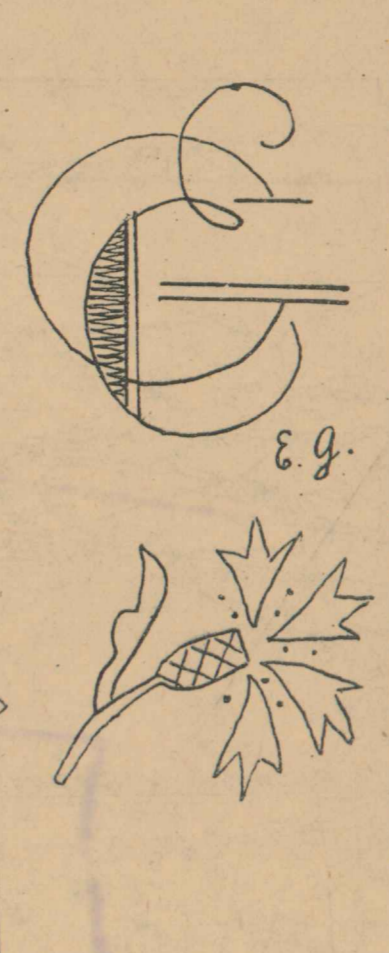
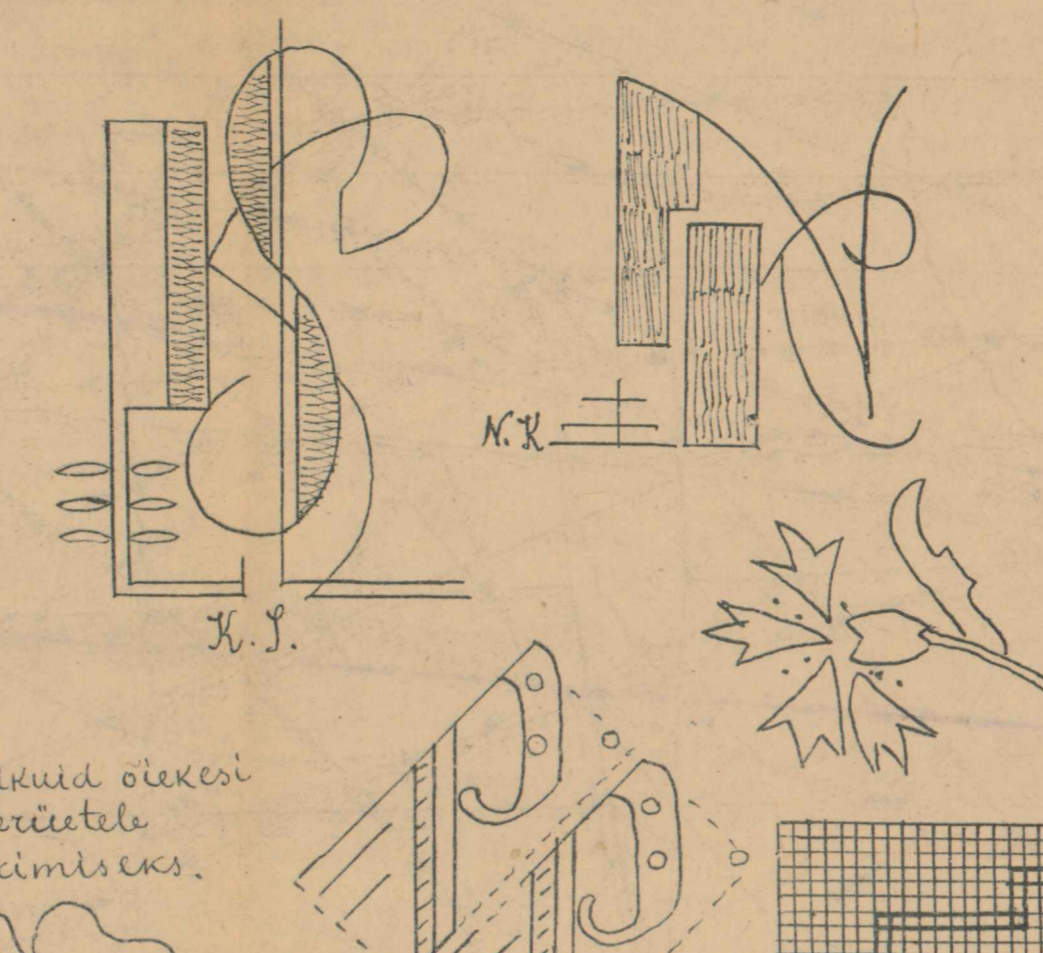
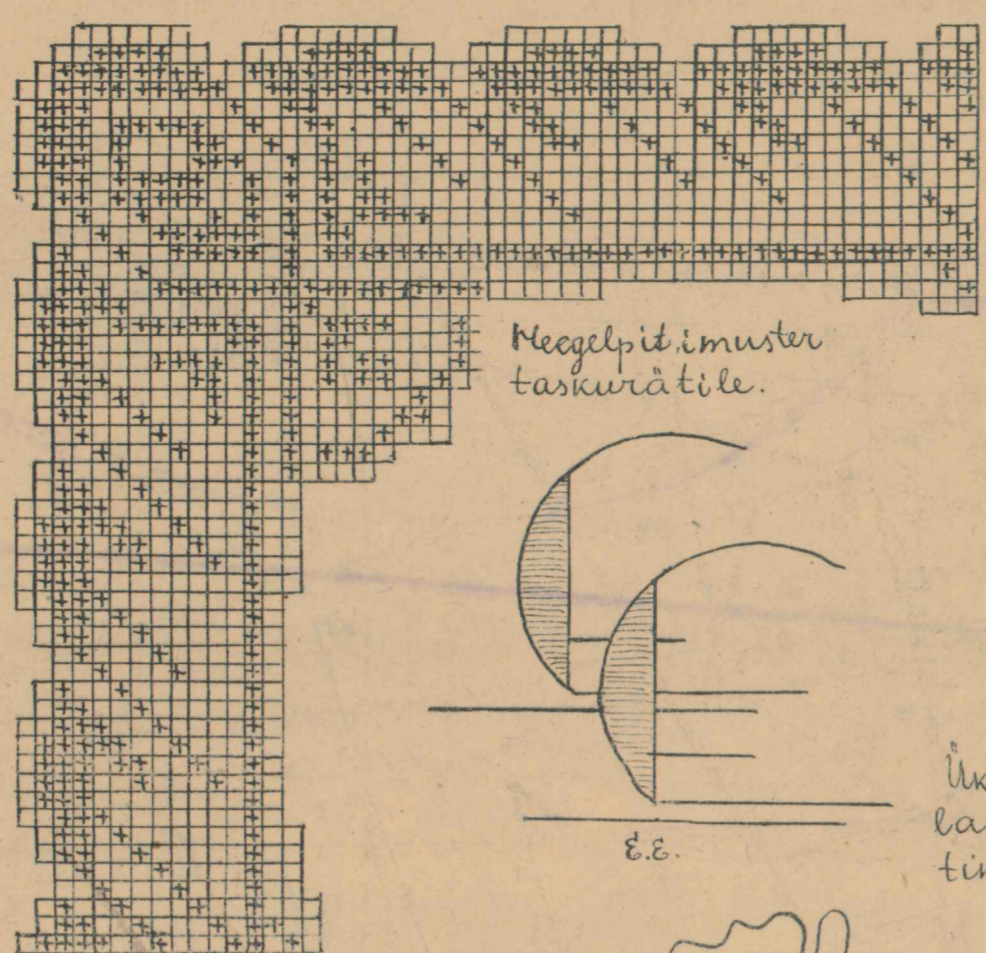
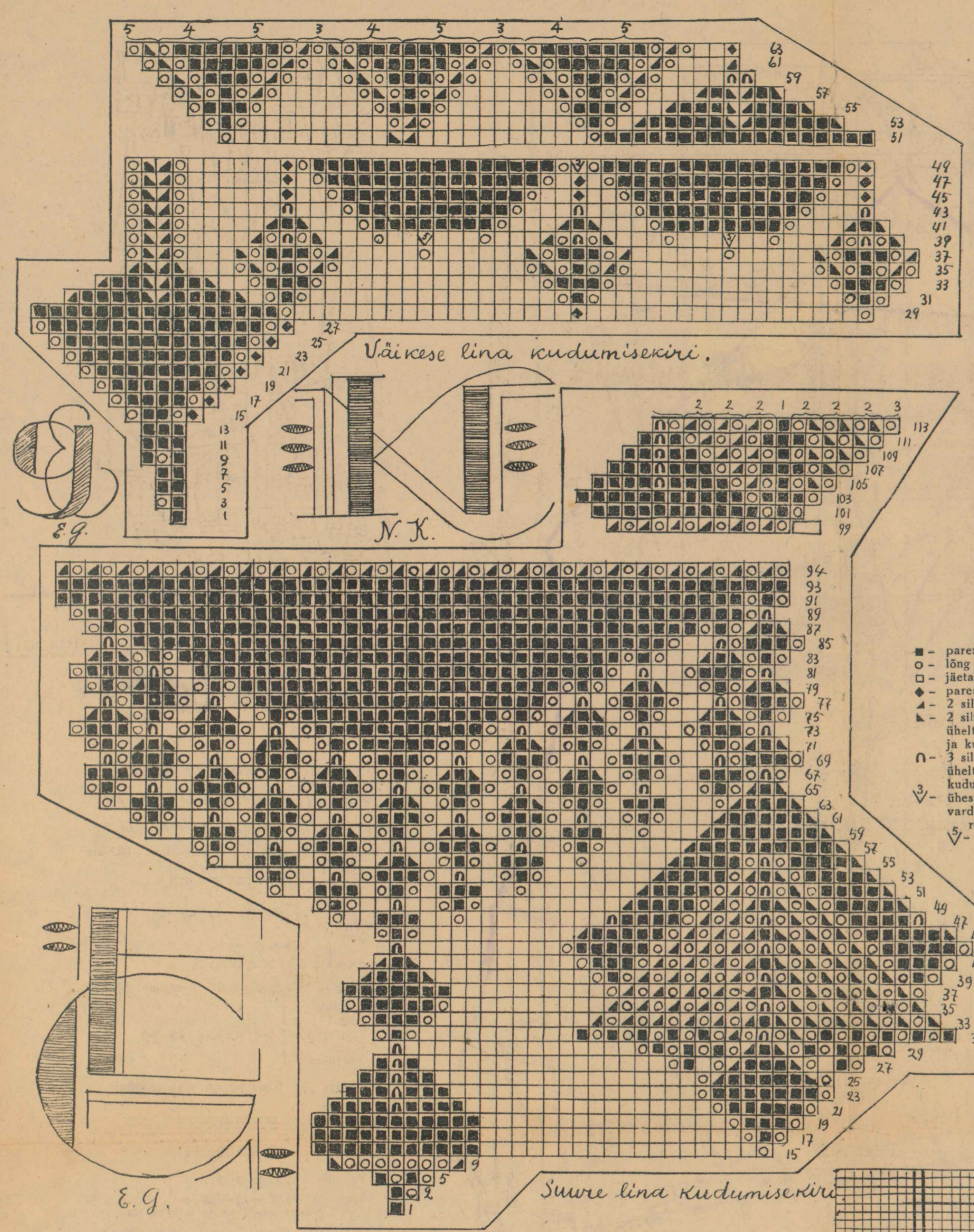
- 48. Pluusi esitükk
- 49. selg
- 50. Varrukas
- 51. Krae
- 52. Pükai esitükk
- 53. Pükai seljatükk
- 54. Tasku

Lõige X. Mantel 8-aast. tütarlapsele.

- 55. Esitükk
- 56. Tasku
- 57. Selg
- 58. Selg
- 59. Varrukas
- 60. Mansett
- 61. Krae

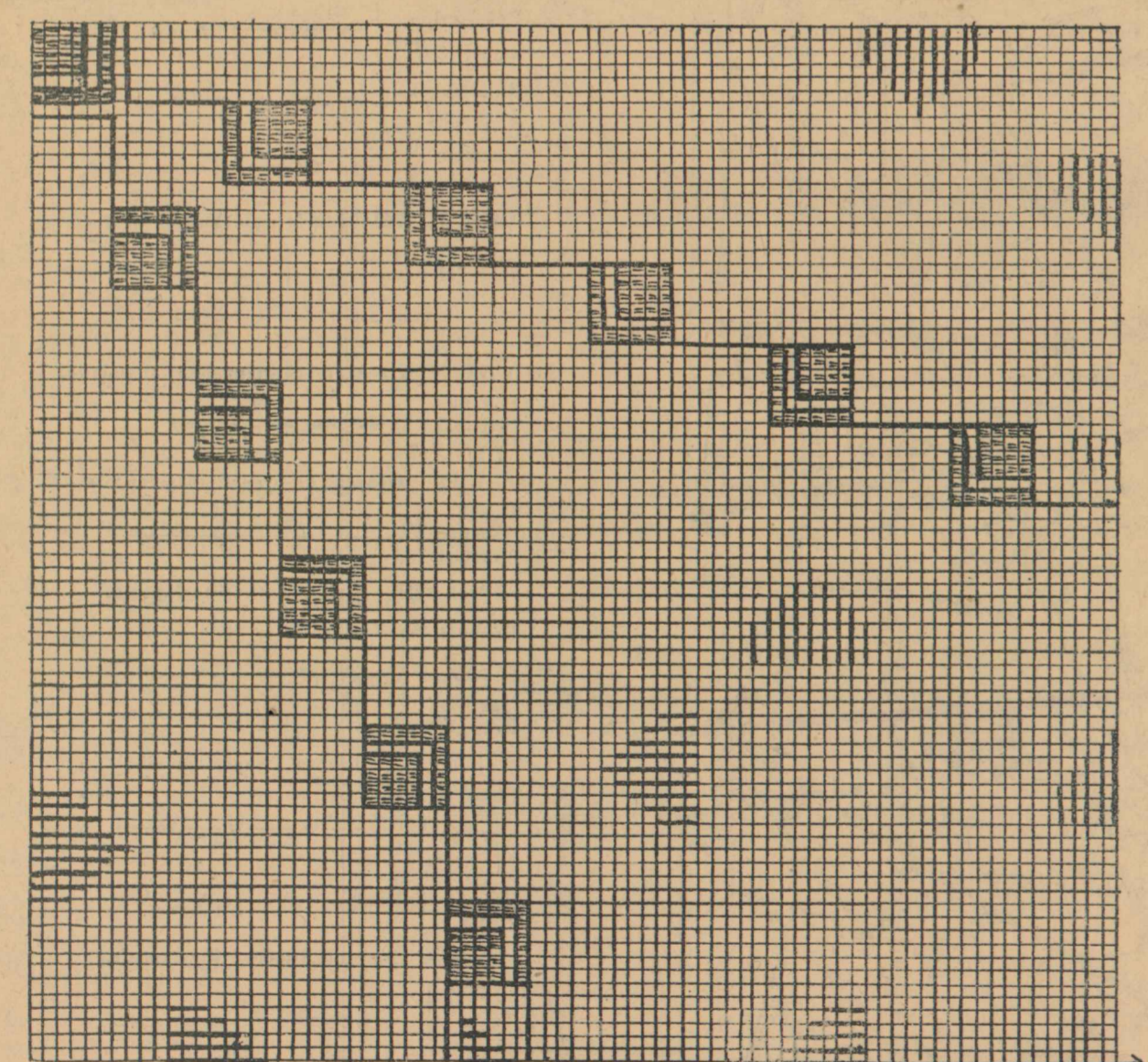
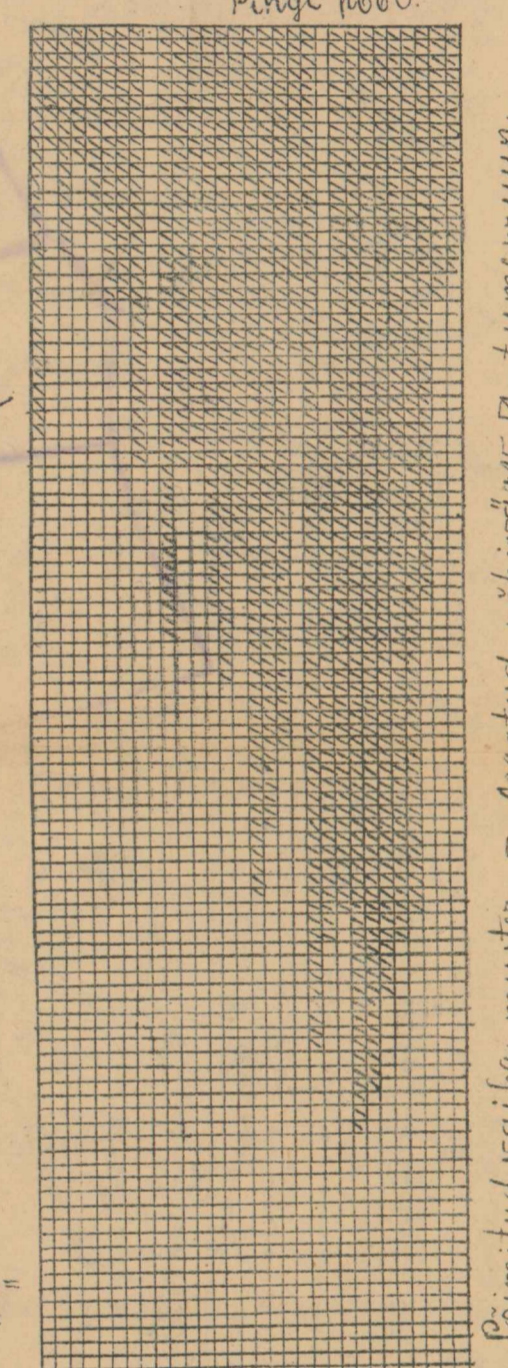
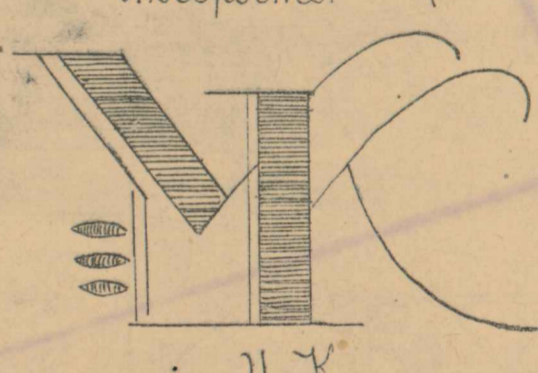
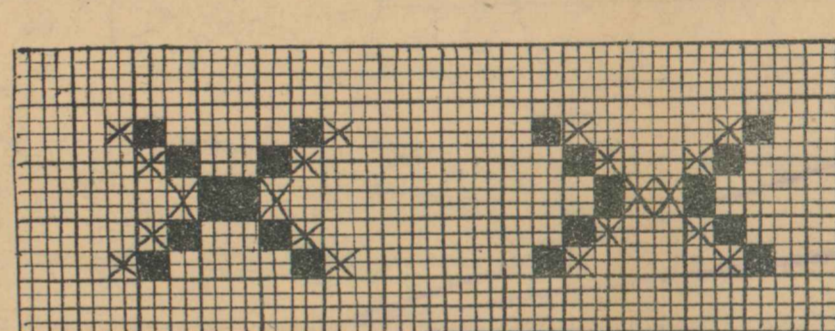
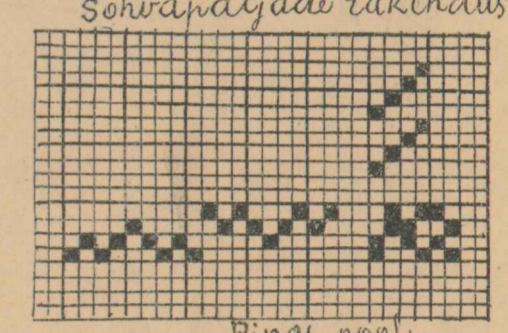
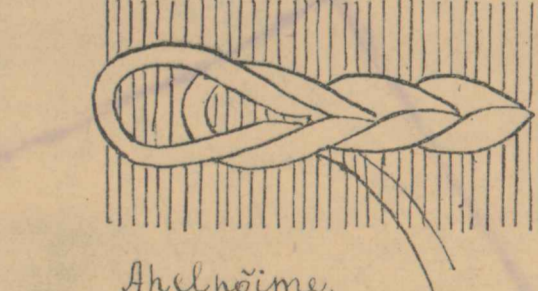
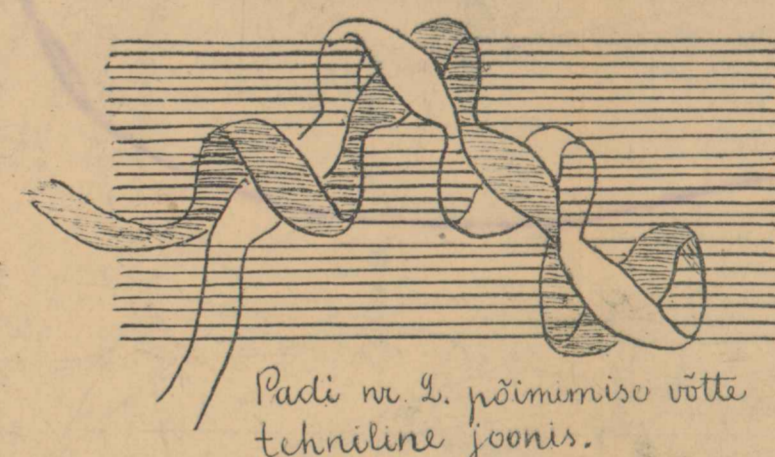
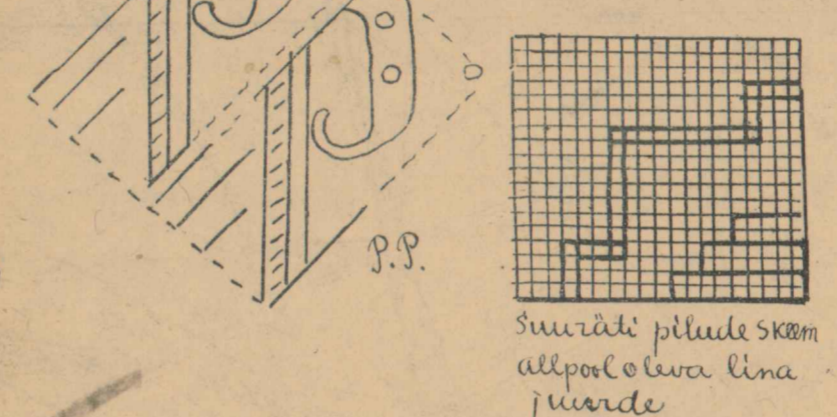
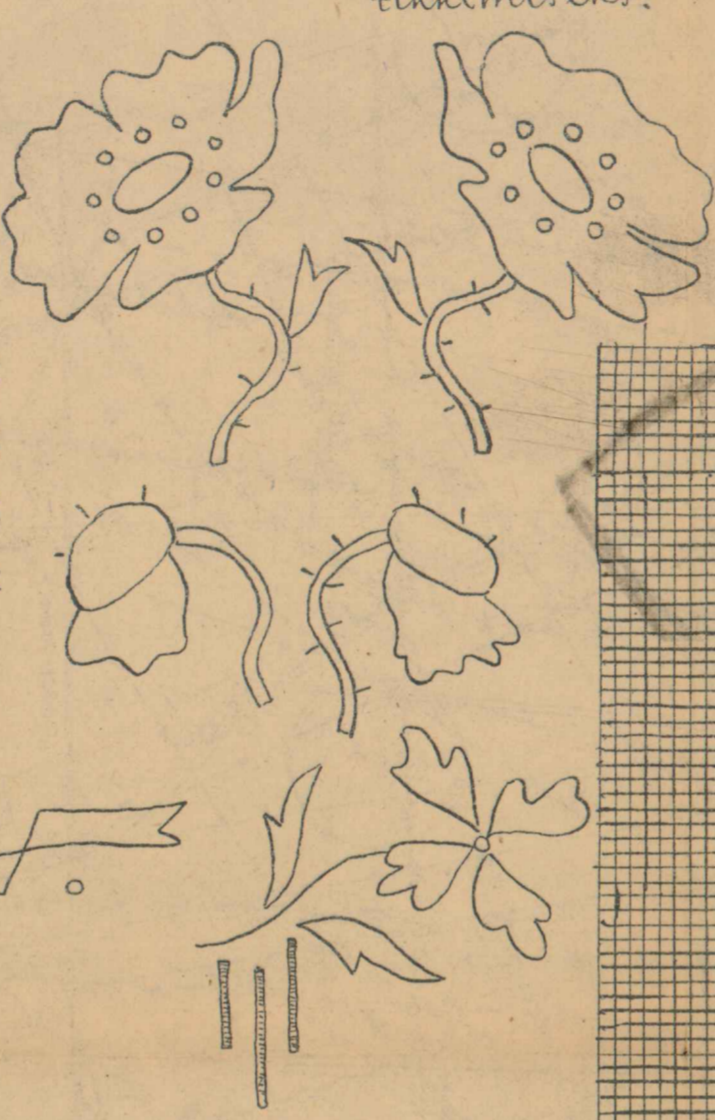
Mustrilehel asuvad:

- 1. Koitud valge tahuline joonis.
- 2. Seljapadja vöökirja muster.
- 3. Saure lina kudumise kiri.
- 4. Väikese lina muster.
- 5. Pilduga laualina muster.
- 6. Filee-motividega lina muster.
- 7. Taskuräti pitsi muster.
- 8. Ristpiste muster pesuvana garnituurile.
- 9. Monogramme. 2 EG, 2 KS, 2 NK, 2 VK, MW, EE.

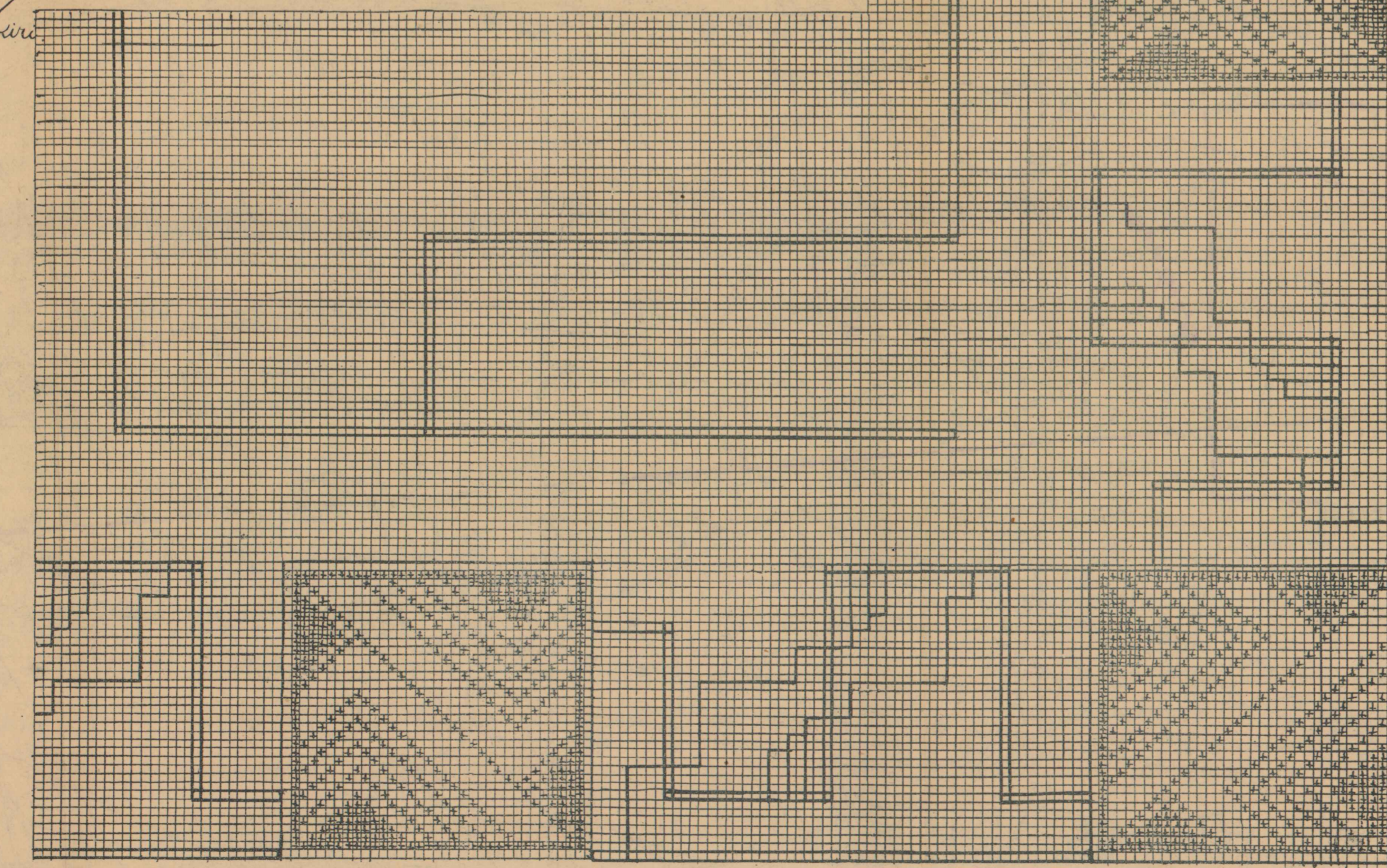

Kudumisemärkide seletus.

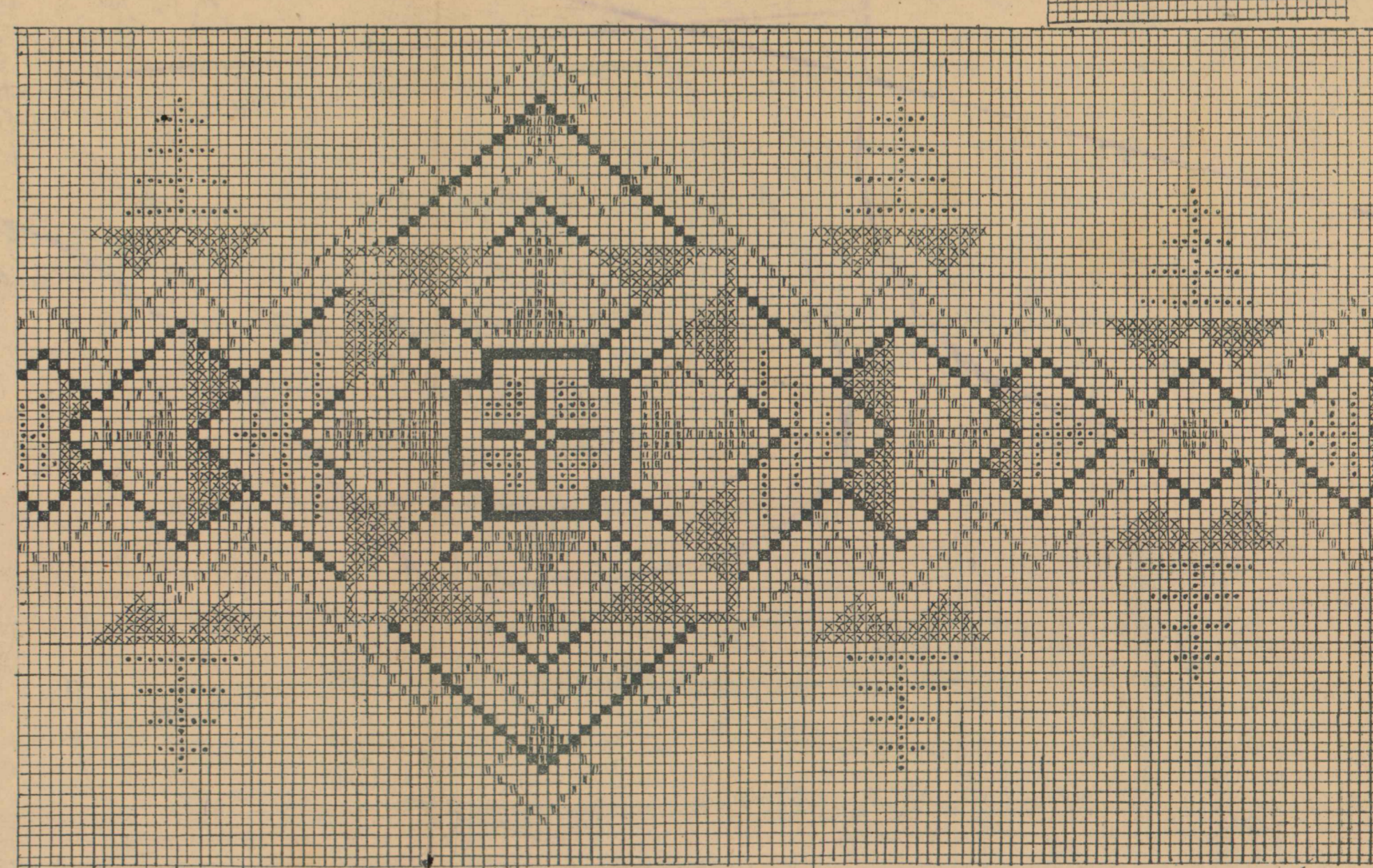
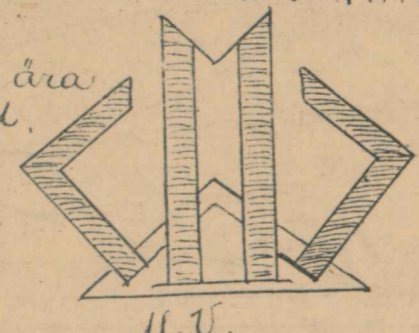
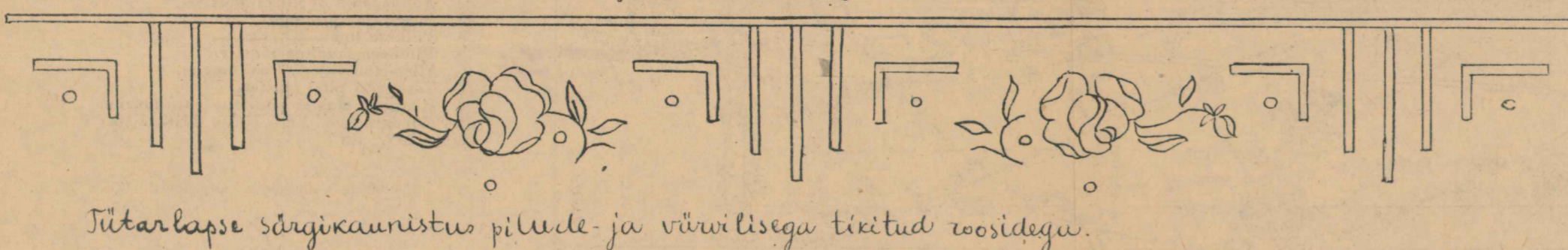
- - parem silm.
- - lõng vardale võetad (õhusilm).
- ◊ - jäetakse tähele panemata.
- ◆ - parem silm, kuid varras silmasse pista tagant.
- ▲ - 2 silma parempidi kokku kududa.
- ▼ - 2 silma üle tõmmates kokku kududa, s. t. silmus kudumata ühelt vardalt teisele tõsta, järgmine silmus parempidi kududa ja kudumata silmus üle tõsta.
- ◻ - 3 silma üle tõmmates kokku kududa, s. t. silmus kudumata ühelt vardalt teisele tõsta, 2 järgmist silma parempidi kokku kududa ja kudumata silmus üle tõsta.
- ◼ - ühest silmusest 3 kududa, s. t. parempidi silmus kududa, siis vardalt mahalaskmata pahempidi silmus ja samasse veel pahempidi silmus.
- ▽ - nippaja silmi kui arv näitab ühest silmast kududa, vaheldamisi üks silm parempidi, teine pahempidi. Mustriil märkimata read kududa parempidi.

1/4 mustriksõõm pilu- ja valgetikandiga linalle. 3ga ruut on 1/2 sm. Tüüpnud jooned näitavad pilusid, nooled keskotta ja □ - tikitud kohti, mis täidetud mõne nägusa täitepistega.

1/4 mustriksõõm pilu ja filarüütudega kohvilaualinalle. 3ga ruut vastab 1/2 sm-le. Kaherüütsid jooned märgivad ära 5mm laiused pilud ja ühekerdsed jooned 2mm pilud. Närepilu tõmmatakse 7 sm. äärest ülal välja

Ristnimismuster pesulauagaunistusele. Värvide CB kaardi järgi. ■ - tüme pruun, 116. □ - roostepruun, □ - roheline, □ - sinine, 555. Nr. 605. m. 595.

Põimitud raiiba muster. □ - segatud põhivärv, □ - tümpuun.